ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون

شهید پیغام

احمد شاه (اریا) وحدت یار
Ahmad Shah Vahdat Yar

درین شماره:

بمناسبت میلاد النبی صلی الله علیه وسلم

مضامین فوق العاده مهم

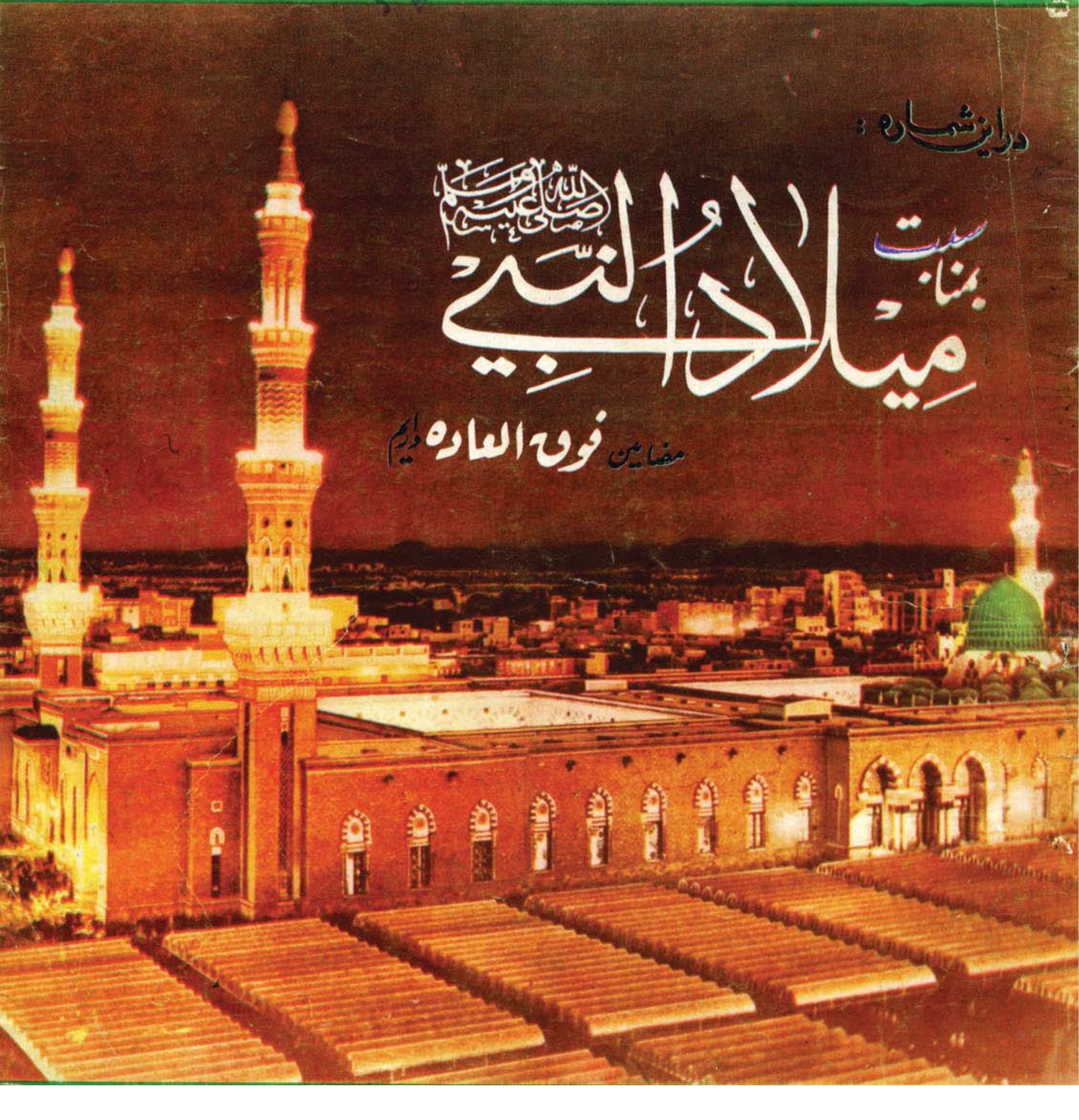

بسم الله الرحمن الرحیم

فرمانِ خدا

لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة لمن کان یرجوا الله
والیوم الاخر و ذکر الله کثیرا

الاحزاب : ۲۱

هما نا برای شما ست در متابعت رسول الله صلی الله علیه وسلم بهره نیکو، برای کسیکه امید (ملاقات) باخدا (ج) و روز رستاخیز دارد و خدا (ج) را خیلی یاد میکند ـ

حق الاشتراک در
داخل سالانه ۳٦
روپیه شش ماهه ۱۸
روپیه، حق الاشتراک
در خارج سالانه ۱۲

آدرس بانکی : الائیڈ بانک ـ
برانچ شیخ آباد ـ پشاور ـ
پاکستان (نمبر ۳۷۱)

بسم الله الرحمن الرحیم

شهید پیغام

Ahmad Shah Vahdat Yar
احمد شاه وحدت یار

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

د ۱۴۰۵ ه.ق کال - د ربیع الاول میاشت - د ویم کال - د ریمه گڼه - پرلپسې گڼه ۱۵

نیولیک

۱ - یادی از میلاد ...
۲ - منل شوی بیعت ...
۳ - شمه‌ئی از اخلاق ...
۴ - حضرت محمد صلعم او ...
۵ - حضرت محمد صلعم از نگاه غرب
۶ - د حضرت محمد (ص) عظمت
۷ - کمونیزم : نظام ...
۸ - دتیارو هیواد
۹ - میهن ما ...
۱۰ - د حضرت محمد صلعم د زماني ...
۱۱ - خطر تباه کن الحاد ...
۱۲ - د اسلامی تاریخ ...
۱۳ - پلانهای استعماری ...
۱۴ - د ایمان نقش ...
۱۵ - آیینه .
۱۶ - د جهاد د سره سنگر ...
۱۷ - اخبار جهاد

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا زموږ هدف دی.

حضرت محمد صلعم زموږ رهبر دی.

قرآن کریم زموږ قانون دی.

فی سبیل الله جهاد زموږ لار ده.

د خدای (ج) په لار کی شهادت زموږ لوړه هیله ده

استقلال زموږ عزت دی.

شرعی حجاب زموږ پت دی.

آدرس مکاتباتی ما :
کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین
افغانستان - مدیریت مجلهٔ شهید پیغام

P. O. BOX 185 نمبر پوست بکس ۱۸۵

یادی از میلاد پیامبر بزرگوار اسلام

حضرت محمد صلی الله علیه وآله وسلم

حمد و ثنا و ستایش خدایرا که در عالم امکان مربی آدم را تاج کرامت برسر نهاد و در دنیای کون و فساد استعداد فایق آمدن بر هر «ممکن» را برایش میسر گردانید و درود های بی پایان بر روح پرفتوح قدوهٔ انسانیت و قافله سالار انبیاء علیه الصلوة والسلام و همهٔ یاران پاکبازش و شهداء و صالحین و صدیقین را ، اما بعد :

خواننده گان ارجمند !

میلاد فرخنده پی سردار دو جهان ؛ گرامی پیامبریکه به انوار نبوتش و فروغ هدایتش که این همه را در منبع نور و هدایت جاویدانه ، کتاب منزل بروی ، (قرآن کریم) این کتاب فوز و فلاح دارین میتوان سراغ کرد ، از کران تا کران جهان برج و باروی استبداد به لرزه در آمد و گلم ستم گران ستم پیشه جمع شد ؛ هر سال در همین شب وروز در سر تاسر قلمرو هزارملیونی امت مسلمه به مراسم شکوهمندی برگذار میگردد ، نوید آن را میدهد که روزی فرا رسیدنی است که اسلام عزیز یکبار دیگر سرنوشت جامعهٔ بزرگ بشریت را بعهده خواهد گرفت «و آینده در قلمرو اسلام است» .

خواننده گان ارجمند !

میلاد بزرگمردیکه گذشتات بر شریعت آوردهٔ او عیار میگردد و دین او ﷺ دین فطرت است وما در این ایام ازان تجلیل بعمل میآوریم ، میلادی است که علی الرغم دیگران ، ما مسلمانان با خدای مان تعهد و میثاق میبندیم و تجدید قرار داد میکنیم که ما به خون گرم خویش ، گرمی و حرارت و جاذبه و کشش و نفوذ دین آوردهٔ حضرت محمد ﷺ را حفاظت و حراست میکنیم و در صفوف جند الله و لشکر صلح و امان پا بر جا میمانیم ؛ تردیدی نیست که جهت تحقق این آمال مدت شش سال میشود که با شیطان بزرگ استعمار سرخ در گیر جهادیم ، میکشیم و کشته میشویم . و انتظار آن را از خداوند «وهاب» داریم که روزی لوای توحید برفراز میهن ما به اهتزاز در آید .

خواننده گان گرامی !

در عهد خجسته پیکه رسول کریم ﷺ و یاران مخلص و وفا دارش زیست میکردند از آن سبب «قرن خیر» بود که گفتار و کردار آنها از هم فاصله نداشت و بگفتهٔ جناب محمد رسول الله ﷺ : «ان الله لا ینظر الی صورکم . ولا الی اموالکم ولکن ینظر الی قلوبکم و اعمالکم[۱]» . خدا (ج) را حاضر

عن ابی هریرة ـ رضی الله تعالیٰ عنه :

ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال :

من حمل علینا السلاح فلیس منا !

ومن غشنا فلیس منا !

(رواه مسلم)

ترجمه : از ابی هریره (رض) روایت شده است که همانا پیامبر خدا گفت : کسیکه بر ضد ما سلاح برمیدارد از ما نیست و کسیکه با ما نیرنگبازی کند از ما نیست ـ

و ناظر دلها و اعمال شان میدانستند و به مال پرستی و تجمل ظاهری چندان توجهی نداشتند ورمز پیروزی مؤمنان در همه قرون و زمانه ها تعقیب همین شیوهٔ ابر مردان تاریخ جاویدانهٔ اسلام است و بس ؛ رویهمفرفته ـ تجلیلی ، یادی و بزرگداشتی که ما از میلاد سیدنا محمد ﷺ بعمل میآوریم ، منظور ما این است که به یاری خداوند «ودود» روح عمل در ما زنده شده و قلوب ما را به انقلابیکه پسند او تعالی است منقلب گرداند ! و تا آنکه قلوب ما صالح نشوند در اعمال ما اثری از خیرو برکت مشاهده نخواهد شد و هنگامیکه اعمال ما درست نشود به مصیبتی که گرفتاریم ، هیچگاه از آن رهایی نخواهیم یافت . خداوند (ج) فرماید :

خداوند حال هیچ قوم را تغییر نمیدهد تا آنکه خود شان در نفوس خود تغییری رونمانگر دانند ـ پس از خداوند توانای بی همتا مسألت میداریم که در عرصهٔ تجلیل میلاد پیامبر بزرگوار ما (حضرت محمد مصطفی ﷺ) تغییر بنیادی یی در خردان و بزرگان ما ایجاد نماید و برما توفیق عنایت فرماید که نقش قدم پیامبرمان را پله به پله تعقیب کنیم تا مستوجب رحمت او تعالی گردیده نجات دو جهان نصیب ما گردد . . (آمین یا رب العالمین)

---

(۱) همانا خداوند (ج) به صورتهای شما نمی نگردونه مال های شمارا در نظر دارد ولی به دلهای شما میبینند و اعمال شما ؛ (بروایت مسلم)

ليکنه او څيړنه   قيام الدين کشاف

منل شوی بيعت

کله چې دربيع الاول مياشت راځي او د ميلاد النبي صلى الله عليه وسلم تلين رارسيږي نودنړۍ مسلمانان د هغه نمانځنه کوي - يوځل بياد هغه د مبارک ژوند د دعوت او جهاد پړاوونو رڼاچوي ، د هغه داخلاق ، تعبدي، تمدني ، تهذيبي ، سياسي او او اجتماعي تعاليمو يادونه کوي ، څوک يې اخلاق او شمائل ستائي ، څوک يې ريښتينولي او ديانت ، څوک يې ترحم او خواخوږي ، څوک يې تدبير او بصيرت ، څوک يې سياست او حکومت , لنډه داچې د محمدي سيرت له خوشبويه بڼ نه هر څوک د خپل ذوق او سليقې سره سم دګلانو ګيډې جوړوي او د وخت په دوړو اولو خړوکښې لوغړن شويو د ماغونو د معطر کولو لپاره يې وړاندي کوي ، او ريښتيا خبره ده چې د نبوي سپيڅلي سيرت هراړخ د مسلمان لپاره د تقليد ښه نمونه او واجب الاطاعت دی . ما پدغه لړکښې د نبوي ژوندانه ديوی مترې پيښې په باب څه تاريخي مطالب راټول کړيدي. ترڅوچې د سياست په کږ ليچنه لاره کښې دتلونکو لپاره د ښندوړ لارښوونې ګرځيدلې وي . دغه پيښه ده بيعت رضوان :

يوه ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم په خوب کښې وليدل چې دی(ص) له خپلو اصحابو سره مکې معظمې ته تشريف وړی او هلته عمره ادا کوي ظاهره ده چې دپيغمبر خوب محض خوب او خيال نشي کيدلای هغه خود وحی له قسمونو څخه يوقسم دی له دی امله په حقيقت کښې دا يوازې خوب نه ؤ بلکې يوه الهي اشاره وه چې د هغې پيروی کول دپيغمبر(ص) لپاره ضروري وه .

د ظاهري اسبابو له مخې پدغه هدايت باندی د عمل کولو هيڅ صورت ممکن نه ليدل کيده . د قريشو کافرانو له ٦ کلونو څخه د مسلمانانو لپاره د بيت الله لاره بنده کړی وه او په ټوله دغه موده کښې يې کوم مسلمان د حج او عمری لپاره د حرم حدودوته نژدی نه ؤ پری ايښی . نوددی خبری ټمه څنګه کيدای شوه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دی د صحابه ؤ له يو جمعيت سره پريږدی چې مکې ته داخل شي . د عمری دا حرام په تړلو له جنګي تجهيزاتو سره وتل ګواکې پخپله جنګ ته دعوت ورکول وو او د غير مسلح تللو معنا ځان او خپل ملګری د مرګ له خطر سره مخامخ کول وو پدغو حالاتو کې هيچا دا فکر نشو کولای چې که د الله تعالى پدغې اشاره باندې عمل وکړای شي نو په څه ډول .

خود پيغمبر وظيفه داوه چې د هغه رب چې هغه ته هر حکم وکړی بيدريغه ورباندی عمل وکړی له دی کبله رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل خوب سمدلاسه صحابه ؤ کراسوته واوراوه د سفر تياری يې شروع کړ . په شاوخوا قبيلو کښې يې هم دعمری اعلان وکړ چې موږ عمری ته ځو، هر څوک

چې له سولې سره تلل غواړي رادی شی . کومو
خلکو چې ظاهری اسبابوته کتل هغوی فکر وکړ
چې دغه خلک د مرګ خولې ته وررون دی . له
له هغوته یوتن هم له هغه(ص) سره تلوته چمتو نشو
خوکومو کسانو چې پر الله(ج) او د هغه پر پیغمبر(ص)
باندی ریښتیانی ایمان درلوده هغوی ددی خبری هیڅ
پروانه درلود له چې لنتیجه به څه وی ؟ د هغو لپاره
فقط دا کافی وه چې د الله اشاره ده او د هغه پیغمبر
د حکم د تعمیل لپاره راپا څېدلی دی . له دی
وروسته د خدای د رسول له ملګرتیا نه هیڅ شی
هغوی نشول منع کولای . پوزر او څلور سوه تنه
صحابه د پیغمبر ترمشرتابه لاندی د دغه خورا ډیر
خطرناک سفر لپاره چمتو شول .

د ۶ هجری کال د ذی القعدی د میاشتی په
لومړیو ورځو کښې دغه بختور کاروان له مدینې له
روان شو . ذوالحلیفی (۱) ته په رسیدو ټولو
عمومی احرام و تاړه . د قربانی لپاره یې (۷۰) او
بنان له ځان سره واخیستل چې د هغوی په غاړو کښې
دهدیې د علامی په ډول غاړکی اچول شوي وی .
په ملا بندولوکښې یې صرف یوه یوه توره کیښودله
چې د حرم ټولو زیارت کوونکوته د عربو د
مشهور عادت له مخې اجازه وه او له دی پرته یې د
جنګ بل هیڅ سامان له ځانه سره وانه خیست .
پدی ډول دغه کاروان دلبیک لبیک د غږونو په‌پورته
کولو د بیت الله خواته روان شو .

په هغه وخت کښې چې د مکې او مدینې داریکو
کوم نوعیت ؤ دعربو فرد فرد ورسره اشناؤ . په
همدی لنډه موده کښې د تیر پنځم هجری کال د واړه
اخځر په میاشت کښې قریشو د عربو د قبیلو دستحده
طاقت په ملګرتیا پر مدینه باندی یرغل کړی ؤ او
احزاب د غزا مشهوره جګړه مینځ ته راغلې وه . له
دی امله کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له
له دو مره لوی قافلې سره خپلو وینوته دتیږودښمنانو
د کور خواته خو څیده نو د ټولو عربو سترګی د
دغه عجیب سفر خواته په خیر خیر کتونکی وی او
خلکو داهم ولیدل چې دغه قافله د جنګ لپاره نه ځی
بلکې د حرام په میاشت کښې ، د احرام په تړلو د
ممی له او بنانو سره د بیت الله طواف ته ځی او په
قطعی ډول بیوسلې په .

د پیغمبر دغه اقدام قریش په سخته اندېښنه
کښې واچول . د میانی میاشت له هغو حرامو میاشتو
څخه وه چې له سلهاؤ کلونو راهیسی په عربوکښې د
حج او زیارت لپاره محترمی ګڼل کیدی . پدغې
میاشت کښې چې کومه قافله د احرام په تړلو سره
د حج یا عمری لپاره ځی هیچا د هغې د مخنیوی حق
نه درلوده ؟. حتی که له کومې قبیلې سره د هغې
دښمنی هم وی نو د عربو د منل شویو قوانینو له
مخې له خپلې سیمې له د هغې په تیریدلوکښې مانع
کیدلای نشوه . قریش پدی کړ کیچ کښې و نښتل
چې که سوله د مدینې پر دغې قافلې حمله کوو او
مکې معظمې ته له داخلیدو نه یې منع کوو نو په ټول
هیواد کښې به پدی خبره شور ځوږ جوړشی . د
عربو هر یو فرد به وواٸی چې داله سره ترپایه ظلم
زیاتی دی . ټولې غربې قبیلې به داوانګیری چې مونږ
ځانونه د کعبې مالکان ګرځولی . هره قبیله به پدی
اندیښنه کښې اخته شی چې په راتلونکی وخت کښې

---

۱ ـ دغه مقام له مدینی نه مکې خواته تقریباً
په ۶ میله فاصله کښې واقع دی . اوس ورته بئرعلی
وائی ، او د مدینې حاجیان له همدغه ځایه د حج او
عمری احرام تړی .

حج او عمري ته دچا پریښودل یانه پریښودل زمونږ په خوښۍ پوري اړه لري . زمونږ مناسبات چې له هرچا سره ښه نه وي هغه به د بیت الله له زیارت نه دغسي منع کوو لکه چې نن د مدینې دغه زیارت کوونکي منع کوو . دابه یوه داسي اشتباه وي چې پدې سره به ټول عرب له مونږ څخه واوړي . خوکه مونږ محمد صلی الله علیه وسلم له دو مره لوی کاروان سره خپل ښارته له خیر خیریت سره دا خلیدوته پرېږدو نو په ټول هیوادکښې به زمونږ رعب له منځه لاړشي او خلک به ووائي چې مونږ له محمد(ص) نه وویریدلو . په پای کښې له ډیر چورت وهلو نه وروسته د هغوجاهلانه تعصب وراندی سپور شو او پخپل زغم د خپل رعب د برحال ساتلو لپاره یې دا تصمیم ونیوه چې په هیڅ قیمت باندې به هم خپلې ښارته دغه قافله پرېنږدي چې داخله شي .

رسول الله صلی الله علیه وسلم د بني کعب یوسړي د مخبرپه حیث وړاندې لیږلی ؤ ترڅوچې هغه د قریشو له تصمیمونو او اقداماتو څخه پخپل وخت خبروي . کله چې هغه(ص) عسفان(۱) ته ورسیده نو هغه سړي اطلاع ورکړه چې قریش په پوره مجهز ډول ذي طوی(۲) نومي ځای ته رسیدلی دي او خالد بن ولید یې له دوه سوه تنه سپرو سره دکراع النعیم(۳) خواته وړاندې لیږلی دي ترڅو چې هغه ستاسې مخه بنده کړي . د قریشو د سیسه داوه چې په یونه یو ډول د پیغمبر(ص) له ملګرو سره خبرې واړوی را واړوي هغوی راو پاروي او که بیا جګړه ونښلي نو په ټول هیواد کښې دا خبره مشهوره کړي چې دغه خلک اصلاً د جنګ لپاره راغلي وو ، خو پلمه یې د عمرې کړې وه او احرام یې محض د غولولو لپاره تړلی ؤ .

رسول الله صلی الله علیه وسلم د دغې اطلاع له سوتلو سره سم لاره بدله کړه او له یوې خورا ډیرې ستغې لارې نه په سختۍ سره د حدیبیې مقام ته ورسیدل چې بیدو(۱) د حرم په سرحد کښې واقع ؤ دلته د بني خزاعه سردار بدیل بن ورقاء د خپلې قبیلې له څو سړیو سره هغه(ص) ته راغی او پوښتنه یې وکړه : تاسې د څه غرض لپاره راغلي ئ ؟ هغه(ص) و فرمایل مونږ څه جنګ جګړې ته نه یو راغلي ، زمونږ هدف یوازې د بیت الله زیارت او د هغه طواف دی . دغه کسان لاړل) همدغه خبره یې د قریشو سردارانو ته وکړه او هغوته یې مشوره ورکړه چې د حرم د دغو زیارت کوونکو مخه دې نه بندوي . خو هغوی پرخپل ځپل ټینګ شول او دا حابیش(۲) سردار حلیس بن علقمه یې پیغمبر(ص) ته واستوه ترڅو چې هغه (ص) بیرته ستنیدوته حاضر کړي . د قریشو د سردارانو هدف داؤ کله چې محمد صلی الله علیه وسلم د هغه خبره ونه منی نوهغه

---

۱ - دغه ځای له مدینې نه د مکې پرلاره له مکې نه تقریباً د دووړڅو په مسافه کښې واقع دی (یعني داوښ په سپرلی له دې ځایه ترمکې پورې دوه ورځې مزل دی).

۲ - له مکې نـه د بانـد ې دعسفان پرلاره یوځای .

۳ - له عسفان نه په اته میله فاصله کښې ، د مکې خواته .

---

۱ - دغه ځای له جدې نه مکې ته تللې سړک باندې بیدو په همغه ځای کښې واقع دی چې له هغه ځایه د حرم حدود شروع کیږي . اوس ورته شمیسی وائي . له مکې نه د هغه فاصله تقریباً ۱۳ میله ده .

۲ - دا د مکې په خواوشاکښې د څو اوسیدونکو قبیلو مجموعه وه چې لـه قریشو سره یې ننګیالی اړیکې وی .

به ترینه خپله راستون شی او بیابه داحاییش ټول قوت زموږ ملګری وی . خو کله چی هغه راغی او پخپلو سترګوبې ولیدل چی ټوله قافله احرام په حال کښی ده ، د هدیی اوښان مخامخ ولاړ دی چی په غاړه‌کی‌یې غاړکی اچول شویدی اودوی د جنګیدو لپاره نه ، د بیت الله د زیارت لپاره راغلی دی نو هغه پرته له دی چی له پیغمبر(ص) سره څه خبره وکړی بیرته مکی ته وګرځیده او لاړ د قریشو سردارانو ته یی په ډاګه ځرګنده وویل چی دغه خلک د بیت الله د عظمت په منلو د هغه د زیارت لپاره راغلی دی . که تاسی هغوی منع کړی نواحایش به پدی کارکښی هیڅکله ستاسی ملګرتیا ونکړی . موږ دوی لپاره ستاسی‌ننګیال نه یو شوی چی تاسی دی حرمتونه پامال کړی او موږ دی پدی کی ستاسی ملاتړ وکړو .

بیاد قریشو له خوا عروه بن مسعود ثقیفی راغی او هغه له ځانه سره په ډیرو چورتونو وهلو وغوښتل رسول الله صلی الله علیه وسلم دی خبری ته حاضر کړی چی مکی ته ددا‌خلیدو له تصمیم نه واوړی ، خوهغه(ص) عروه ته هم هغه ځواب ورکړ چی د بني خزاعه سردار ته یی ورکړی ؤ چی موږ د جنګ په اراده نه یوراغلی بلکی د بیت الله درناوی کوونکی دیوی دینی فریضی پځای راوړونکی راغلی یو . بیرته چی لاړ عروه قریشوته وویل چی زه د قیصر ، کسری اونجاشی دربارونو ته هم تللی‌یم ، خو په خدای قسم ، ماچی څنګه د محمد اصحاب د محمد (صلی الله علیه وسلم) فدائیان لیدلی دی د غسی منظومی دډیرولویو لویو باچایانو په وړاندی هم ندی لیدلی . د دغو خلکو دا حال دی چی محمد(صلی الله علیه وسلم) چی کله او دس کوی نو اصحاب یی داوبو یوځاځکی هم نه پریږ دی چی پرځمکه و غور ځېړی او تولی او به په خپل جسم او جامو باندی مښی . اوس تاسی فکرو کړی چی ستاسی مقابله له چاسره ده ؟

پدغه دوران کښی چی داستاځو دتګ راتګ او سوال ځواب دغه لړی روانه وه ، قریشو په مکرر ډول داځه وکړه چی په پټه د پیغمبر پرکمپ باندی حمله وکړی ، صحابه راوپاروی او په یونه یوډول یی داسی اقدام کولوته اړباسی چی په هغه سره د جنګ پلمه په لاس راشی . خو په هرځل کښی د صحابه ؤ صبرا و زغم او د پیغمبر(ص) حکمت او خوامت د هغو ټولی دسیسی ناکامی کړی . یوځل دشپی د هغو ځلویښت ینځوس تنه سړی راغلل او دمسلمانانو پر تمځای باندی یی تیږی او غشی وورول . صحابه ؤ هغه ټول ونیول او د پیغمبر(ص) حضورته یی وړاندی کړل ، خوهغه(ص) ټول خوشی کړل . یوبل ځل د تنعیم لخوا[1] ۸۰ تنه بیدوتند سهارد لمانځه په وخت کښی راغلل او په ناځاپی ډول یی حمله وکړه دغه خلک هم ونیول شول خو پیغمبر(ص) دوی هم خوشی کړل ، پدی ډول د قریشو هره دسیسه او هره توطئه ناکامه شوه .

په پای کښی پیغمبر(ص) پخپله له خپل لوری نه حضرت عثمان(رض) د خاص استاځی په توګه مکی ته ولیږه او د هغه په وسیله یی د قریشو سردارانو ته دا پیغام و لیږه چی موږ د جنګ لپاره نه بلکی د زیارت لپاره له هریو سره راغلی یو ، له طواف او قربانیو کولونه وروسته به بیرته ځو . خو هغوی ونه منله او حضرت عثمان(رض) یی په مکه کی ایسارکړ .

---

۱ ـ دامکی ته نژدی د حرم له حدودونه د باندی یوځای دی . دمکی خلک په عمومی ډول د عمری کولو پخاطر همدغه ځای ته ورځی احرام تړی او بیابیرته راځی عمره اداکوی .

پدی دوران کښی دا خبر خپور شو چی حضرت عثمان (رض) شهید کړای شویدی ، او د هغه په بیرته نه راتلو د مسلمانانو باور راغی چی دغه خبر ریښتونی دی. اوس د نور صبر کولو څه فرصت نه ؤ. مکی ته د داخلیدو خبره خو بیله وه ددی لپاره د زور استعمالول هیڅکله په نظر کښی نه ؤ - خوکله چی وار آن دسفیر دوژلو راغی نو بیاله دی پرته بله هیڅ چاره پاتی نشوه چی مسلمانان د جنګ لپاره تیارشی - رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل ټول ملګری راغونډ کړل او له هغو نه یی پدی خبره بیعت واخیست چی اوس به له دی ځایه مونږ د مرګ تروخته پوری پشالاړ نشو. که دوخت نزاکت په نظر کښی نیول شوی وی نو انسان پوهیدای شی چی دا کوم عادی بیعت نه ؤ. مسلمانان صرف څوارلس سوه تنه وو او له څه جنګی تجهیزاتو پرته راغلی وو. له خپل مرکز نه دوه نیم سوه میله لری ، بیدو ، د مکی پر سرحد باندی دیره شوی وو هلته چی دښمن په خپل ټول طاقت سره وربالدی حمله کولای شوه او له شاوخوانه د خپلو ننګیالو قبیلو په راوستلو سره یی دوی محاصره کولای هم شول. له دی سره سره هم له یوتن له پرته نوره ټوله قافله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په لاس دوژلو او وژل کیدو د بیعت کولو لپاره سمدستی تیاره شوه. له دی زیات د هغوی د ایمانی اخلاص او د خدای په لارکښی د هغو د قربانی بل څه دلیل کیدای شی. همدغه بیعت دی چی د اسلام په تاریخ کښی د بیعت رضوان په نامه یادیږی.

وروسته معلومه شوه چی د حضرت عثمان (رض) د شهادت خبر غلط ؤ. حضرت عثمان (رض) پخپله هم بېرته راغی او د قریشو لخوا د سهیل بن عمرو تر مشرتابه لاندی یو هیئت هم د سولی د خبرو اترو لپاره د پیغمبر (ص) دیری ته راغی. اوس قریش له خپل دغه ضد نه او وښتی ووچی هغوی به پیغمبر (ص) او د هغه ملګری (رض) هیڅکله پرینږ دی چی مکی ته داخل شی. البته داوږو د پوزی ایښودلو لپاره یی صرف پدی ټینګار کاؤ چی تاسی سږ کال بیرته لاړشی په راتلونکی کال کښی تاسی عمری ته راتلی شی - له اوږدو خبرو اترو نه وروسته چی په کومو شرایطو باندی سوافقتنامه (سوله لیک) ولیکل شو هغه داو :

۱ - ترلسو کلونو پوری دی ددواړو خواوتر مینځه جګړه بنده شی ، او یود بل پرخلاف دی پټه‌یا ښکاره کومه کړنچاره نکیږی.

۲ - پدی دوران کښی چی د قریشو کوم څوک د خپل ولی له اجازی پرته و تښتی محمد صلی الله علیه وسلم ته راشی هغه به بیرته ورکوی او که د هغه له ملګرو نه څوک قریشو ته ورشی هغه به بیرته نه ورکول کیږی.

۳ - له عربی قبیلو نه چی هره قبیله له دواړو خواونه د یوه ننګیاله کیږی او پدی معاهده کښی شاملیدل و غواړی هغه دی دا واک ولری.

٤ - محمد صلی الله علیه وسلم ، به سږ کال بیرته ځی په راتلونکی کال کښی د عمری لپاره راتلی شی او په مکه کښی دری ورځی اوسیدای شی ، پدی شرط چی په ملابندونو کښی صرف له یوی توری نه زیات نور څه جنګی وسایل له ځان سره رانه وړی. پدغو دریو ورځوکی به دمکی خلک د هغو لپاره ښار خالی کړی (ترڅو چی کومه نښته ونشی) خوکله چی بیرته ځی له دی ځایه له ځان سره دیوڅا د یولو حق به نلری.

په کوم وخت کښی چی د دغی معاهدی شرایط فیصله کیدل ، د مسلمانانو ټول لښکر سخت اندیښمن ؤ. هیڅوک هم پرهغو مصلحتونو باندی نه پوهیده

چې د هغو په نظر کښې نيولو سره پيغمبر(ص) دغه شرايط منلي . د هيچا نظرهم تردو مره ليرې پورې نه رسيده چې ددغې سولې په نتيجه کښې چې کوم ستر خير رامينځ ته کيدونکي ؤ هغه يې ليدلی وای . د قريشو کافرانو دا خپل برياليتوب انګيره او مسلمانان پدې خبره ناکراره ووچې موږ نو ولې مغلوب شو او ولې دغه ذليل شرايط ومنو . آن د حضرت عمر(رض) غوندې باريک بين مدبر دا حال ؤچې هغه وائي چې له مسلمانيدو وروسته هيڅکله زما زړه ته شک لاره نه وه پيدا کړې مګر پدې وخت کښې زه هم له شکمن کيدو نه خوندې پاتې نشوم هغه(رض) په ناکراری سره حضرت ابوبکر صديق(رض) ته ورغی او و يې ويل . ايا پيغمبر دالله رسول ندی؟ ايا موږ مسلمان نه يو ؟ ايا دغه خلک مشرکان ندي ؟ نوبيا موږ ولې د خپل دين په باب دغه ذلت غوره کړو ؟» هغه ځواب ورکړ بدای عمره ! هغه(ص) د الله رسول دی اوالله به هيڅکله هغه ضايع نکړي » بياد هغه صبر رانغی ، لاړ همدغه پوښتنې يې له رسول اکرم صلی الله عليه وسلم نه هم وکړې او پيغمبر(ص) هم هغه ته هماغه ځواب ورکړ لکه څنګه چې ابوبکر رضی الله عنه ورکړی ؤ وروسته بيا حضرت عمر(رض) ترمودو مودو پورې په خپلو هغو خبرو اترو باندې پښيمانه ؤ چې په هغه وخت کښې يې له رسول الله صلی الله عليه وسلم سره کړې وې . او خيراتونه او نفلونه يې اداکړل ترڅوچې الله هغه ته معافي وکړي .

پدې معاهده کښې ترټولو زياتې دوه خبرې پرخلکو ډيرې بدې لګيدلې . يو ، دوهم لمبر شرط چې د هغه په باب به خلکو ويل چې دا په ښکاره توګه غير مساوي شرط دی که له مکې نه راغلي کسان موږ بيرته ورکړونو له مدينې نه ورغلي کسان هغوی ولې بيرته موږ ته رانکړي ؟پيغمبر(ص) ددوی ځواب کښې و فرمايل څوک چې له موږ نه هغو ته ورشي هغه به زموږ ته څه په درد و خوري الله دې هغه له موږ نه ليرې ولري ، او څوک چې له هغوی نه راوتښتي که موږ هغه بيرته ورکړونو الله به دهغه لپاره د خلاصون يوه بله لاره پيدا کړي . بل شی چې د خلکو زړونه يې دردول هغه څلورم شرط ؤ ، مسلمانانو دا انګيرله چې د هغه دمنلو معناداده چې دټولو عربو په وړاندې ګويا موږ ناکام بيرته ستنيږو . سربيره پدې دغې پوښتنې هم په زړونو کښې وسوسه اچوله چې پيغمبر(ص) خو په خوب کښې ليدلې ووچې موږ په مکه کښې طواف کوو ، مګر دلته خوموږ له طواف کولو پرته د بيرته تلو شرط منو . پيغمبر(ص) خلک وپوهول چې په خوب کښې خود همدې سږنې کال د طواف کولو صراحت نه ؤ . د سولې له شرايطو سره سم که سږ کال نه وی نو په راتلونکي کال کښې به انشاء الله طواف وکړو .

کومې پيښې چې د جګړې اورته دلمن وهلو وظيفه اجرا کوله هغه وخت کښې چې کله د سولې تړون ليک ليکل کيده د سهيل بن عمرو خپل زوی ابو جندل چې مسلمان شوی ؤ او د مکې کافرانو بندي کړی ؤ ، په يونه يو ډول راوتښتيده او د پيغمبر(ص) کمپ ته راو رسيده . د هغه په پښو کښې ځولنې وې او پرجسم يې د تعذيب او و هلوټکولو خاپونه وو . هغه پيغمبر(ص) ته فرياد وکړ چې ماته دې له دغه بيځايه بند څخه نجات راکړل شي . د دغه حالت په ليدلو سره د صحابه ؤ کرامو لپاره تحمل ګران شو . خو سهيل بن عمرو وويل چې که د سوله ليک ليکنه بشپړه شوې نه وي هم ، شرايط خو زموږ او ستاسې په مينځ کښې فيصله شويدي ،

له دی امله دغه هلک دی ماته راو سپارل شی . رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغه حجت و مانه او ابو جندل ظالمانوته و سپارل شو .

له سولی نه په وزګاریدو پیغمبر(ص) صحابه ؤ ته و فرمایل چی اوس دلته قربانی وکړی سرونه وخری او احرام پای ته ورسوی، خو هیڅوک له خپله ځایه ونه خوځیده . پیغمبر(ص) دری ځله امروکړ خوپه صحابه ؤ باندی په هغه وخت کښی د غم او خپګان او زړه ماتوالی داسی سخته غلبه وه چی له خپله ځایه یې هیڅ حرکت ونکړ . د پیغمبر(ص) د رسالت په ټول دور کښی له دغه یوځل نه پرته هیڅکله دا صورت پیښ نشوچی هغه(ص)صحابه(رض) ؤ ته امرو کړی او هغوی د هغه د عملی کولو لپاره و نه زغلی . پدی باندی پیغمبر(ص) سخت خپه شو ، خپلی خیمی ته لاړ له ام المؤمنین حضرت امسلمه(رض) سره یې د زړه خواله وکړل . هغی عرض وکړ چی ته په پټه خوله تشریف یوسه او خپل اوښ ذبحه کړه او حجام راوغواړه خپل سروخریه . له هغه وروسته به خلک خود پخپله ستاد عمل پیروی وکړی اوو به پوهیږی چی کومه فیصله چی شو هغه اوس بدلیدونکی نده . همداسی و شول د هغه(ص) د فعل په لیدلو سره خلکو هم قربانی وکړی ، سرونه یې و خریل یایې و ینبتان لنډ کړل او له احرام نه راووتل . خوزړونه یې له غمه غوځیدل .

له هغه وروسته چی کله دغه قافله پداسی حال کښی چی د حدیبی سوله یې خپله ماتی او ذلت ګڼه بیرته د مدینی خواته روانه وه ، په هغه وخت کښی په ضجنان نومی ځای (یاد ځینو په قول په کراع الغمیم) کښی دغه سورت نازل شو چیهغه‌مسلمانانو ته و ښودله چی دغه سوله چی هغوی یې ماتی ګڼی ، په اصل کښی ستره فتحه ده - دده له نازلیدو وروسته پیغمبر صلی الله علیه وسلم مسلمانان راغونډ کړل او و یې فرمایل نن پرما باندی هغه څه نازل شویدی چی زما لپاره له دنیا وما فیها نه ډیر زیات قیمتی دی بیایی دغه سورت و لوست او په خاص ډول حضرت عمر(رض) یې راوغوښت هغه ته یې واوراوه ځکه چی هغه ترټولو زیات خپه ؤ .

اګرکه مؤمنان خو د الله تعالی ددغی وحی په اوریدلو ډاډه شوی وو . خولادو مره زیاته موده نه وه تیره شوی چی ددغی سولی ګټی یوه یوه پرله پسی را څرګندی شوی تردی پوری چی د هیچا پدی خبره کی څه شک پاتی نشو چی دغه سوله په واقع کښیبوه ډیره لویه فتحه وه .

١ - پدی کښی د لومړی ځل لپاره په عربوکی د اسلامی حکومت موجودیت په رسمیت وپیژندل شو. له دی نه مخکښی د عربو په نظر کښی د محمد صلی الله علیه وسلم او د هغه د ملګرو حیثیت محضی د قریشو او عربی قبیلو پر خلاف دیوی و تونکی ډلی حیثیت ؤ او هغوی یې له قومیت نه وتلی (Outlaw) ګڼل . اوس پخپله قریشو له هغه سره په تړون لاسلیک کولو د اسلامی سلطنت ترقلمرو لاندی ځایونو باندی یې د هغه حکومت ومانه او د عربی قبیلو لپاره یې دا دروازه هم پرانستله چی له دغو دواړو سیاسی طاقتونو څخه یې چی له هریوه سره خوښه وی دننګی معاهدی دی وکړی .

٢ - د مسلمانانو لپاره د بیت الله د زیارت دحق په منلو سره ګواکی قریشو خو پخپله داهم و منله چی اسلام کومه بیدینی نده لکه څنګه چی هغوی تراوسه پوری ویل ، بلکی د عربو له منل شویو ادیانو څخه داهم یو دین دی او د نورو عربو

پشان دده پیروان هم د حج او عمری د مناسکو ادا کولو حق لری. پدی سره د عربو د زړونو هغه کرکه کمه شوه چی د قریشو په پروپاګندو سره د اسلام پر خلاف پیدا شوی وه.

۳ ـ دلسو کلونو لپاره د جنګ بندی په تړون لاسلیک کیدلو سره مسلمانانو ته امنیت په برخه شو او د عربو په ټولو اطرافو او ګوټ ګوټ کی خپاره شول او د اسلام د خورولو لپاره یې پداسی بیړه فعالیت وکړچی دحدیبی له سولی نه مخکښی په پوره ۱۹ کلونو کښی دو مره کسان نه وو مسلمان شوی څومره چی لـه هغی وروسته پـه دوو کلونو کښی مسلمان شول. دادهمدی سولی برکت ؤ چی یاخو هغه وختؤ چی دحدیبی په موقع کښی له‌پیغمبر(ص) سره صرف څوارلس سوه کسان راغلی وو، یاله دووکلونو وروسته دا وخت چی د قریشو د ژمنی ماتولو په نتیجه کښی پیغمبر(ص) پداسی حال کښی مکی ته په زور داخل شو چی لس زره لښکو ورسره ؤ.

٤ـ د قریشو لخوا د جنګ بندی نه وروسته پیغمبر(ص) ته دا فرصت پـه‌لاس ورغی چی پخپلو لاس لاندی سیموکی اسلامی حکومت په ښه شان سره مستحکم کړی او د اسلامی قانون په انفاذ او تطبیق سره مسلمانه ټولنه یوه بشپړه مهذبه او ممتازه ټولنه وګرځوی. همدا هغه ستر نعمت دی چی د هغه په باب الله تعالی د سورهٔ مائده په ۳ـ ایت کی و فرمایل چی: نن ماستاسی دین ستاسی لپاره بشپړ کړیدی او خپل نعمت می پر تاسی تمام کړیدی او ستاسی لپاره می مناسی د دین په حیثیت اسلام غوره کړیدی».

٥ـ له قریشو سره سولی نه وروسته د جنوب له پلوه د ډاډینی پیدا کیدو ګټه دا هم شوه چی مسلمانانو د شمالی عرب او منځنی عربستان ټول دښمن طاقتونه په اسانی مسخر کړل. د حدیبی په سوله باندی صرف دری میاشتی تیری شوی وی چی د یهودو تر ټولو لوی مرکز خیبر فتحه شو او له هغه وروسته فدک، وادی القری، تیما او د تبوک یهودی کلی د اسلام ترنګین لاندی یو په بل پسی راغلل. بیاد منځنی عربستان ټولی هغه قبیلی هم چی له یهودو او قریشو سره یې اړیکی در لودلی یوه یوه د فرمان تابع شوی. پدی ډول د حدیبی سولی صرف په دوکلونوکی د ننه په عربوکی د قوت انډول دومره بدل کړ چی د قریشو او مشرکانو طاقت مغلوب او د اسلام غلبه یقینی شوه.

د اوو هغه برکتونه چی له هغی سولی نه مسلمانانو ته په برخه شول چی هغه یې خپله ناکامی او قریشو هغه خپل بریالیتوب ګڼله، تر ټولو زیات کوم شی چی پدی سوله کی مسلمانانو ته ناوړه ښکاره شوی ؤ او قریشو خپل بریالیتوب ګڼلی ؤ هغه داؤ چی له مکی نه تښتیدونکی او مدینی ته راتلونکی به بیرته ورکول کیږی. او له مدینی نه مکی ته تلونکی به بیرته نه ورکول کیږی. خو ډیره لږه موده تیره شوی وه چی دغه معامله هم پر قریشو سرچپه راغله او تجربی ثابته کړه چی د پیغمبر(ص) لری لیدونکی نظر د دی کومی نتیجی لیدلی دا شرط یې قبول کړی ؤ. له سولی نه څو ورځی وروسته له‌مکی نه یو مسلمان «ابو بصیر» د قریشو له بندنه ژر او تښتیده او مدینی ته راغی. قریشو د هغه د مستردولو غوښتنه وکړه او پیغمبر(ص) د تړون سره سم هغه هغو خلکو ته و سپاره چی د هغه د نیولو لپاره له مکی نه لیږل شوی وو. خو مکی ته د تلو په لاره کی هغه بیاد هغو له لاسه ووت او د سره سمندر د ساحل هغه لاره یې ونیوله چی پر هغی به د قریشو

پاتی په (۳۶) مخ کی

شمه یی از اخلاق رهبر بزرگ عالم بشریت
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم

محمد معروف فروغنگر

کتاب فضل او را آب بحر کافی نیست
که ترکنی سر انگشت و صفحه بشماری

کسی چه میتواند بگوید و بنویسد ؛ دربارهٔ بزرگمردیکه عمر عزیزش از آغاز تا انجام به صدق و صفا و امانتداری و ترحم و عاطفه و مهربانی و سخاوت و صبر و شکیبایی و عفو و برده باری و گذشت و حلم و همه سجایای بزرگی انسانی سپری شده باشد و مصداق باشد از شجاعت و رادمردی و ثبات .

کسی‌چه میتواند بگوید وبنویسد در شرح حال سترگمردیکه چون آیینهٔ زنده و متحرک قرآن کریم این خورشید جاویدان هدایت ، فقره ، فقره و پاره ؛ پاره و رکوع ، رکوع و آیت ، آیت . . . در پیکر سیال و مذاب و درخشان و پرتلالو او موج زند و شگوفان شود و طرح نوی به ثقلین بافگندو بساط همه انواع بی عدالتیها و استبدادها و ظلمها برچینند .

کسی چه میتواند بگوید و بنویسد در شان شخصیتیکه اوصاف همهٔ انبیاء علیهم الصلوة والسلام و پشیتازان هدایت عالم انسان در وجود پرنور او تبلور نموده و طغرای الهی به نشانهٔ صحه گذاشتن در دامان پاک و بی آلایش حیات طیبهٔ اخلاق او به اسلوب «**وانک لعلی خلق عظیم**» چسپیده باشد !

ولی با ضعف قلم و کمبود استعداد و توانایی؛ چون زره یی که در تلاش خورشید در تک و پو میافتد و غلطان و خیزان به قلمرو نور گام مینهد ، شتابان و دوان گام میزنم تا از کشتزار مزرعهٔ زنده‌گی انسانی و از بوستان معرفت و شناخت حضرت محمد ﷺ پیامبر بزرگوار مان و قافله سالار پیشگام انبیاء علیهم الصلوة والسلام، خوشه یی بگیرم و گلی بچینیم و نگهتی بیارم و نشانهٔ بهاران ، تا بحیث یکی‌از استیان فقیرو و امانده اش چیزی گفته و نوشته باشم که مراتسکینی باشد و او ﷺ را یادی :

خداوند جل جلاله میفرماید :

وما ارسلنک الا رحمة للعلمین .

ترجمه : نفرستاده ام تورا مگر رحمت برای سایر مخلوقات .

از محتوی و مضمون آیهٔ شریف بر میاید که رسالت حضرت محمد ﷺ که در خصایل نیکو و روشهای حمیده و زنده‌گی طیبه و اخلاق کریمه او تبارز مینماید ؛ رحمتی است همگانی و سایر کاینات را شامل میگردد و بطور خاص این رحمت خداوندی به آنانی

ارزانی شده است که زیر لوای نبوت محمدی ﷺ بحیث امت او جمع شده و فشرده گردیده و به تبع نقش‌قدم او سفینهٔ حیات‌درد الود و اندوه زده و غمدیده را به ساحل نجات اطمّینان «چه اطمینان دنیوی و چه خاطر جمعی سرای آخرت» و بمدینهٔ فاضلهٔ آزادی انسانی و آبادی و تعمیر کمبودیهای مادی و معنوی، رسانیده اند و میر سانند؛ چه در آن زمانیکه حضرت محمد ﷺ بپیامبری مبعوث شد ؛ جاهلیت که مجمع همه فسادها است ، فضای زنده‌گانی ابنای آدم را چنان تاریک و تار ساخته بود که لمعه‌یی از نور فضایل انسانی در هیچ گوشه یی از زمین نمیدرخشید و گیتی به حالتی تن در داده بود که نمیتوان آن وضع اسفناک را در سطری چندگنجانید، ظلم ، بی عدالتی، فحشاء ، بی دانشی و سایر اخلاق رذیله که از انسان ، حیوان درندهٔ خطرناک میسازد ، درعرض و طول و عمق و ابعاد جامعه بشکل خیلی فضیح و رسواکن مسلط بود و جریان داشت : تسلط چنین وضع المناک انتظار آن را داشت که (صاحب نفسی) پیدا شود ، (عدل گستری) پیدا شود ، (بزرگمردی) پیدا شود ، (رحمتی) پیدا شود ، (فاتحی) پیدا شود و بالاخره شجاع شخصیتی پیدا شود که دارای همهٔ فضایل انسانی و قوت ملکوتی باشد . همان بود که خداوند قدوس و رحیم، رحمتش را جهت سرو سامان دادن وضع نابسامان بشریت مبعوث گردانید و خیر الرسل و فخر الانبیاء و ختم النبوت به پیامبری برگزیده شد ؛

خداوند (ج) فرماید :

لقد من الله علی المؤمنین : اذ بعث فیهم رسولا من انفسهم یتلوا علیهم آیته ویزکیهم ویعلمهم الکتب والحکمة وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین

(ال عمران : ۱٦٤)

ترجمه : همانا ! الله (ج) بر مؤمنان احسان نهاد که در بین شان رسولی (پیامبری) از خود شان مبعوث گردانیده (و رهبری فرستاد) که برای ایشان آیتهای او تعالی را بیان نماید و آنها را (بدینوسیله از شرک و سایر گناهان) پاک گرداند و به آنها کتاب خدا(ج) را تعلیم دهد و دانش و علم وحکمت بیا موزاند ؛ گرچه آنها قبل از این در گمراهی اشکار او علنی میزیستند .

در جای دیگر میفرماید :

کما ارسلنا فیکم رسولاً منکم ، یتلوا علیکم آیتناویزکیکم ویعلمکم الکتب والحکمة ویعلمکم مالم تکونوا تعلمون .

فاذکرونی اذکرکم، واشکرو الی ولا تکفرون .

(البقره : ۱۵۱-۱۵۲)

ترجمه/: طوریکه در بین شما از خود تان پیغمبری فرستاده است که به شما ایتهای مرا بخواند و (بدینوسیله) در سرو سامان دادن زندگی تان(بکوشد) برای تان کتاب (قرآن کریم) را تعلیم کند و دانش و حکمت بیا موزاند و چیزی را تعلیم (و تدریس) کند که قبلاً انرا نمیدانستید . (احسان خدا(ج) برشما است که برای هدایت و رهنمایی شما پیامبر گرامی بزرگواری فرستاد) پس مرا یاد کنید تا شما را یادکنم و سپاس مرا بجا آورید و ناسپاسی ننمایید !

سپاس خدایرا که بشریت غرق‌درضلالت را به بعثت حضرت محمد ﷺ از بیابان های نغول ضلالت باز گرداند و ببرکت خاصش بنده‌گانش را مورد رحمت خاصش قرار داد ؛ مورد رحمت خاصیکه خداوند خود کیفیت آن را چنین اظهار میدارد :

لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم

حریص علیکم

بالمؤمنین رؤف الرحیم

(التوبه : ۱۲۸)

هر آیینه به شما از خود شما پیامبری آمد ؛

(پیامبر گرامی ییکه به رواداری نبوتش) تکلیف مشکل وزیان شما بر آن خیلی سخت تمام میشود، بر خوشی و آرامی تان (خیلی) حریص است و بر مؤمنان (که همانا شما اید) صاحب رأفت، مهربان و رحیم است.

اراده خداوند (ج) برآن بود که دیگر دنیا وما فیها قسمیکه برای استفادهٔ درست و مشروع انسانها افریده شده است و فقط جای عبادت او تعالی است نه پرستش طاغوت، ملعبهٔ دست و دماغ و اندیشهٔ پاسداران لوای شیطان قرار نگیرد و در قالب یک نظام ادبی و اخلاق الهی، زندهگی انسانها مرتب و تنظیم و رهبری گردد، پیامبری فرستاد تا عهدهٔ واقعی خلافت خدا(ج) را در روی زمین بعهده گیرد و همه را به نظام ادبی و اخلاق او تعالی فرا خواند و بشریت در آستانهٔ سقوط را به خطهٔ فلاح دو جهان رهبری کند؛ بناء شبیکه این بزرگمرد قرون و زمانه‌ها و گرامی پیامبریکه در قدوم خلقت و تولداو ـ در قلمرو مکه نور میبارید و بشریت سرگردان و سر درگم را نوید آینده‌های درخشان و فردا های تابناك میداد ـ چشم به جهان گشود؛ خداوند (ج) به نشانهٔ اعتراض بر نظامهای جابر و مستکبر و طاغوتی ۱۲ کنگره و کاخهای سر بفلک کشیدهٔ کسرای ستمگر را سرنگون ساخته و فروریخت! و آتشکدهٔ هفتاد سالهٔ زرد شتیان را خاموش گردانید...

و هنگامیکه این و الا گهری به پیامبری مبعوث شد، در حالیکه تمام عمر او؛ چه قبل از نبوت در دوره طفولیت و جوانی و پختگی به امین و راستکار و سایر سجایای فاضله انسانی شهرت داشته و زبان زد خاص و عام بود و چه در زمان نبوت.

بنازم و الاگهر و رهبر یرا که هنگام پرسیدن (صحابه کرام) از حضرت عائشه رضی الله عنه؛ چنین معرفی میشود: «کان خلقه القرآن» اخلاق حضرت محمد ﷺ نمونهٔ زنده یی بود از ارشادات قرآنی به این معنی که قرآن کریم در اعمال او مجسم میشد و شکل میگرفت!

بنازم بزرگمرد جاودانهٔ تاریخ را که چندین مرتبه ضمن اذیت مشرکین جسم مطهرش خون الود میشود ولی در عوض: «الهم اهد قومی فانهم لا یعلمون» خداوندا! قومم را هدایت کن حقا که اینها نمیدانند! میگوید

بنازم امام و پیشوای کافهٔ بشریت را؛ انکه در دشوار ترین شرایط، کوله بار امانت الهی را که همانا اماست باشد باکمال برده باری و صبر و شکیبایی به شانه میکشید و علوم متقدمین و متأخرین را در حالیکه «امی» بود به جهانیان آورد و توضیح و بیان نمود و برای رفع همه احتیاجات و ضروریات بشر رهنماییهایی نمود که تاجهان باقی است ماندگار خواهد بودچون گوهران شبتاب زندهگی‌انسانیت را نورو فروغی خواهد بخشید؛ خواجه شمس الدین حافظ شیرازی در این باب میگوید:

«در رسوم شرع و حکمت با هزاران اختلاف،
نکته‌یی هرگز نشد فوت از دل دانای تو.»

و در پهلوی این رهنماییها ندادر داد که:

«بعثت لا تتمم مکارم الاخلاق»؛ بعثت معلما».

ترجمه: «من (برگزیده شده ام) تا خوبیهای اخلاق را تکمیل کنم»، من معلم شما گزیده شده ام: معلم مهربانیکه ابی موسی الاشعری از خودش روایت میکند که حضرت رسول ﷺ فرموده است: مثال من و مثال این دین که بر آن مبعوث شده ام مانند کسی است که بر قومش بیاید و بگوید: قوم من! من به چشمانم دیدم که لشکرهای دشمن (شمارا تهدید میکند).

و در آستانه و شرف حمله بر شماست! زود تر خود را از آن نجات دهید! ولی از قوم او کسانی

سخنش را قبول کنند و به برده باری و متانت بسوی نجات گام بردارند و نجات یابند و کسانی هم او را کاذب پندارند و در جای خود باقی مانند و لشکر دشمن بر ایشان بیایند و همه را از بین ببرند، همین طور است مثال کسانیکه من و دینم را میپزیرند و کسانیکه مرا نمیپزیرند و دینم را دروغ میپندارند (بروایت مسلم)

هنگامیکه خداوند بزرگ و دادگر برای اولین بار در غار «حرا» بر پیامبرش حضرت محمد مصطفی ﷺ وحی نازل فرمود و حضرت رسول الله ﷺ به خانه رفت ؛ و به خدیجه (رضی الله عنها) گفت: ترسیدم! حضرت خدیجه رضی الله عنها برایش گفت: «نترس! قسم به خدا (ج) که خدا (ج) تورا هیچگاه ذلیل نخواهد کرد ؛ زیرا تو با خویشاوندان روابط نیک نگه میداری، و به راه ماندهگان وسایل حمل و نقل تهیه میکنی! به بیکاران، کار پیدا میکنی - مهمانان را مینوازی و با مظلومان کمک میکنی. (بروایت بخاری)

در حدیثی صحیح آمده است که حضرت رسول الله ﷺ گفت با هر پیغمبر وعده شده است که یکی از خواسته هایش حتماً به پیشگاه خداوند(ج) قبول میشود! من خواسته و سوال خود را بقیامت ماندم، که در روز قیامت دربارهٔ امتم از خداوند (ج) سوال و خواست خواهم کرد. حضرت رسول کریم ﷺ آن‌قدر کریم بود که هیچگاه اتفاق نه افتاده است که از وی کسی چیزی خواسته باشد و جواب منفی شنیده باشد!

دربارهٔ گذشت و برده باری حضرت محمد ﷺ، کتب سیرت چنین تذکر میدهند:

از حضرت جابر رضی الله عنه روایت شده است که ما با حضرت محمد ﷺ به عزم غزوه یی بسوی نجدروان شدیم در چقری ییکه درختان انبوه داشت لحظه‌یی استراحت کردیم، رسول الله ﷺ شمشیرش را در شاخچهٔ درختی آویزان کرد و خوابید، مردم نیز برای دریافت سایه یی به هر طرف پاشان شده بودند.

حضرت رسول ﷺ میفرماید: بیدار شدم ؛ دیدم که مردی شمشیرم را در دست گرفته و بالای سرم ایستاده است و بمن میگوید: که خواهد بود که تورا از من خلاص کند؟ گفتم «الله(ج)»! باز گفت: که تورا از من خلاص خواهد کرد؟ گفتم: الله(ج)»! دستهایش لرزید و شمشیر از دستش افتاد، حضرت رسول ﷺ شمشیر را گرفته و بمدعی هیچ چیزی نگفت «سبحان الله»! (!) این است گذشت و عفو و احسان و کمال انسانیت که تا هنوز هیچ کسی به آن نه رسیده است ؛

حضرت انس (رض) روایت میکند که مردی از حضرت رسول الله ﷺ پرسید: قیامت کی است (چه وقت برپا میشود)؟ پیامبر (ﷺ) فرمود: چه آماده‌گی برایش داری؟.

آن مرد گفت: هیچ آماده‌گی ندارم ولی تنها همین توشه با من میباشد که من با خدا و پیامبرش محبت دارم

رسول الله (ﷺ) فرمود: تو با دوستانت خواهی بود.
(متفق علیه)

حضرت عائشه (رض) میگوید : به رسول الله ﷺ گفتم : یا رسول الله ! آیا با روزی دشوار تر از روز اُحد مواجه شده ای ؟ ! رسول الله ﷺ فرمودند : از دست قوم تو روزهای زیادتر دشواری را دیده ام که از همه کرده دشوار تر روز «ابقی» بود و این روزی بود که من به علی بن عبد پناه بردم ولی او قبول نکرد و در حالتی تنهای تنها روان شدم که بر خویشتن میترسیدم و بجز آواز روبایان چیزی رانمی شنیدم ؛ ناگهان بسوئی آسمان نگریستم ، دیدم که پارچه ابری بالای سرم ایستاده است وقتیکه به آن دیدم جبرائیل علیه السلام در بین آن ایستاد بود ، بمن ندا داد : خدایت سخنان قومت را شنید ، وضعیت و پیشآمد بد آنها را با تودید، اینک ملائکه جبال را فرستاده است که با قوم تو چه کند ؟ سپس ملائکه جبال مرا صدا کرد وسلام داد و گفت: ای محمد ﷺ ! خداوند(ج) سخنان قوم ترا شنید ـ من ملائکه جبال هستم ؛ مرا خداوند(ج) برای این فرستاده است که تو هر چه با قومت میکنی آن را کنم ؛ پس چه میخواهی ؟ ! اگر میلت باشد ، من دو کوه را بر ایشان یکی خواهم کرد . (تا در بین دو کوه نیست و نابود شوند). رسول الله ﷺ برایش گفت : امید وارم که از اینها کسی پیدا شود که تنها خدای یگانه را پرستش کند و با خدا(ج) شریک مقرر نکند! این است مفهوم «و انک لعلی خلق عظیم» که در وجود مبارک انحضرت ﷺ جان میگیرد و بر وی واقعاً صدق میکند . . . ما در حالیکه ضمن بزرگداشت و میلاد رهبر بزرگان و قائد عالم بشریت حضرت محمد رسول الله ﷺ از در فشانهای حیات طیبهٔ قافله سالار انبیاء علیهم الصلوة والسلام طبق وسع خود یاد آور میشویم ؛ منظور ما این نیست که چون دیگران بیاد بود نابغه‌ئی ، فسیلوفی ، قهرمانی و فاتحی صرف تجلیلی بعمل آوریم ؛ و دیگر پند ار و گفتار انرا متروک سازیم بلکه بیاری خداوند دادگر و دادگستر میکوشیم که نقش قدم رسول کریم ﷺ را منزل به منزل و مرحله به مرحله در زندگی روزمره مان تعقیب و پیروی کنیم ، از خداوند(ج) مسألت میداریم که ما را در حالیکه سال ششم است که ما و ملت ما در نبرد و جهاد برحق اسلامی با استعمار سرخ روسیه تقریباً همه چیز مان را بجز از نیروی ایمان از دست داده ایم و مردم ستمدیده و رنجبر ما در خاک و خون ، آتش و دود و گازات شیمیائی بسختی نفس میکشند ، به نقش قدم پیامبر بزرگوار مان هر چه زود تر رهنمائی کند . و روحیهٔ جهاد اسلامی را در خردان و بزرگان ما ثابت داشته از پیروزی دو جهان ما را محروم نسازد .

(آمین یا رب العالمین)

حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم می فرماید اگر چهار خصلت در وجود کسی سراغ شود منافق سره است و اگر خصلتی از این چهار خصلت در کسی وجود داشته باشد ؛ در وی خصلتی از نفاق است : تا آنگاه که ترکش نماید :

۱ ـ هنگامیکه امین گرفته شود ، خیانت کند .

۲ ـ و وقتیکه سخن گوید ؛ دروغ گوید .

۳ ـ و هنگامیکه پیمان بند د و وعده نماید به غدر و نیرنگ (نقض پیمان کنند و بوعده وفانکند) .

٤ ـ و گاهیکه پرخاش کند ؛ د شنام دهد و تجاوز کند .

« متفق علیه »

ج : سرفراز

قران کریم د خپلو واضحو او ثابتو لارښوونو په لړکښې د نړی ستر لیارښوونکی او د بشریت خیر غوښتونکی ته ښوونه وکړه چې د مسلمانانو د کارونو او د ورځینو پیښو او ستونزپه برخه کی :

(و شاور هم فی الامر)

له دوی سره (د دین) په کارونو کی مشوره وکړه سورة آل عمران (۱۵۹) آیة

د خپل ژوند اساسی کرښه او د کارونو په اجرا کی اصولی امروګڼی .

کارونو کی څینی مشوره واخلی - او د هغوی را په او نظر له ځان سره په کارونو او پیښو کی شریک کړی .

د اسلام پیغمبر صلی الله علیه وسلم د خپل پاک او مبارک ژوند په دوران کی د قرآن کریم پورتنی مبارکه لیارښوونه په پوره وقت اوبشپړه امانتیا سره د قرآن کریم د نورو ښوونو په شان عملی کړه -

سره لدی چې د اسمان څخه ورته وحی راتله له داسی پیښو او مسئلونی خبر اوه چې نور انسانان تری هیڅ وخت خبر شوی نه وه - بیائی هم مبارک

رسول الله صلی الله علیه وسلم

او

مشوره

او پدی وسیلهئی رسول اکرم صلی الله علیه وسلم متوجه کړ چې هغه مسلمانان په تاراتول شوی اوستا دین ته ئی غاړه ایښې - په تاپسی ولاړ - اوستا د خبری مننه کوی - د لوی خدای جل جلاله د فضل او احسان نتیجه وه -

دا لوی خدای دی چې ستازړه ئی دوی ته نرم کړ - چې له دوی سره داسی وضعه وکړی چې په تائی اعتماد او باور راشی او ملا درپسی وتړی - او مسلمانان ئی دی ته اماده کړل چې د خپلو تولو هیلو څخه - ستاهیلی او امرونه لومړی وګڼی -

او د تل لپاره مسلمانان ستا په څنګ کی د سر ورکوونکی مجاهدینو په څیر پاتی شی باید په

اصحاب راتولول - او د هغوی نظرئی ځانته معلوماوه - هو !

یوازی د نظر معلومولوتر اندازی خبره نه وه - بلکه ډیر ځلی داسی هم شوی دی چې رسول الله خپله خبره پری ایښی او د یو صحابی مشوره ئی منلی وه .

د بدر د غزا په ورځ رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته حباب بن المنذر راغی او ورته وئی ویل :

پدی می پوه کړه دغه ځای چې تاسو داسلامی لښکرو د سنګر لپاره غوره کړ - د وحی او خدائی لیارښوونی په نتیجه کښی مو غوره کړ ؟ - نوکه داسی وی بیامونږ مکلف یو چې یو له ځنده ئی باید

ومنو ـ او که په خپل فکرسو د جنګی اصولو او دښمن ته د ماتی ورکولو د تکتیکونو په رڼاکی دا ځای غوره کړ ؟

رسول الله ورته و فرمایل :

وحی نده بلکه زما خپله رایه ده چی د جنګی اصولو او دښمن ته د ماتی ورکولو د تکتیکونو په رڼاکی می ورکړی ده .

حباب وویل نو چی داور ده . دا به ځای نده خلک را پورته کړی ه چی تر آخرنی کوهی پوری ورسیږو ـ هلته په سنګر ونیسو ـ یوډنډ به جوړ او له اوبو څخه به ئی ډک کړو او د نورو ټا ګانو سرونه به پټ او په جنګ به پیل وکړو ـ

او دا عملاً ثابته کړی چی په اسلام کی د حق او حقیقت مثل له هر څه وړاندی وی ـ د اشخاصو او افرادو ذاتی حیثیت کوم خاص اعتبار او اهمیت نلری

رسول ا کرم صلی الله علیه وسلم د کارونو او پیښو په برخه کی له هغو خلکو څخه لومړی مشوره غوښتی چی هغوی د هغی پیښی په برخه کی زیات پوه او وارد وه ـ

د خلکو پوهه ، او تجربه به ئی معیار ګڼله ـ د هغوی قومی ـ قبیلوی ـ او کورنی اړیکی ئی بی اهمیته ګڼلی ـ

په هغه ورځ چی مسلمانانو ته د قریشو د قافلی خبر راغی چی د شام له لوری را روانه وه ـ او

د اسلام او مسلمانانو مشر باید د عامه مسلمانانو سره په کارونو کی مشوره وکړی او هغوی ته موقع ورکړی او زمینه برابره کړی چی د کارونو او پیښو په هکله ، خپله پوره رایه ښکاره او څرګنده کړی . . . .

له مونږسره به او په وی ـ او دښمنان به مواوبه ونلری ـ

رسول الله و فرمایل :

په روغه خبره دی ماته مشوره را کړه

پورتنی مبارک حدیث څرګنده کړه د اسلام او مسلمانانو مشر باید د عامو مسلمانانو سره په کارونو کی مشوره وکړی ـ هغوی ته موقع او زمینه برابره کړی چی د کارونو او پیښو په هکله خپله پوره را یه ښکاره او څرګنده کړی ـ

او هم په ګوته کوی چی د مسلمانانو مشران باید په هغو صورتونو کی چی د مسلمانانو مشوری او رأیی د حق په لور ، لیارښوونه کوی ـ که څه هم د دوی له نظر سره مخالفی وی ـ په ورین تندی وسنی

قریش د هغی د دفاع په خاطر جنګ ته را وځی ـ نو رسول اکرم صلی الله علیه وسلم له خلکو سره مشوره وکړه ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه ښه مشوره ورکړه ـ او خپل ملاتړئی څرګند کړ ـ

بیا مقداد بن عمرو خبرو ته پورته شو او وئی ویل : ای د خدای پیغمبره څه چی اراده لری قدم پری واخله مونږ له تا سره یو .

سوګند په یوالله چی مونږبه تاته د بنی اسرائیلو په شان خبره ونکړو .

هغوی موسی علیه السلام ته ویلی وه(ته اوستا مشر وروړ لاړشی جنګ وکړی مونږ به دلته درته ناست یو) .

لکن مونږ تاته وایو ته جنګ ته و اوځه مونږ درسره په ځنګ کی ولاړیو ـ قسم په هغه ذات چی

ته ئې په حقه پيغمبر را ليږلی ئې که ته مونږ ته امر وکړې چې همدا اوس د يمن په لور (برک الغماد) حرکت وکړی مونږ به په ډيره خوښه مخ په وړاندې ولاړ شو.

رسول الله صلی الله عليه وسلم د ده خبری و ستايلی - او نيکی دعا وی ئې ورته وکړی.

بيائې و فرمايل: د دی نورو خلکو مشوره څنگه ده ؟

سعد بن معاذ پورته شو اووئې ويل:

معلوميږي چې ته د انصارو نظر غواړې ؟

رسول الله وويل: هو !

سعد وويل: مونږ په تا ايمان راوړی او په تا موږ باور کړی دی. او پدی مو شهادت ورکړی دی چې تا حق دين مونږ ته راوړی دی -

لدی کبله مونږ تا سره پريکړه کړی ده چې مونږ به ستا خبره اورو - او منو به ئې - نواى د خدای رسوله د څه اراده چې لری قدم پری واخله - مونږ درسره يو!-

قسم مې دی په هغه خدای وی چې ته ئې په حقه پيغمبر راليږلی ئې - که ته مونږ ته مخکی شی او پدی سيند کی ځان ورخطا کړی مونږ به هم در پسې ځانونه درواچوو - زمونږ يو سړی به هم پاتی نشي -

په مونږ به هيڅکله در نه تمامه نشی چې سبا ته موله دښمن سره مخامخ کړی - زمونږ عادت دادی چې مونږ ډير جنگيالی خلک يو او ښه مقاومت کولای شو - اميد لرم چې خدای جل جلاله به مونږ ته د داسی کارونو د کولو توان را کړی چې ستاسترگی پری يخی شی - نو د خدای په برکت مونږ ته امر کوه -

هغه وخت چې د احد د جگړې د ځای او موقع په هکله مشوره کيده د رسول الله صلی الله عليه وسلم خپله شخصی را يه داوه چې د مدينی منوری څخه بايد بيرون نشی - خو لدی کبله چې د زياتو صحابه کرامو نظر داوه چې بايد بيرون لاړشی - دوی هم خپل نظر پريښود - او د نورو صحابه کرامو د نظر او مشوری په اساس له مدينی منوری څخه بهرو وتل.

خو مره چې د اسلامی تاريخ پاڼی را اړوو - هو مره زيات له هغو پيښو سره مخ کيږو چې، هلته هغه چا چې د اسمان څخه ورته وحيه راتله - او له پټو اسرار و خبرول کيده - په کارونو او پيښوکی له نورو خلکو سره مشوره کړی - او د هغوی خبری ته ئې غوږ ايښی وی -

او متوجه کوی مو چې په اسلامی ټولنه کی مشوره د ټولنی د اسلاميت دڅرگند ولو يو اساسی او مهم عنصر دی -

په هغه ټولنه کی چې مشوره نه وی - هغه ټولنه هيڅکله د دی د عوه نشی کولی چې د وی يو صحيح اسلامی نظام عملی کړی وی -

خو د مشوری په برخه کی داهم ضرور ده چې د مشوری اخيستلو طرز او سيستم پدی دول وی چې هلته هغه وشی چې د اسلامی امت د باشعوره او پوهو خلکو سره مشوره و شی د قوميت - قبيلوی - او کورنی روابط پکښی هيڅ ډول اغيزه ونلری - ځکه چې د قرآن کريم الفاظ - عام دی - او هدف ئې همدا دی - چې دعاسو مسلمانانو سره بايد مشوره وشی -

که څوک له ځينو معينو دوستانو - اشنايانو -

پاتی په (۳۹) مخ کی

سخیداد فائز

حضرت محمد صلی الله علیه وسلم از نگاه غرب

ترجمه از مجلۀ لواء الاسلام

مسرورم که در اوائل سال هجری جاری در ماحول پیامبر بزرگ و رهبر عظیم الشأن جهان انسانیت حضرت محمد صلوات الله علیه و سلامه صحبت مینمایم ، گرچه صحبت در سجایای عالی این شخصیت ممتاز و پاک طینت در همه اوقات فرحت زا و لذت آور است ولی درین فرصت گوارا تر و مناسب تر میباشد .

جالبترین و بهترین موضوعیکه صحبت ، به محور آن می چرخد شخصیت ، بزرگی و رسالت حضرت محمد ﷺ از نگاه غرب میباشد رساله ی از مستشرق المانی را خواندم که در آن خطاب کنان به عالمی از مسلمانان نگاشته بود :

عمر زیادی را در حالتی سپری کردم که درباره پیامبر تان حضرت محمد ﷺ میگفتم که او یک عربی ذکی بیش نیست ، از وسعت ذهن ، حلاوت منطق و جذابیتی برخوردارست که بدینوسیله توانسته است اتباع و حوارین خود را تحت تاثیر خاصی در آورده در اعماق قلوب ایشان جاگیرد و قلباً او ﷺ را دوست داشته باشند لذا به نفع او دعوت نمودند ، در هر گوشه و کنار کشور ها اصول و مبادی او را پخش کردند . . . همین طرز تفکر جزء لاینفک عقیده ام گردیده بود تا روزیکه حدیثی نظرم را جلب نموده قرائت کردم که حضرت محمد ﷺ در آن گفته بود : (فرمن المجذوم فرارک من الاسد) یعنی از شخصیکه به مرض جذام مصاب باشد طوری فرارکنید که از شیر میگریزید .

در حیرت و تعجب افتیدم بکدام دلیل حضرت محمد ﷺ این نظر را میدهد در حالیکه در شهری زندگی نموده که نه شیر را بچشم دیده و نه آنرا می شناسد بلی اهل و ساکنین این شهر به استثنای شیر با حیوانات درنده و غیر درندۀ دیگر معرفت وآشنائی دارند مثلاً فیل که جسماً بزرگتر از شیر است درین شهر وجود دارد و مردم آنرا دیده است و در حصۀ آن به تناسب معرفت شان نظری ارائه کرده میتوانند و در قسمت شیر که نام و نشانی ازان در آنجا بمشاهده نرسیده چطور میتوانند نظر قرین با واقعیت ارائه کنند لذا من که متخصص کیمیا بودم به تحلیل مکروب جذام پرداختم و پس از برزسی همه جانبه و دامنه داری و بعد از بی خوابیهای پیهم صحنۀ عجیبی را مشاهده و درک نمودم ، با مکرو سکوب مکروب جذام را مشاهده کردم که شکل و صورت آن عین صورت و چهرۀ شیر بود بدون اند کترین تغیر و تفاوت . . .

آز همین لحظ باور کردم و ایمان آوردم که حضرت محمد ﷺ مانند سائر بزرگان و خطیبان و اشخاص ذکی و صاحبان نبوغ نمیباشد ، بلکه آنحضرت شخصیت

ممتاز و خارق العاده ایست که با الهام آسمانی تایید می شود و در آغوش عنایتی قرار گرفته که با استمداد ازین منبع بصیرت و الهام بخش نسبت بشعراء و دا عیینی که در ورای دعوت اسلامی شان ، جاه و جلال ، شهرت و اموال را مدنظر داشته است از زمین تا آسمان تفاوت دارد . .

و از همین لحظه به بعد بمطالعهٔ سیرت حضرت محمد ﷺ اهتمام خاص و دقیقی مبذول داشتم ، بـا تعقـل عمیق و فکـر رسـا در لا بلای سیرت محمدی (ﷺ) فرور فتم و از قید تعصب و مطالعهٔ عاطفی بصورت کلی فاصله گرفتم و در جستجوی حقایق و درک واقعیت ها به تلا شهای پیگیر دست زدم ، همان بود که سیرت حضرت محمد ﷺ را از فضائل و مزایایی مملویافتم که اگر مسلمانان به آن چنگ زنند حا کمیت و قیادت دنیا را اشغال و زمام امور همه سلتهای جهان را بدست خواهند گرفت .

بعداً از رسالهٔ دیگری ، نویسنده یی اطلاع یافتم که تعصبش ورد زبان و شهرت آفاقی داشت و بصورت مستمرو دوامدار علیه اسلام و پیامبر آخرالزمان طعن و تهمت نثار میکرد ، تا اینکه روزی مفهوم حیات بخش و زندگی ساز (ولکم فی القصاص حیاة یا اولی الألباب) نظرش را جلب و بعد از پی بردن به فلسفه های دقیق و اسرار نهفته در مبادی ، قوانین و اصول اساسی اسلام به یکی از علماء که این عالم معرفت کاملی با او و تعصبش داشت مینویسد : ای برادرم ! از حماقت و عـدم آشنائی و تعصبم با دین و شریعت تان پوزش خواسته معذرت خود را در مورد شریعتی تقدیم مینمایم که به دنبال بدبینی ام چهره و هویت واقعی واصلی آنرا درک و به حقانیت و دقت مقرراتش معـترفم و با اطمینان قلبی، این دین را بوسعت و شمول ـ به تمام گوشه های زندگی توصیف و تعریف مینمایم ، شاید ازین تحول فوری در اعماق ذهنم بایکجهان تعجب روبرو و مواجه شوی ولی هرگاه علت و سبب این تغیر فجائی را در یابی هرگز در تعجب فرو نخواهید رفت . . . رفیقم و دوست صدیقم ! میدانی در قسمت کتاب تان هکذا در ماحول پیامبر تان اطلاعات و اندوخته های و افری کسب کرده ام و بدینو سیله استطاعت و توانائی کاملی دارم که درحین ورود شما بکشور ما دلائل مقنع را ارائه و تبادل حجت و استدلال نمایم .

برادر عزیز و محبوبی داشتم ، روزی از دست عصیانگر ، ستم پیشه و ظالمی بدون جرم و جنایت کشته و ترور شد بنابران قلبم از کینه و عقده نسبت به قاتلش مالا مال و لبریز گردید و وسوسه های گیج کننده طاقت فرسا مرا پیچاند و خستگی درد دهنده قرین حالم شد ، روی همرفته روز محاکمه فرا رسید ، همان بود که قرآن را باز نمودم ، ناگاه چشم را آیهٔ (ولکم فی القصاص حیاة یا اولی الباب) جلب نموده فکر کردم چطور ممکن است در قصاص و اعدام قاتل زندگی و حیات مضمر بوده باشد ؟

اما خودم هنوز به تفسیر نهائی و نظر مقنع در مورد این آیه نرسیده بودم که شب تارو تاریک باهمهٔ سیاهی های خویش رخت بربست و روز روشن جهان را در آغوش انوار تابندهٔ خود با گرمی جاداد و لحظات محا کمه در رسید ، محکمه به اعدام قاتل حکم خویش را صادر نمود ، در همین د قائق حساس طوری احساس کردم گویا جدیداً تولد شدم و از حیات و زندگی تازهٔ برخوردار گردیده ام ، خود را سر بلند و در عالم سرور و رفعت یافتم ، نیروی جدیدی در رگ رگ وجودم جا بجا شد و در تمام زوایای جسمم فرحت سرایت کرده دلم از خوشی انبساط یافت ، طنین فرحت افزای هاتف پرده های

گوشم را نیروی نوینی بخشیده ندا داد که پروردگار محمد ﷺ راست فرموده (ولکم فی القصاص حیاة یا اولی الباب) از همین برهه از زمان ایمان آورد که چنانچه خداوند فرموده ، حضرت محمد ﷺ هیچ سخنی از روی خواهشات نفسی نمیگوید وحی بر محمد ﷺ از آسمان فرود می آید جزئیترین شکی درین امر

آن اعتراف نموده شهادت دهد .

خدایا ! این است رسول برگزیده ات که بدون شک مسئولیت ادای امانت را انجام داد و رسالت خویش را بپایان رسانید ، و برهنمائی عالم بشریت پرداخت و جهان را از تاریکیهای جهل و بردگی و ارهانید و از نعمت بیش بهای حق و حریت همه

«قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله ویغفرلکم ذنوبکم» .
(آل عمران : ۳۱)

ترجمه :

بگوای پیامبر (ﷺ) ! اگر شما خدا (ج) را دوست میدارید ، پیروی مرا کنید خداوند (ج) شما را دوست خواهد داشت و گناهان تان را خواهد بخشید .

* * *

وجود ندارد .

علی العجاله این دو مثال را بطور نمونه تقدیم کردم ، اگر شرایط اجازه داد امثلهٔ زیادی را خدمت خوانندگان عزیز تقدیم خواهم نمود ، برای تثبیت حقانیت و برتری اسلام و پیام آور آن کفایت خواهد کرد که دشمنان سر سخت و آشتی نا پذیر آن بحکم عدم امکان چشم پوشی از شواهد قاطع و انکار ناپذیرش به معقولیت و حقانیت اسلام و پیامبرآن شهادت دهند و در برابر آن سر تسلیم و انقیاد خم کنند و پس از بحث و بررسی و انتظار طولانی و حسودانه ابراز باور و تصدیق نمایند . (و الفضل ما شهدت به الاعداء) برتری آن است که دشمن به

را مستفید ساخت ، خدایا ! از جانب بندگانت برایش بهترین پاداش عنایت فرما ، و ما را در زمره کسانی در آر که زاد و سرمایهٔ را از شریعت پیامبر اسلام کمائی نموده باشند و از سنت او پیروی نیک کرده باشند ، خدایا ! ما را در پیشگاهت از جملهٔ بندگان مقبول و پذیرفته شده حساب کن ، بندگانیکه در تمام اعمال) جدو جهد خویش جز اعلای دین و کسب رضایت مرام و هدفی ندارند .

(امین یا رب العالمین)

ای خلکو ! ما تاسو ته داسی یو خدایی کتاب پریښود که تاسو پری منگولی ولگوی (په عمل پری وکړی) هیڅکله به لیار ورکه نکړی . . .
(مسلم)

د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم عظمت

که د تاریخ پاڼو او دبشری افرادو د ژوندانه مراحلو ته وکتل شی او بیا په انسانانو کی چه کوم کسان د عظمت په صفتونو یا د شوی نو معلومیږی چه د هغو د عظمت اسباب او د مفاهیم مختلف او د بیلا بیلو قضاوتونو سره مخامخ دی.

د نړی په تاریخ کی داسی کسان په نظر راځی چه دوی یوازی د مال او شتمنی په وسیله ځانته ئی مالی مقام او قدرت ګټلی او ګټی ئی او په نورو باندی ئی فوقیت او امتیاز پیدا کړی ولی بیا دغه مال او شتمنی چه د ایمان ، تقوی، عدالت او احسان شعار ورسره ملګری نه ؤ د هغو د ظلم او سرکښی باعث ګرځیدلی او د نورو له محکومیت او زحمت ګاللو او زګیرویو څخه ئی خوندونه اخستی دی .

بل د جاه طلبی او حاکمیت دحرص او نفسانی غوښتنو په اساس پر انسانیت او حق باندی د هغو ظالمو یرغل ګرو او د معصومو انسانانو د وینوتو یو نکو حکمرانانو ظالمانه او تخریبی قدرت او مقام دی چه د حق او عدالت ، صلاح او تقوی له حدودو ئی تیری کړی ، په ډیر وحشت او حیوانیت ئی بیګناه انسانان وژلی ، د هغو پر ژوند او حقوقو ئی لوبی کړی او پر هغو ئی د خپل حیوانی حاکمیت هیبت کښینولی او ځان ئی د فوقیت او تسلط مقام ته رسولی په داسی حال کی چه الهی قانون او عدالت او حقیقی انسانیت د دغه راز لوړو مقامونو او قدرت خاوندان

د قضاوت او عدالت په محکمه کی مسئول او د هغو ظالمانه عملونه د ترخو نتیجو وړ ګڼی او هغوی له حقیقی عظمت او د انسانیت له اصلی او مطلوبی مفهوم څخه لری ښیی ولی بالمقابل هغه عظمت چه د انسانیت د ښه توب او کمال معراج ته رسیدلی او د نړی والو د پاره ئی د الهی توحید د عقیدی ، تقوی ، عدالت ، ترحم ، د اخلاق فضایلو ، د انسانی ارزښتونو او حقوقو د احترام ، د ذات البینی او بین ـ المللی اړیکو او تعاملاتو د ټینګښت او د خیر او ښیګڼی د روحیی د را ژوندی کولو او خلکو ته ئی د سولی او امنیت او بشر دوستی د ارزښت او ضرورت د رسونه وړاندی کړی او ترقیامته د بشری افرادو او ټولنو د ژوندانه د ښه توب او نیکمرغی تضمین کوی او د ژوندانه له تپوتیارو طوفانی څپو او د ژورو خطرناکو ګړنګونه لویدلو څخه د ژغورنی دین او قانون پریښی هغه د حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) رحمة للعلمین پیغمبر عظمت دی څنګه چه د دغی الهی خاتم الانبیاء پیغمبر اخلاق قرآن او په قرآن سره د هغه اخلاق عظمت ښودل شوی د هغه عظمت د بشری افکارو او قضاوتونو د تأثیر او محدودیت لاندی نشی راتلای.

که نن اسلامی هیوادونو کی د دغه الهی پیغمبر د پیدایښت او بعثت تحولی او انقلابی له فیض او تأثیره دکه ورځ نمانځل کیږی او د هغه په میلادی

غونډو کی د هغه د ستر شخصیت او عظمت او د هغه له کیفه ډک ژوند د اثارو او کارنامو او د هغه د دین او کتاب د قدسیت ، کمال او جامعیت د خصوصیاتو ، تحولاتو او ښیګڼو خبری کیږی ښائی چه دغو میلادی غونډو ته داسی عنعنوی شکل او رواجی حیثیت ورنکړ شی چه مسلمانان د هغه د دین د عظمت ، د هغه د رسالت د کتاب (قرآن) د عظمت او د هغه د دینی او اخلاق او اصلاحی شخصیت د عظمت له مفهوم او له هغه مسئوولیت څخه چه د عمل په ډګر کی ورته متوجه دی غافل او د خپل هدایت ، قوت ، عزت ، سعادت او سیادت غوښتنه ونکړی بیا خصوصاً زمونږ د افغانستان مسلمان ولس د پاره چه د روسی ملحدو او ظالمو یرغل ګرو دلاسه په سروینو ککړ او کورونه ئی په بمونو او توپونو په کنډوالو ، مال او زراعتی فصلونه او خوراکی مواد او د ژوندانه ضروری اسباب او وسایل ئی په ایرو بدلیږی او شتمنی ئی لوټ او له منځه ځی او بیا دغه نړی واله لویه بلا د هغه د اسلامی هیواد استعمارول او د هغه د ازادی محکومول او په ژوند او ښیګڼو ئی لوبی کول غواړی ښائی چه د اسلام د مقدس دین عظمت ، د پاک قرآن عظمت او د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د عظمت مزایا او د هغه د مدرسی د پیروانو د عظمت کارنامی په نظر کی ونیول شی او هغه دا چه ځان وپوهوی چه د اسلام د مدرسی د لومړنیو مسلمانانو په دغی یادونی او د هغی په خاوند پاندی عملی ایمان ؤ په افعالو او تطبیقی ډول مخکی له خبرو ، عملی ایمان ؤ په زړونو او ارواحو سره مخکی له صورتونو ، عملی ایمان ؤ په وینو ، مالونو ، اهل او اولاد او خپلوانو بلکه عملی ایمان ؤ په هر نعمت او په هر ډول جهاد او سربښندنی سره .

لومړنیو مسلمانانو په دغو ټولو باندی عقیده وکړه او په دی باندی وپوهیدل چه د حق او واقعی ایمان میوه رښتینی محبت او د دغه محبت د پاره حقوق او په څنګ کی ئی واجبات او ذمه واری شتــه .

د هغو په نظر کی د محبت حق داؤ چه د محبوب متابعت و شی او د احکامو او لارښودنو په اساس ئی ژوند وشی ، او له واجباتو او ذمه واریو څخه ئی داؤ چه د هغه د رضا او خوښی د حصول په لاره کی هر ډول تکلیفونه وزغمل شی او هر ډول ایثار او سربښندنی ته غاړه کیښودله شی او په کی د حق د جذبی پوره احساس وشی.

په دغو ټولو کی د مسلمانانو د پاره په دښمن باندی د کامیابی ښه ذ رسونه شته او ښائی د دغو ټولو په اساس ژوند او د دښمن مقابله وشی .

نن ورځ د موجوده ؤ مسلمانانو او د هغو راتلونکو نسلونو او کسانو د پاره د پند او عبرت دا د رس شته چه ټول متوجه اوسی چه پاک خدای د اسمانی ادیانو د سلسلی په آخره کی د جهالت او وحشت طوفان وهلو د هدایت او سعادت په منظور د اسلام د عظمت دین اعلان کړ او حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ئی د عظمت پیغمبر او د هغه د دین او رسالت کتاب ئی د عظمت مشعل او قانون وګرځاوه نو بیا همدغه رحمة للعالمین پیغمبر ؤ چه په قوی ایمان بشپړ اعتماد ، ښه اخلاص او ثبات او نه ماتیدونکی عزم خلک ئی د هدایت او سعادت په لوری را وبلل ، د باطل پرستانو او شریرو عناصرو د بی ځایه پروپاګندو او نسبتونو ، ډول ډول اذیتونو او تکلیفونو او تهدیدونو له امله ئی دحق دین او تبلیغ څخه لاس وانخست او نه د هغه څخه

د مال او رياست د مقام د عرضه کولو د تأثير لاندې راغی څکه د هغه يوازنی منظور د انسان هدايت او سعادت او د کلمة الله لوړول او حاکم ګرځول ؤ .

البته اسلامی تاريخ د دغه آلهی پيغمبر په هغه فولادی او نه ماتيدونکی عزم چه د کفر او شر د خاوندانو او د انسانيت د دښمنانو ټول پيشنهادونه ئی د خلکو د هدايت او سعادت په منظور رد کړل پوره شاهد دی او د هغه د قوی ايمان او فولادی عزم وينا چه له خپل مهربان تره ابو طالب څخه د هغه د منع کيدلو غوښتنه وشو دا ده .

«ياعم ، والله لو وضعو الشمس فی يمينی والقمر فی يساری علی ان اترک هذا الامر ماترکته حتی يظهره الله اواهلک دونه» .

ای تره ! قسم دی که دوی وکړای شی چه لمر زما په ښی لاس او سپوږمی زما په کين لاس کی کښيږدی (د اسمانو او ځمکی واکی ما ته ترلاسه کړی) او دا په دی منظور چی زه خپل رسالت څخه لاس واخلم نوزه به هيڅکله دغه کار ته حاضر نشم څو چی خدای دغه حق دين غالب نکړی او يا زه په دغه لار کی خپل ژوند د لاسه ورنکړم .

بل همدغه آلهی پيغمبر دی چه کوم وخت طائف ته ځی او د طائف خلکو ته د هدايت او سعادت خبری کوی نو د طائف مشران له طائف څخه د دغه الهی پيغمبر د ويستلو امر صادروی او د هغه د ربړولو د پاره ماشومان او زلميان ګماری او بيا سره د دی چه د طائف کوڅی او لاری او ډبری د هغه په مبارکو وينو رنګينيری او ډير دردونه او تکليفونه وينی د طائف د خلکو دپاره د هلاکت غوښتنه نکوی بلکه هيله کوی چه کوندی له دوی څخه داسی کوم يو پيدا شی چه په خدای ايمان راوړی او د هغه عبادت وکړی .

حضرت محمد رحمة للعالمين پيغمبر صلی الله عليه وسلم د مکی په (۱۳) کلنی دوره کی خپل جهاد د دعوت او تبليغ لاره ګرځولی ده او بيا چه ئی مدينی منوری يعنی د اتحاد ، قوت او شوکت سنګر ته هجرت وکړ او هلته ئی د اسلامی دولت بنسټ کښيښود نو بيا د دښمنانو د شر او فساد د محوکولو په غرض ورته د بدنی جهاد حکم وشونو بيا همدغه الهی پيغمبر ؤ چه د جهاد په مختلفو ساحو ، سنګرونو او وختونو کی به ئی په قوی ايمان او اخلاص او بشپړی ميړانی او سرښندنی د شر او باطل د عناصرو مبارزه کوله او د جنګ په ميدان کی به لکه قوی غر ثابت ولاړؤ او ويل به ئی :

ان النبی لا کذب ان ابن المطلب

هماغه ؤ چه کوم وخت مسلمانانو د دغه الهی پيغمبر د هدايت او دستور په اساس د دښمنانو مقابله کوله او د جهاد فريضه ئی د کلمة الله د لوړولو او د اسلام د خپرولو او بری په منظور سر ته رسوله نو الهی مرسته او نصرت به د دوی په برخه ؤ او د دوی وړوکی او محدود ټولګی به د دښمنانو په لوی او په حربی وسايلوسمنبال لښکر غلبه موندله څکه خدای د صادقو مسلمانانو د پاره «نعم المولی ونعم النصير» دی او په دغه باب قرآن داسی خبر ورکړی .

«کم من فئة قليلة غلبت فئة کثيرة باذن الله»

او په دغه باب رحمن بابا د پښتو لوی شاعر داسی ويلی !

چه مولی درسره مل نه وی رحمانه

که لښکری درسره وی يک تنهائی

ولی کوم وخت چه مسلمانانو دا حد په تاریخی غزا کی د خپل اسلامی ستر قوماندان او سالارحضرت محمد صلی الله علیه وسلم له دستور څخه مخالفت کړی او د دنیوی مال او متاع (د غنیمت مال) د تاثیر لاندی راغلی نو دغه مخالفت او دنیوی طمع د هغو د ماتی سبب گرځیدلی او د جنگ کامیابه‌صحنه په بله شوی ده.

همدغه الهی پیغمبر دی چه د قرآنی هدایاتو او د خپلو نبوی ارشاداتو د عظمت په مدرسه کی دحقی‌لاری دعظمت مجاهدین اودحق مشعل‌وړونکی روزلی او بیا هغو نړیوالوته د هدایت، حق، تقوی، فضیلت، عدالت انسانیت، د حقوقو د احترام او د اجتماعی تضامن او ذات البینی علایقو او تعاملاتو او د سولی او امنیت د رسونه ښودلی او د خیر او فضیلت معلمان گرځیدلی دی.

همدغه د محمدی مدرسی د عظمت تأثیر دی چه مسلمانانو به جهاد په لاره او د خیر او ښیگڼی په نورو ساحوکی مالی او بدنی سرښندنی کولی او یو د بل څخه به ئی خپل سبقت ښوده.

اسلامی تاریخ د حضرت محمد صلی الله علیه‌وسلم په دستور د تبوک د غزا د پاره د مسلمانانو د مالی بیسابقی لکه د حضرت ابوبکر او حضرت عمر رضی‌الله عنهما په نسبت او د حضرت عثمان رضی الله عنه د لوی او بی‌ساری مرستی او ښیگڼی او ستر ایثار او فدا کاری او همدا راز د توان په اندازه د نورو مسلمانانو د مالی مرستو او ښیگڼو ښه مثالونه ژوندی ساتلی دی.

همدا راز د اسلام په حقه لارکی د حضرت‌پیغمبر صلی الله علیه وسلم داصحابو بدنی قربانی او د کلمة‌الله د لوړولو د عشق جذبه پوره معلومه ده چه هغوی ځرنگه د پتنگ په شان د جهاد په میدان کی گډون کاوه او د شهادت د خوږ جام څښلو ته ئی لبیک ویلی.

هماغه ؤ چه مسلمانان د جهاد په ښه نیت، تقوی، اخلاص، اتحاد او د ایثار او سرښندنی دستری روحیی په لرلو او ښودلو سره پر خپلو ډیرو او په وسلو سنبالو دښمنانو غالب شوی او د دنیوی مال او متاع او د نفسانی غرایزو او د جاه طلبی د تأثیر لاندی نه دی راغلی.

(هو! داحد په غزاکی ځنی محدود مسلمانان چه د سنگر د ساتلو وظیفه ور په غاړه وه د اسلامی لښکر دبری میندلو په وخت د غنیمت د مال په لوری و دانگل ولی هغوی د خدای له لوری تنبیه شول او د نورو د پاره دپند اوعبرت درس وگرځیدل)

د دی د پاره چه نن د افغانستان مسلمان مجاهد ولس د روسی ملحد او ظالم لښکر د بشپړی ناکامی سره مخامخ کړی او د دغه نړی وال لوی استعمار او د دین او انسانیت سر سخت دښمن استعماری هیلی شنډی او د اسلامی افغانستان څخه د استعمار تغرتول کړی ښائی چه ټول مجاهدین د قرآنی هدایتو او نبوی ارشاداتو په رڼا او د اسلام د لوړنی مدرسی د مجاهدینو د کارنامو په اساس د خپل جهاد مقدس مسئولیت په تقوی او اخلاص ترسره کړی، د دنیوی مال او متاع او د جاه طلبی او شهرت میندلو په هیله خپل اسلامی‌جهاد له خپل‌قدسیت او د بریالیتوب له دائری څخه و نه باسی، هغه مفسد او شریر عناصر چه په بدل رنگ او بڼه د اسلامی حزبونو او مجاهدینو ترمنځه د بی اتفاق تعصب، دښمنی او جنگ فضا پیدا کوی باید دغه راز عناصر و پیژندل شی او د مجاهدینو ډلی ورڅخه تصفیه شی.

نن دښمن د خپلو اجنټانو په وسیله په ډیره پیمانه هم د اسلامي حزبونو او هم د افغانستان په داخل کی د مجاهدینو تر منځه د بی اتفاق او یو د بل سره د جنګولوکو ښښونه لری البته له دی څخه غافلیدل (خدای دی نکړی) د دښمن په ګټه او د جهاد په ناکامی تمامیږی .

بل څنګه چه د ټولو مجاهدینو هدف د روسانو څخه دافغانستان ازادول او په افغانستان کی داسلامی حکومت جوړول دی ښائی چه د جهاد په سنګرونوکی ټول مجاهدین د دښمن په مقابل کی یو موټی شی او کوښښ وشی چه حتی د یوه مجاهد ګولی هم دبل مجاهد په سینه و نه لګیږی ځو قاتل او یا قاتل او مقتول دواړه د الهی عذاب مورد ونګرځی او د اسلام او تاریخ په نزد د ګناه او مسئولیت پیټی په غاړه نشی.

بل هغه کسان چه د مالی قدرت خاوندان دی دوی هم باید د مجاهدینو سره لازمه مرسته وکړی ځکه د مجاهدینو سره مرسته کول او د هغو سنبالول په جهاد کی برخه اخستل دی .

بل د دی د پاره چه مجاهدین په ډاډه زړه د جهاد په سنګرونو کی ګډون وکړی او د خپل جهاد مقدس مسئولیت ترسره کړی ښائی چه له جهاده ناست کسان د مجاهدینو د کورنیو پاملرنه وکړی او د هغو حرمت او حق خوندی وساتی .

بل هغه کورنۍ چه مجاهد ئی په شهادت رسیدلی باید د دغه کورنی نژدی خپلوان د هغه د پاتی کسانو سرپرستی وکړی او په دغه باب خپل اسلامی او نسبی مسئولیت ترسره کړی .

البته په عمومی توګه د ټولو مجاهدینو او بیا خصوصا د شهیدانو د کورنیو انتظام او هوساینه د اسلامی حزبونو په غاړه دی او باید د دغو حزبونو لخوا په دغه باب څو چه امکان دی هیڅ کمی و نه لیدل شی بل څنګه چه دښمن په تبلیغاتی وسایلو سره زموږ د اسلامی مقدس جهاد په لاره کی خنډونه پیدا کوی او د مجاهدینو په نسبت د خلکو د ذهنیت د مغشو شولو په لاره کی هڅه کوی او غواړی چه په هره وسیله چه وی د افغانستان مسلمان خلک او مجاهدین سره و جنګوی او په دی ډول خپل استعماری شوم پلان ترسره کړی ښائی چه په مطلوبه پیمانه د دښمن تبلیغاتی او پروپاګندی هلی ځلی شنډی او د افغانستان ټول مسلمان ولس او مجاهدین د دغه نړی وال استعمار او د دین او انسانیت د دښمن په مقابل کی ویښ او د مقابلی د پاره ئی یو موټی او ټول پلانونه او استعماری هلی ځلی ئی رسوا او شنډی شی .

البته په دغه باب د حضرت محمد رحمةللعالمین پیغمبر صلی الله علیه وسلم دغه مبارکه لارښوونه دهر ډول جهاد ښه دلیل دی او هغه دا چه :

«جاهدوا المشرکین باموالکم وانفسکم والسنتکم»

په پای کی ټولو اسلامی مجاهدینو اومسلمانانو ته د عظیم الشأن قرآن د دی پیغام او دستور یادونه کوو :

«واعتصموا بحبل الله جمیعا ولاتفرقوا»

«وجاهدوا فی الله حق جهاده»

دا حند په غزا کی څنی محدود مجاهدین چی د سنګر د ساتلو وظیفه د دوی په غاړه وه ـ د اسلامی لښکر د بری مینډلو په وخت کی د غنیمت د مال په لوری و دانګل : ولی هغوی د خدای (ج) له لوری تنبیه شول او د نورو د پاره د پند او عبرت درس وګرځیدل .

فدا محمد فایض

کمونیزم

نظام طبقاتی و سرمایه داری

از سال ۱۹۱۷ م به اینطرف که رژیم کمونستی در سر زمین روس حاکم شده است همواره از حنجره های کاخ نشینان کرملین این صدا بلند میشود که نظام کمونستی بهترین نوع عدالت اجتماعی است و نظام کمونستی در واقع یک حکومت کار گری است و بدروغ شعار پرتزویر «پرولتاریای جهان متحد شوید» را زمزمه کرد و چنان وا نمود کردند که در این رژیم منفور کارگر و زارع استثمار نمیشود . به وقار و حیثیت انسانیش کاملاً به دیدهٔ احترام نگریسته میشود. بلی این صدایی است که از عقب دیوار های آهنین مرزی روس که فضای مختنق رژیم مستبد کمونیزم در آنجا حاکم است ؛ گلوها گرفته است و دهانها بسته ، شنیده میشود . آنجا که پیش قدرتمندان روس کار گر و زارع برابر یک حیوان ارزش ندارد .

قدرتمندان روس از افراد پائین جامعه بحیث برده و آنهم بشکل پائین ترین نوع بردگی کار میگیرند وهمه سرمایهٔ دولتی را بخود اختصاص داده اند وحتی برای تفریح خارج از شهر مسکو بهترین کاخها اعمار کرده اند که بنام «داشا» یاد میشود و بعض ها حتی در کنار دریا ها و کنار جنگل ها که بهترین جاهای هوا خوری بشمار میروند در حدود چندین «داشا» دارند

و بقول مهدی پیشوایی : «در این کشور ها (کمونستی) رهبران و مقامات بلند پایهٔ حزبی و دولتی همان زندگی اشرافی ومجلل را دارند که رهبران جهان سرمایه داری» .

«اندری سخاروف» یکی از دانشمندان ناراضی روس که اکثر گوشها بانامش آشناست و در سال ۱۹۷۵ برندهٔ جایزه صلح نوبل شد ، جامعهٔ فعلی روس را چنین ترسیم مینماید :

«به نظر من باید جامعهٔ فعلی شوروی را به طور بسیار موجز به عنوان یک «جامعهٔ سرمایه داری دولتی» تعریف کرد ، به عبارت دیگر سیستمی که بوسیلهٔ ملی کردن کامل اقتصاد تسلط مطلق حزب و حکومت در قلمرو اقتصاد و دست آخر در زمینهٔ فرهنگ و ایدیولوژی و دیگر قلمرو های بنیادی حیات از سرمایه داری معاصر متمایز است هزاران نفر جز من همین نظریه را در مورد سرمایه داری خارجی و سرمایه داری شوروی اظهار کرده اند» .

هید ریک اسمیت که در باره شوروی مطالعه و بررسی مفصل نموده چنین مینویسد :

«همان طور که در قرن نزدهم میلادی اشراف انگلستان کاخهای بزرگ و متوسط داشتند و کار گران و کشاورزان انگلیسی دارای آن کاخها نبودند

امروز هم سران حزب و دولت شوروی دارای خانه های شهری و «ویلا های ییلاق» زیبا هستند اما کار گران و کشاورزان شوروی از آن خانه ها و ویلا ها محروم می باشند و همان طور که اشراف انگلستان لباس های خود را در خیاط خانه های مخصوص می دوختند، امروز هم سران حزب و دولت شوروی لباس خود را در خیاط خانه های مخصوص میدوزند» .

مهدی پیشوایی یکی از نویسنده گان بزرگ ایران که قبلاً نیز از آن یاد آور شدیم نظام طبقاتی و سرمایه داری کمونیزم را بوجه احسن ترسیم میکند که نقل میکنیم : «مارکسیستها چنان در زمینهٔ مبارزه با سرمایه داری و قطب های ثروت و ایجاد جامعهٔ بی طبقه داد سخن میدهند که هر شخص بی خبری ممکن است تصور کند که انسوی دیوار آهنین و سیمهای خار دار واقعاً چنین جامعه بی بنا نهاده شده است ، در حالیکه همانجا نیز سرمایه داری به شکلی دیگر بیداد میکند و همان تمرکز قدرت ، همان سلطهٔ بی رحمانه همان بهره کشی منتها بصورت دولتی وجود دارد» .

در کشور روس که شست و اند سال از انقلاب بلشو یکی در آن کشور میگذرد تاحال فقط شانزده ملیون که شش فیصد نفوس روس را تشکیل میدهد عضویت حزب کمونست را دارند . ایا درین مدت در از ملت روس که ملتی است ستمدیده چرا وارد بهشت خیالی کمونیزم نشد ؟ آنها از نزدیک مشاهده میکنند که این بهشت مخصوص چند نفری است که از کاخ کرملین برملت روس حکمرانی میکنند ، آنها آتش سوزان جهنم کمونیزم را بچشم سر می بینند ، می بینند که محصول دست کار گر و زارع در خدمت چپا و لگران کرملین قرار میگیرد .

اگر خیلی هم بزبان ساده سوال کنیم که آیا زندگی یک کارگر و زارع برابر با زندگی کاخ نشینان کرملین و هوا خواهان خون آشام آنان است. جواب منفی است آیا این دو طبقه در لباس ، خانه و نان که شعار پرتزویر کمونستهاست باهم برابر اند ؟ نی

پس کمونستها چگونه دم از جامعهٔ بی طبقات میزنند و چگونه خود را ضد سرمایه داری جلوه میدهند ؟

کمونیزم همیشه سعی دارد از راه تبلیغات یک عده اشخاص بی مغز را فریب دهد و حلقهٔ بردگی را در گوش شان بیندازد کرملین همیشه ایدیولوژی فاسد خود را یا از طریق تبلیغات در وغین به کشور های دیگر صادر کرده است و یا هم از ره جبرو زور سر نیزه چنانچه اشغال نظامی چکوسلواکی در سال ۱۹۶۸ و یا آسیای میانه بعد از آنکه روس آزادی مردم مؤمن آن سر زمین را که بتاریخ ۲۷ نوامبر ۱۹۱۷ اعلان کردند ، برسمیت شناخت ولی دو سال بعد آنرا نقض کرد .

اگر ظلم و تشدد خاصهٔ کمونیزم نمیبود و درد های مردم را درمان میکرد چرا کار گران لهستان برضد حکومت مزدور آن کشور که پیرو نظام کمونیزم است قیام میکردند .

در کشور روس نیز باوجود اختناق و سلب آزادیها از طرف مخالفین کمونیزم در هر ماه نشریه‌ها از چاپ می بر آید و بطور سری درمیان مردم پخش میشود و گاهی هم می بینیم که اکثر نویسند گان قبول هر نوع فشار و شکنجه میکنند و علناً برضد حکومت روس میاستد مانند اندری سخاروف ویا بانوی شاعر نا تالی ژور یا نفسکایا که برضد کمونیزم عصیان کرد و مردم را به خدا پرستی دعوت میداد و در سال ۱۹۶۹ زندانی شد و یا نویسندهٔ بزرگ آن کشور « الیکفتش آما لریک » که بار ها در محبس و تبعید ها بسر برد و سر انجام از خاک روس فرار

کرد و به غرب پناهنده شد .

یکی از نویستدگان اند و نزی وضع جامعهٔ کمونستی روس را چنین تمثیل میکنند :

۱ - درمیان مردم تساوی در تمام حقوق مدنی وجود ندارد .

۲ - وضع مرفه و زندگی اشراف رهبران حزب کمونست و گروه دیگر از رهبران شوروی ، زیرا آنان در نهایت خوشگذرانی و رفاه زندگی میکنند و درمیان دسترنج و ثروت ملت زحمتکش غوطه ورند در حالیکه مردم مثل حیوانات و گلهٔ گوسفند بسر میبرند و از رفاه و آسایش محرومند .

۳ - دستمزد ها بویژه دستمزد کار های دشوار و سنگین فوق العاده کاهش یافته است .

٤ - کار گر ، آلت بی اراده ی بیش نیست .

٥ - کشاورزان از ساده ترین حقوق خود محرومند .

٦ - افراد ملت ، از آزادی انتقال آزده به شهر و بالعکس محرومند .

۷ - اجبار مردم به پیروی و اطاعت بی چون و چرا از حزب کمونست ولو آنکه کمونست یا عضو حزب کمونست نباشد .

۸ - محرومیت افراد ، از آزادیهای شخصی و فردی بطور که حق انتخاب و گزینش در زندگی را ندارند .

۹ - ممنوعیت کامل هر گونه عمل دینی به طوری که هیچکس نمیتواند عبادتی انجام بدهد یا از دینی پیروی بنماید .

کمونیزم را از نظر نویسندگان خود روس نیز از نظر میگذارنیم .

« الکساندر سولژ نیتسن » یکی از نوسیندگان بزرگ روس است و باری یک اثرش بنام « یک روز از زندگانی ایوان دنیسویچ » برای اخذ جایزهٔ لینن نیز از طرف هیأت تحریر مجلهٔ « نووی میر » یکی از نشرات روس مورد تأیید قرار گرفت . وی در ابتدا از طرف مطبوعات روس زیاد تبلیغ شد ولی بعد ها چون حقایقی را برشته تحریر آورد که پالیسی سر دمداران کرملین را باخاک یکسان میکرد ، باز داشت شد و در تبعید بسر برد و اثرش بنام « به زما مداران شوروی » که پرده از رخ کثیف کمونیزم و کار گر در آرب سیبرداشت قهر زما مداران روس را بیش از پیش ساخت این اثر در پنجم سپتامبر ۱۹۷۳ به زما مداران شوروی فرستاده شد و بعد در سال ۱۹۷٤ در پاریس به چاپ رسید . او مارکسیسم را « نوخی دهشتبار قرن بیستم » مینامد او در سخنان خود که در مجمع نمایندگان کنگرهٔ اتحادیهٔ تولید کنندگان و فدر اسیون کار امریکا در نیو یارک ایراد کرد میگوید : « پس از انقلاب در روسیه دورهٔ کمونیزم جنگی و سر باز خانه ی توسط لینن پدید آمد که تا سال ۱۹۲۱ ادامه یافت » .

آقای دکتور عنایت الله رضا که این سخنرانی را ترجمه کرده است درباره چنین توضیح میدهد : « پس از انقلاب اکتوبر سال ۱۹۱۷ در روسیه سیستم

« نیروی اسلام ، یک نیروی آزادیبخشی است که برای دفع اصول بردهگی و ستمگری و استثمارگری ، از روی کره زمین به پیش میرود و در این راه هیچگاه نظری بملیت ، نژاد ، رنگ ، زبان و دین افراد ندارد و مردم همه در نظر او مساوی هستند زیرا همه انسانند . »

(استاد سید قطب شهید)

اقتصادی تازه بی بنام (کمونیزم جنگی) پدید آمد که بویژه مربوط به روستائیان و امور کشاورزی روسیه بود. در این سیستم اقتصادی کشاورزان در زمینی که از سوی دولت در اختیار شان گذارده شده بود کشت میکردند اما همینکه غله تولید میشد مأموران دولتی میآمدند و تنها بخشی برای کشت مجدد و خوراک بخورو نمیر روستائیان باقی میگذاردند و باقی را به انبار دولتی میبردند. این کار سبب شد روستائیان که سودی از کار زارعت نمیدیدند کشاورزی را رها کنند و به شهر روی آورند دولت شوروی در سال ۱۹۲۱ ناگزیر از این سیستم دست برداشت و سیاست اقتصادی جدید «نپ» « NEP » را در پیش گرفت که طی آن ما زاد غله توسط دولت از کشاورزان خریده میشد این وضع نیز تا سال ۱۹۲۸ در اتحاد شوروی ادامه یافت و از آن پس بدست استالین از بین رفت».

سولژ نیتسین در جای دیگر از سخنانش میگوید: «لینن بود که کشاورزان روسیه را با وعدهٔ وا گذاری زمین فریب داد؛ لینن بود که کارگران را با وعدهٔ حکومت گمراه کرد؛ لنین بود که اتحادیه های کارگران را به ارگان اسارت زحمتکشان بدل کرد؛ لنین بود که کمیتهٔ فوق العادهٔ امنیت دولتی (چکا) را پدید آورد؛ لنین بود که اردوگاههای کار اجباری را بنیاد نهاد؛ لنین بود که واحد های ارتش را برای سرکوب کردن نهضت های ملی درون روسیه گسیل داشت تا پیوستگی امپراتوری روسیه از هم نگسلد».

این بود جرایمی که به اصطلاح کمونستها رهبر کارگران و زحمتکشان جهان (!) آنرا مرتکب شده است و این در حقیقت اصولی است که جامعه کمونستی با یستی بآن استوار باشد.

اگر از این همه سخنانی که ذکر شد بطور اختصار نتیجه گیری کنیم بطور قطع میتوان گفت که کمونیزم فجیع ترین نظام طبقاتی و سرمایه داری است و میتوان جامعه روس را که در رأس ممالک کمونستی قرار دارد به دو طبقه تقسیم نمود: یکی طبقهٔ محکوم که کارگر وکشاورز نیز در آن شامل است و درکمال مشقت و محرومیت زندگی میکنند و دو دیگر طبقهٔ حاکم یا سرمایه دار که در کمال ناز و تنعم بسر میبرند و دستمزد کارگر و محصول دست زارع همه در خدمتش قرار دارد. با وجود این همه بی عدالتی و ظلم تشدد و باوجود این همه طبقات باز هم باکمال بی حیایی کمونیزم را نظام بی طبقات (!) و نظام عدالت اجتماعی (!) نام میگذارند.

از اثاری که در نوشتن این مقاله استفاده شده است:

۱ - مبارزات خلق مسلمان ترکستان برضد استعمار سرخ شوروی و چین تألیف محمد امد شهاب، ترجمهٔ مهدی پیشوائی.

۲ - به زما مداران شوروی تألیف الکساندر سولژ نیتسن ترجمهٔ دا کتر عنایت الله رضا.

ن، (ستانيزى)

دتيارو هيواد

يريدون ليطفئوا نور الله بافواههم والله متم نوره ولوكره الكافرون ط .

د شپې د هيواد په پراخه لمن کی
د غرونو د تخت په څنډوکی
ازلګی پورته سوی
د شپې دغه فرمان چی :
ای د تيارو پالونکو !
زموږ د ظلمت او تيارو په بريدونوکی ،
د توحيد وړانګی ژوند کوی ،
ستاسو د تور نظر لمنی سوځی
ستاسو د ظلمت ګريوان څيروی
ستاسو د هوس لات ومنات تسکوروی
ستاسو د وحشت هبل وعزا ماتوی

❀❀❀

همدغه وړانګه چی لا تراوسه وړانګه ده
چی ستره او پراخه شوه
او پراخيږی
دا به لمر شی ،
روڼ او ځلنده
د آسمان د پراخه څنډ «افق» په لمن کی
هغه وخت به بيا په دوه ګوتو نه پټيږی ،

❀❀❀

دغی وړانګی ډير کلونه پخوا
هو ! ډير کلونه پخوا
په لرغونی زمانه کی
هلته چی پر نړی باندی
د ظلمت تياری خوری وی
هلته چی هر څه په تورتم کی ورک و
هلته چی د نور او سپين توپير نه کيده
نو هلته چی د زړو کورهم د وحشت تيارو نيولی و
هلته چی جهالت بی سياله بادشاه و.
همدغی وړانګی ،
هو همدغی وړانګی
د توحيد وړانګی
د لرغونی ظلمت او جهالت د تورتم پلوشيرلی و
تيار و نيولو زړونو ته ئی د ايمان او پوهی رڼا
ببښلی وه .
د لمری ځل لپاره.
د سروتيارو ، تورو ، سوروزمه ، پلويانو !
تاسو غواړی :
د خپل ستر سره بت (ليمن) پښوته
د هغی وينه توی کړی
خو ،
د نور او ظلمت په جګړه کی
د پوهی او جهالت په جګړه کی
چيری هم د اسی ندی شوی
د غی توزنی هيلی د ډيرو خولی
له خاورو ډک کريدی
اياتا سو د خپلو تورو بتانو ،
لات منات ، هبل ، وعزی

له انجام نه خبرنه یی ؟!
ستاسو سور بت
دولړی بت
د کاختی او سختی بت
اوس هیڅ زړه را ښکون نلری .
څکه وړی به ساړه شی
خو .
زمو ږوړانګه ،
د توحید وړانګه
تل به څلنده وی
تل به د تیارو د لار ورکو لپاره
د لاری مشال وی

❀❀❀

د سر و تیارو پلویانو !
د نوی جهالت مخکښانو !
تورو سور وزمه روسانو !
ستاسو د تیارو په هیوادکی
زړونه بیری نیولی دی
سرونه له هیبته تل زوړند دی
هسکی غړی د سولی په پسول ، پسولل کیږی
پوهه او بصیرت زندانی دی
وحشت او مړئیتوب ازاد دی
د مینی او ورور ولی د کورګی دیوالونه
د بد بینی او ویری بریخو نړولی دی
عقل د (کی ، جی ، بی) په وچو شګنو دښتو او
څنګلوکی ،
خپله لار ورکه کړیده
د فکری خپلوا کی پښوته سری پیړی (زولنی) پرتی
دی
د ایمان ځای شک او تردید نیولی دی
د خوښی او نشاط ګلان دوا ورینی سیمی (سایبریا)
سیلی زمولنی دی

د ماغونه تی تیټ فکرونه کوی
د ګیډی د مړښت لپاره ،
د غوړا وخوړب اخور د پیدا کیدوفکر
سرونه ټیټ دی ،
د لوړی څوکی لپاره
د ښکلو جا مو لپاره
کارونه تیټ دی
د تیټو هو سونو لپاره
د ښکلو مخو لپاره

د علم او فکر مخی ته د ناپوهی او بی سدی،
سپیان توره په لاس ولاړ دی
حق او ریښتیا خبری
ځان ته د سره اور بلول دی
انسانیت خاموش دی
زندانی دی
جهالت ازاد او وا کمن دی

❀❀❀

دښمن له ستر دیوال نه ،
مهیب توپان را الوتونکی دی
توندی څپی یی لالهانده او نا کراره دی
تندریز ، او ازونه ، هیبت ناک غرسبهار
د لوټ او تخریب لښکر ، د سرو لیوا نولښکر
ورسره په بدرګه را روان دی
غواړی د حق ډیوه مړه کړی
د توحید وړانګه د کمون په ظلمت کی ونغاړی
غواړی د حرم شمعی خاموشه شی
ظلمت را ولی .
توری وریځی یی را خوری کړی
د وحشت او بربریت توپان را والوزوی
له اسمانه سری سکروټی را وو روی
پدی اسره چی د تیار و څواک
ته زیان و نه رسیږی

او د توحید وړانگه د سره کمون
په تورو زندانو کی زندانی شی
خو ،
د تاریخ لرغونو سترگو داسی په زرگونو توپانونه
لیدلی دی
د روم او پارس یرغلونه ېی لیدلی دی
ډیر ، ډیر هیبتناک او ځواکمن واکمنان ېی لیدلی
دی
نمرو د او فرعون ېی لیدلی دی
د قیانوس او ابرهه ېی لیدلی دی
مغرور او بنکرور سوبمنان ېی لیدلی دی
چنگیز او هلاکوبی لیدلی دی
چی د اسونو د سمونو دوړوی
د آسمان سترگی خړی کړیدی

د هغوی ځلنده وینی بهونکی تورې ېی لیدلی دی
هغوی هم ،
د توحید دوړ انگی په ورکولو پسی
خواری گاللی وی
دا وړ د ومنزلونو سترياوی ېی گاللی وی
ولږی ، تندی ېی زغملی وی
د سرونو منارونه ېی جوړ کړی وو
د وینو ویالی ېی بهولی وی
خو ،
دا قانون لا تراوسه جاری دی چی :
د توحید ډیوه به بلیږی
وړانگی به ېی خوریږی
د تل لپاره .

❀❀❀

منل شوی بیعت ...

تجارتی جوپی تیریدلی. له هغه وروسته چی هر مسلمان ته د قریشو له بندنه د تیښتی موقع په لاس ورتله هغه به مدینی ته د تلو پرځای «دابوبصیر» استوگنځی ته ورته ، تردی پوری چی هلته ۷۰ تنه جمع شول او د قریشو په جوپو باندی د پرله پسی حملو کولو لامله ېی هغوی په تنگ کړی . په پای کی قریشو پخپله رسول الله صلی الله علیه وسلم ته پیشنهاد وکړ چی هغه خلک مدینی ته راو غواړی او د حدیبی د تړون هغه شرط خود پخپله ساقط شو .

رسول الله صلی الله علیه وسلم ...

متعهدو خلکو اوخپلوانو سره دتل لپاره مشوره کوی -

دوی په حقیقتکی د قرآن کریم آیت تأویلوی -

او هغه مشوره ئی نده کړی چی قرآن کریم ئی غواړی -

د مشوری او نظر د اهمیت په برخه کی د رسول الله صلی الله علیه وسلم د لاندینی مبارکحدیت په رانقلولو خبری پای ته رسوو -

(چا چی د کوم امیر سره بی د مسلمانانو له مشوری څخه بیعت وکړ -

نو د ده بیعت هم نه صحیح کیږی او نه د هغه چا امارت چی ده ورسره بیعت کړی)

د مشوری په برخه کی دا هم ضرور ده چی د مشوری اخیستلو طرز او سیستم په دی دول وی چی هلته هغه وشی چی د اسلامی ... با شعوره او پوهو خلکو سره مشوره وشی : د قومیت ، قبیلوی او کورنی روابط پکښی هیڅ دول اغیزه ونلری .

بقلم ن

میهن ما کمین‌ها پاسداری اسلام

اي عدو !
تومپندار !
که من اکنون از کار رفته ام ،
هنوز هم درپای هر دیوار من
اسکندری خفته است ! !
و من به ایشان همچو سنگرم :
در عقب صخره های من
اکنون شیران خوابیده اند ،
آنهایی که سالها پیش ،
گلوی استعمار دریده اند
و هیچگاه در مقابل
حیله و نیرنگ
دشمن مکار به خواب نرفته اند .
آری ! آنها از پدران خویش
درس همت گرفته اند .
و بدان ای عدو !
که شیر زادگان این مرزو بوم
بارها در راه حراست میهن
خون ریخته اند.
و صدها دهان همچو تو درنده گان را -
شکسته اند .
و بارها بر قله های
سربفلک کشیده هند و کش و پا میر
مشعل فروزان عقیده و آزادی
افراخته اند.
و صفحه یی از تاریخ شهادت
به یادگار مانده اند .
من همچو دیر خرابم
که مانند دیوار های اساطیری
باستان ریخته ام !
منم که در مقابل
این همه غریو و بمبار دمان
تن در داده ام .
هرچه بمب های سنگین
برمن ریخته اند -
و برج بارو های مرا سوخته اند.
بازهم منم که درپای
همت گداخته ام !
ولی بدان ای اهریمن !
که من بگوش فرزندان میهن
نوای همت نواخته ام .
و با این همه ویرانی و ریختگی
در پیکار حق
دلیرانه ایستاده ام !
آغوش من هنوز هم
پناگاه مجاهدان راه حق است .
و کمین پاسداری اسلام مطلق !
سالها بعد

بقیه در صفحهٔ (۴۲)

د شهرت ننګیال لیکنه

د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم د زماني لیکني

د بشریت د لارښود حضرت محمد ﷺ د مبارک ژوند هره پاڼه او د هغه بختور وخت او زماني حالات د مسلمانانو لپاره د یوه روښانه مشال حیثیت لري.

د حضرت محمد ﷺ د سپیڅلي ژوند په هکله زرګونو کتابونه لیکل شویدي او لیکل کیږي او بیا به هم ولیکل شي؛ ځکه د بشریت د ناجي د ژوند د حالاتو بیان او لیکنه همغسي خپله تازګي له ځانه سره لري ـ او څومره رسائل اوکتابونه چي پدي هکله لیکل کیږي خوند او لذت یې زیاتیږي ـ او هر څومره کتابونه چي ولیکل شي له مطالعي نه وروسته بیاهم انسان د دغه بختور عصر د حالاتو څرګندوني، مطالعي او بیان ته تږي او لیواله وي ـ دغه لړي پای نلري ـ خوند او ښکلایي نه کمیږي او په اظهار او سلسله کي یې څه کمښت نه محسوسیږي.

د پیغمبر ﷺ مبارک ژوند دومره اړخونه لري چي حدیې نشته او بیا دهغه هر اړخ د دي تقاضا لري چي په زرګونو کتابونه پري ولیکل شي. پدي هکله یوازي اسلامي علماوو کتابونه ندي لیکلي بلکه غیر اسلامي پوهانوهم د اسلام د پیغمبر ﷺ د ژوند په مختلفو اړخونو کتابونه او رسالي لیکلي دي. د انګلیستان مشهور تاریخ پوه (مارګیولیس) په خپل کتاب (محمد) کي چي په (۱۹۰۵) کښي چاپ شویدی لیکلي دي: د محمد ﷺ د سوانح لیکونکو سلسله‌یوه پراخه سلسله ده چي ختم کیدل یې امکان نلري، لیکني پدغه سلسله کي ځای موندل یو ریښتیاهم چي د ستر افتخار ځای» دی.

او لکه مخکي موچي وویل: د بشریت د لارښود د ژوند هره لمحه، هره دقیقه او ګړی د مسلمانانو لپاره د سترو سعادت ښوونکو رازونو خزانه له ځانه سره لري له همدی امله د هغه ﷺ د ژوند په حالاتو اسلامي علماو و مفصل کتابونه لیکلي دي او د سیرة کتابونه په مختلفو ژبوکي چاپ شویدي.

له ډیري‌مودی را هیسي‌له ما سره دا فکرؤ چي د اسلام د صدر د لیک، کتابت او لیک دود او دفتري‌کارونو په هکله مستند معلومات را غونډ کړم ـ دغه هیلي ته درسید و په هیله می یوڅه مواد او ماٴخذونه ترلاسه‌کړل څو پدغه برخه کي د یوه ځانګړي بحث په توګه خپورشي.

خوبیاهم زه خپله دغه څېړنه نیمګړي‌ګنم؛ځکه له یوی خوا ښایي دغه مهم او ارزښتناک بحث او

مطالب به زما دېرماتي ګوډي» لیکنې په ترڅ کې د لوستونکو بشپړه تنده ماته نشي کړی او له بلې خوا په دغه بحراني وخت کې د مأخذونو او موادو پیدا کول هم ګران کار دی ـ خوبیاهم خدای او وس ، بنده په خپله وسه پردی دادی د خپل عجز او ناتوانی سره سره د دغه مبحث په لیکلو پیل کوم او له لوی او توانا خدای جل جلاله څه د مرستی غوښتنه کوم : لویه خدایه ! که زه د دغه بحث په لیکلوکی د کومې سهوی او خطا مرتکب شوی وم زما دغه خطا او اشتباه عفوه کړه ! او خدای د وکړی چی د نورو د خطا او اشتباسبب و نه ګرځی .

د اسلام له ظهور نه د مخه عربي لیکنې

په عربوکی که څه هم د لیک او کتابت رواج ډیرلږ وُ،خو موجودیت یې څه اوږده سابقه لری . (حمیری) او (نابتی) خط پکی له ډیری پخوا او لرغونی زمانی د ودؤ چی د لرغون پیژندونکو د پلټنو او زیار په نتیجه‌کی د دغو لیکنو ډیری نسخی موندلی شویدی .

د اسلام له ظهور نه څه موده مخکی یو بل ډول خط اختراع کړی شو چی د (عربی) خط په نامه یا دیده ـ دغه خط مختلفو شکاونو له غوره کولونه و روسته دا وسنی لیک بڼه غوره کړه .

ابن الندیم له کابی څخه روایت کړی دی : «هغو کسانو چی عربی خط اختراع کړنوونه یې دادی : ابو جاد ـ هواز ـ حطی ـ کلمون ـ سعفص قرشات چی اوس ابجد ، هوز ، حطی کلمن ـ و رڅخه جوړ او پدی ډول تلفظ کیږی» .

ابن الندیم د حضرت عبدالله بن عباس رضی الله عنه دا قول هم را نقل کړیدی : «هغه چا چی د لومړی ځل لپاره خط ولیکه هغه د بولان د قبیلی چی (طی) د قبیلی یوه ښېه ده دری تنه وو چی (انبار) نومی ځای کی او سیدل او نومونه یې دادی: مرامره بن مره ـ اسلم بن سدرت عامره بن جدره» .

دغه شان د کعب د اقول دی چی تول خطونه حضرت ادم علیه السلام اختراع کړی وو پدی ټولو روایتونو کی ، قیاس ته د ابن الندیم دا روایت نږدی ښکاری چی هغه د عمر بن شبه د(کتاب مکه) له رسالی څخه را نقل کړیدی ، او هغه دا چی (له ټولو نه لومړی عربی خط هغه سړی اختراع کړچی د بنو مخلد بن نضر کنانه له کورنی څخه ؤ ـ او دا د قریشو د ترق او له نورو ملکونو سره د تجارت د پراختیا زمانه وه .

ابن الندیم لیکلی دی چی ما د مامون الرشید په کتابخانه کی یوسند لیدلی ؤ چی الفاظ یې داؤ حق عبدالمطلب بن هاشم من اهل مکه علی فلان بن فلان الحمیری من اهل وزل صنعا علیه الف درهم فضه کیلاً بالحدید و منی دعاه بها اجابه ـ شهید الله و الملکان) .

ترجمه : دا د عبدالمطلب بن هاشم (چی د مکی او سیدونکی دی) پور په فلانی د فلانی په زوی دی دا د سپینو زرو د رهمونه دی ، هر کله چی له هغه څخه و غوښتل شی هغه به یې ادا کوی ـ خدای او د وه سلکی پدی خبره شاهدان دی .

د اسلام له ظهور نه مخکی دجاهلیت د زمانی له اشعار و څخه دا لاندی شعر د (شنفری) نومی شاعر دی چی د (صعالیک) له شاعرانو څخه ؤ

د عست علی غطش و بغش و صحبتی
شعارو ارزیزو و جرو افکل
فایمت نسواناً وایتمت ولدة
وعدت کما ابدات واللیل الیل

ترجمه : په توره او ویر وونکی شپه کی چی باران اوریده ـ بریښنا ، رعد او ډار زما سره ملګری ؤ خولوږی په حالت کی یوی قبیلی د لوټمار او چور لپاره له خپل هسوګنځی څخه و وتم او په یوه حمله

سرهمی بنځی کونډی او ماشومان یتیمان کړل او په ډیره بیړه سره خپل لوښړی ځای ته راستون شوم صعالیک د صعلوک جمع ده په لغت کی مفلس او نیستمن سړی ته ویل کیږی خو په اصطلاح کی د جاهلیت پـه زمانه کی په هغو خلکو اطلاق کیده چی د خلکو په کورونو به یی نـاڅاپی حملی و رووړل او چور کولی به یی :

شعر او شاعری له ډیری پخوا زمانی نـه پـه عربوکی دودوه . په حجاز کی دری عمده بازارونه لکه عکاظ ـ مجنه او ذی المجاز دا دب او اقتصاد، نمایش او ننداری بنه گرم او تا وده ساتلی ؤ ، وا یی چه په کعبه کی به ښه ښه شاعران را ټولیدل او شعرونه به یی ویل او په ټولو کی غوره شعر به یی د کعبی پر د یوال ځړا وه چی د(معلقات سبع)کلمه هم له دغه ځای څخه پیدا شویده .

(عشی قیس) د جاهلیت د زمانی یوه مشهور شاعره د یوه بینومه سړی (محلق) به باب چی ټولی لونی یی بی وا ده پاته وی یوه قصیده و ویله‌لږموده و روسته د همدغه قصیدی د خپرید وله مخی د (محلق) لونی په خورا ښو کورونوکی وا ده شوی او پخپله هغه هم د لوړ نوم خاوند شو . (تاریخ سیاسی اسلام . صادق آینه وند ٤٤ ـ ٤٥ مخ).

کوم غوره شعر به چی په کعبه و ځړول شو نو د هغه په ځواب کی به نورو شاعرانو له هغه نه دا و چت او غوره شعر و یلو هڅه کوله او دغه لړی همدغسی روانه وه .

وا یی چی یوه ورځ یوه صحابی د (انا اعطیناک الکوثر) سورة و لیکه او په کعبه یی و ځړاوه ـ شاعرانو چی دغه سورة ولید ، د هغه ایجاز ـ اعجاز فصاحت ، بلاغت ، اغیزی او ترکیب ته هک پک حیران شول ـ او ټول د هغه په لوړ توب او غوره والی قانع او له مقابلی نه یی خپل عجز او ناتوانی ځرگنده کړه .

ډاکتر مصطفی الاعظمی د ملـک سعود د پوهنتون د احادیثو استاد په خپل کتاب (کتاب النبی ﷺ) کی لیکلی دی : په عربوکی هغه څوک چی په لیک لوست پوهیده هغه یی د اسلام د ظهور په زمانه کی هم کامل انسان باله .

په طبقـات ابن سعد کی راغـلی دی چی کامل سړی د جاهلیت او اسلام په اوائلوکی هغه وُچیعربی لیک و کولی شی او غشی و شیتلوکی ښه مهارت ولری .

علامه بلا ذری لیکی په هغه وخت کی چی حضرت محمد ﷺ مبعوث شو په قریشو کی (۱۷) کسه په لیک لوست پوهیدل چی مشهوری دادی : حضرت عمر ، حضرت علی ، حضرت عثمان حضرت ابو عبیده ـ طلحه ـ زید ـ ابو حذیفه ، ابو سفیان ، شفاء بنت عبدالله او نور رضی الله تعالی عنهم .

ډاکـتر مصطفی الاعظمی لیکی : د جاهلیت په زمانه کی عرب د لیک په قدر پوهیدل خو لدی کبله چی په ورځینو چـاروکی ورتـه د ومره اړتـه وو نو رواج یی لږؤ .

خو د اسلام د سعـادت ښونکی دین په ظهور او د حضرت محمد ﷺ په بعثت سره چی د هدایت نور د ځمکی کـره روښانـه کـړه د وحی پـه پیل کی پیغمبر ﷺ مخاطب کړی شو :

(اقـرأ باسم ربك الذی خلق ، خلق الانسان من علق . اقرأ وربك الاکرم الذی علم بالقلم) .

(العلق : ١ـ٤)

ترجمه :

ولوله د خپـل هغـه رب په نامه چی د ټولو ځیزونو پیدا کوونکی دی ـ انسان یی د وینی له ټوټی څخه پیدا کړ .

ولوله او ستا پروردگار ډیرکریم دی ـ هغه چی

انسان ته يې د قلم پواسطه علم زده کړ .

د حضرت محمد ﷺ د زمانې ليکنې

د اسلام د فرائضو او واجباتو په اساسي فهرست کې علم سر خط او د اسلام د اساسي پنځه پايو سرتکيه ده ځکه چې د علم پواسطه د دې اساساتو معرفت او ښوونه ښکاره شويده نو ځکه علم د دې ټولو بنيادونو اصل او سرنامه ده .

د حضرت محمد ﷺ په بعثت سره ليک لوست زياته پراختيا پيدا کړه او د پيغمبر ﷺ او د تعليمي سياست په برکت په ډير لږ وخت کې تعليم خپور شو او د ليک لوست د زده‌کړې لمنه زياته پراخه کړې شوه .

قرآني آيتونه چې يو په بل پسې نازيدل هر يوه نوى موضوع مطرح کوله او هرې مسئلې نوې فکرونه منځ ته راوستل . قرآن کريم له ځمکې ، بحرونو ، آسمانانو ، کائناتو او ستورو څخه بحثونه کول د پيدايښت او خلقت او کائناتو له اسرارو څخه يې پرده پورته کوله ، د شاتو د مچيو او ميږيو ژوند ته به يې اشاره کوله ـ په ځمکه کې د زړي او تخم د ټوکيدو او زرغونيدو ـ دغنمو له وږي او د خرما او انځيرو له زرغونيدو څخه بحث کاوه ـ څو خلک متوجه شي او د اشياوو په خلقت تفکر وکاندي ، او د هيڅ يوې پديدې او موجود څخه که څه هم ډيرووړ او کوچنى وي په سادگۍ سره تير نشي ـ بلکه د ژواندانه په هره برخه او څانگه کې له تدبر او تفکر او بصيرت څخه کار واخلي .

د تفکر او جهان په خلقت کې او اسرارو کې پلټنه او پوهيدل . (ولعلهم يتذکرون ، افلا تعقلون ، افلا يتذکرون) . او داسې نورو مبارکو آيتونو په ترڅ کې په وار وار راغلي او بندگان يې تفکر تعمق او پلټنې ته متوجه کړيدي .

اسلام دا نه خوښوي چې انسان دې يوازې مادي ژوند ولرې چې په خوراک ، څښاک او پوښاک کې محصور وي .

اسلام انسان د تفکر او بصيرت خواته را بولي او تحرک ته يې هڅوي اسلام د علم تحصيل ، تدبر ، تفکر ، پيژندنه او پوهيدنه د اهميت له مخې د شرعي مکلفيت په بڼه کې راوستلې دى .

(هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون).

(سورة الرسز : آية ٩)

آيا يو شان دي هغه کسان چې پوهيږي (علم لري) او هغه څوک چې نه پوهيږي ؟!

(ومن يؤت الحكمة فقد اوتى خيراً كثيراً) .

(سورة البقرة : آية ٢١٩)

هر چا ته چې پوهه او حکمت ورکړ شوى هغه ته ډير خير او منفعت هم ورکړ شوى .

(فلولا نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا فى الدين ولينذروا قومهم اذ ارجعوا اليهم .

(سورة التوبه : آية ١٢٢)

ترجمه : ولې ولاړ نشي (علمي مرکزونو او استادانو ته) له هر فرق نه (يو شمير خلک) چې علم زده کړي او چې خپلو خلکو ته راستانه شي هغوى (د جهل او ناپوهي ، له اضرارو څخه) ووير وي .

که څه هم پيغبر ﷺ ته د هغه وخت نامساعده شرايطو او تاوجنو حالاتو دغه موقع ورنکړه چې لوست يې کړې وي ، او دا به هم د الله تعالى حکمت ؤ او الله تعالى به په خپل علم او کلام څوک شريکول نه غوښتل نو ځکه يې خپل استازى امي وساتلو کفارو به هغه وخت هم ويل چې دا هر څه ورته فلانکى يهودي عالم ښيء .

خو له تعليم سره د پيغمبر ﷺ بې کچې مينه وه او هر مسلمان ته يې د علم د زد کړې توصيه کوله : د علم زد کړه په هر مسلمان نارينه او هرې مسلمانه ښځه فرض ده .

له ځانګو نه تر لحده پوری علم حاصل کړی .

حضرت علی رضی الله عنه وایي : ای خلکو پوه شی چی د دین کمال او بشپړتیا علم ، پوهه او په هغه علم عمل دی ، پوه شی چی د علم زده کړه واجب ده او د مال تر کسب غوره دی .

اسلام لوړی انسان د عقلی شخصیت خواته رابولی او خلک عقلی کار (تفکر) ته دعوت کوی ، او د پیغمبرانو د راتلو فلسفه د بشر د عقل بیداری او په کاراچول ګڼی .

پیغمبر ﷺ تعلیم ، لیک او لوست ته په دومره اهمیت قایل ؤ چی کله د هجرت په دوهم کال د بدر په غزا کی کوم قریش ونیول شول له ځینو څخه فدیه واخستل شوه او ځینی نورو ته حضرت محمد ﷺ وفرمایل : هر یو دی لسو مسلمانو ماشومانو ته د لیک لوست د زده کولو ذمه واخلی او هغوی ته د لیک لوست وښیء هغوی له فدیی نه معاف دی چی زید بن ثابت رضی الله عنه د وحی کاتب هم پدغه طریقه سره لیک لوست زده کړی دی.

د مشکوة په کتاب العلم کی راغلی دی چی یوځل حضور ﷺ جومات ته تشریف یووړ ـ په جومات کی دوه حلقی جوړی وی ـ یوه د ذکر حلقه وه او بله د درس حلقه ـ حضور ﷺ د درس په حلقه کی کیناست .

د حضرت عبادة بن الصامت رضی الله عنه نه روایت دی :

(علمت الناس من اهل الصفة القرآن والکتاب فأهدی الی رجل منهم قوساً) . (رواه بخاری)

ما اصحاب صفه ته د قرآن او لیک زده کړه ورکوله د هغی په صله کی راته یوه تن یوه لینده راکړه . یعنی دا چی اصحاب صفه ته چی کوم تعلیم ورکول کیده په هغه کی د لیک او کتابت زده کړه هم شامله وه.

دا حادیثو په مجموعه (تحف العقول) کی راغلی چی حضور ﷺ فرمایلی دی . (قیدوا العلم بالکتابه) یعنی علم په لیک او کتابت کی وساتیء

له همدی امله چی اسلام زده کړی ته خورا زیات اهمیت ورکاوه ، زده کړه یې د یوی دینی فریضی په توګه معرفی کړی وه . په ډیر لږ وخت کی علم او پوهی د هر مسلمان په سینه کی ځای ونیو او همدغه علم له لاری مسلمانانو زیات پرمختګونه وکړل او په ګرده نړی کی یې اسلامی تمدن او اوچت فرهنګ خپور کړ داسی فرهنګ او تمدن چی نني اروپا د همغه تمدن او فرهنګ مرهونه او پوروړی ګڼل کیږی او پخپله هغوی هم دغه اعتراف ته غاړه ایښی ده .

ولتر وایی د ناپوهی او توحش په هغه زمانه کی مسیحیانو د روم د امپراطوری له سقوط نه وروسته هر څه لکه طب ، ریاضیات او نور علوم له مسلمانانو څخه زده کړل ـ او له همغه وخته دی ته اړشول چی د دغه علوسو د تحصیل لپاره د مسلمانانو ملکونو ته سفر وکړی .

کوم دین چی محمد ﷺ راوړی په ریښتیاهم چی له مسیحیت نه غوره ؤ په دغه دین کی هیڅکله هم یو نصرانی (حضرت عیسی علیه السلام) په خدایی ونه نیول شو او یوه نصرانی ښځه (حضرت مریم) د خدای سورونه ګڼل شوه .

د علم په هکله د پوړتنیو نبوی تأ کیداتو په نتیجه کی مسلمانانو د علم حصول ته زنګونونه مات کړل ، او په لږ وخت کی یې د علوسو خزانی بهر ته راویستلی او یو غوره او مثالی تمدن یې را منځ ته کړ . مسلمانانو په علم کلام ، فلسفه ، طب ، هیئت نجوم ، کیمیا ، هندسه جغرافیه ، تاریخ ، ادب ، شعر او خطاطی داسی اوچتی پوړی ته وختل چی نړی پری روښانه شوه او د ژوند هر اړخ ته یې خپله

خولی پراخه کړه.

برتر اندراسل وايي: اسلامی لوړ فرهنګ په ډیر لږ وخت کی په نړی کی خپور شو، اروپا په لومړی سرکی له همدغه اسلامی کتابونو او فرهنګ څخه زده کړل او تر شپاړسمی میلادی پیړی پوری دغه کتابونه په اروپا کی د درسی کتابونو په توګه په تعلیمی نصاب کی شامل او منل شوی ؤ.

ویل دورانت وايي: لکه څنګه چی د نبوی احادیثو له مطالعی څخه معلومیږی پیغمبر ﷺ خلک د علم زده کړی ته ډیر زیات تشویقول او د علم تحصیل یی ډیر غوره باله.

فرانسو ژوزف پیکاوه وايي که هغه کتابونه چی مسیحیانو تالیف کړی له هغو کتابونو سره چی مسلمانانو تصنیف کړی مقاسیه کړی شی، نوڅرګنده به شی چی د مسلمانانو تصانیف له ابتکار، امتیاز او مزیت څخه برخمن دی.

جان برنال وايي: د علم او معرفت نوی او تازه نسیم په چلید وشو او د اسلام تربیرغ لاندی یی یو پرتمین ترکیب غوره کړ - او له همدغه لاری علم او فن د منځنیو پیړیو اروپا ته لاره پیدا کړه.

هرمان راندال وايي: د دغه جغرافیائی نړی په منځ کی د منځنیو پیړیو اروپا هغو علمی اطلاعاتو ته مخه کړه کوم چی د مسلمانانو په کتابونو او کتابخانو کی موجود ؤ.

د اسلام د عظمت پر مختګ فرهنګ او تمدن په باب چی اروپایی او غیر مسلمانو متفکرانو کوم اظهارات او لیکنی کړیدی د هغو ټولونه یولوی دائرة المعارف تشکیلوی.

دغه نظریات څرګندوی چی د نا پوهی له تیارو څخه د بشریت د وتلو، او دارو پا علمی جنبشونه د اسلامی تفکر او مفکرانو مرهون دی - او دغه علمی جنبشونه اسلامی هیوادونو ته د سفر او د اسلامی فرهنګ کتابونو او خطی نسخو او عربی ژبی له مطالعی او زدکړی نه سر چنیه نیولی ده او د اسلامی فرهنګ، تصانیفو او خطی نسخو لاس ته راوړل او په خپلو ژبو د هغو ترجمی او له هغی څخه ګټی او اغیزی د دغه بریالیتوبونو لاره ورته هواره کړیده. غلام جیلانی برق لیکی چی په کال ۱۹۲۸ کی یوه هندو له هغه نه د عربی قلمی کتابونه وغوښتل څکه هغه ته معلومه شوی وه چی دارو پا سوداګر له پیسو او طلانه دا کتابونه زیات خوښوی.

د مسلمانانو علمی سرمایه همدغه اروپا په راز راز طریقو سره لاس ته راوړی او له هغه نه یی استفاده او ګټه ترلاسه کړه، چی نن هم د زیاترو علمی کتابونو قلمی نسخی د لندن، فرانس او جرمنی په موزیمو کی قید دی. ډکټر ریفویچ په عجائب خانه (موزیم) کی اوس هم ډیر اسلامی علمی قلمی کتابونه قید دی.

اسلام د انسانیت دین دی او د انسانیت لپاره یی ډیر لوړ او زړه ته نژدی او غوره کارونه کړیدی - له همدی امله دژوند هیڅ داسی اړخ نشته چی مسلمانانو پکی نوی نوی بناګانی او تخلیقی ملغلری نه وی پیلی.

یو اروپایی محقق وايي: «که چیری د مسلمانانو عالمانو علمی کارونه دلاری د مشال په توګه نه بلیدلی نو د یورپ خلکو به تراوسه پوری د جهالت او خواری په تیارو کی ټکری خوړلی) قرانکریم د علم، پوهی او حکمت کتاب دی او د ژوندانه دښکلا او خوشحالی نه علاوه د مرګه وروسته هم د سعادت لاره ښیی؛ همدغه کتاب (قرآنکریم) مسلمانان د پرمختګ او ترقی منزل ته رسولی، او کله یی چی تری مخ ګرځولی نوهر څه یی له لاسه و تلی دی.

قرآنکریم که دیوی خوا د علومو او حکمتو یو مجموعه ده نوله بلی خوا د ادب غوره ، بې ساری او مثالی پانگه هم ده .

لنډه داچې قرآنکریم (حکمت) مدنیت ، حقوقو، اخلاقو ، پخوانی سم تاریخ او د طبعیت د اسرارو له کشف څخه پرته د ادب په ساحه کی هم په خورا لوړه سطح کی قرار لری چې سیالی یې څه ممکنه خبره نده او ساری یې نه موندل شوی او نه به وموندل شی .

د اسلام پیغمبر ﷺ پداسی وخت کی مبعوث شو چې په عربو کی شعر ، شاعری او ادب د هغه وخت او حالاتو عمده محصول ؤ . له همدی امله الهی ارشادات (قرآنکریم) د ادبی معیارونو د یوی پـر مختللی او اوچتی ذخـیری او منبع په توگـه نازل کړی شول .

زیاتره پیغمبران د وخت او حالاتو سره سم معجزی ښودلی دی . د حضرت موسی علیه السلام په وخت کی سحر او ساحری ډیره زیاته وه ، نو حضرت موسی علیه السلام په همدی هکله داسی معجزه وښود له چې د فرعون لوی لوی ساحران مات څه چې حق دین ته بې راو گرځول .

او حضرت محمد ﷺ پداسی وخت کی مبعوث شو چې په عربو کی هغه وخت د شعر شاعری او ادب بازار یوښه تود ؤ ، او سره لدی چې ډول ډول مفاسد او خرافات ښه اوج نیولی ؤ خود شعرا و شاعری رواج هم زیات ؤ خوله همدغه شعر او ادب څخه د دغه خرافاتو او مفاسد و په لاره کی کار اخیستل کیده .

پیغمبر ﷺ سره لدی چې په امی ملقب ؤ د ادب او فرهنگ په ساحه کی د پیاوړی اعجاز خاوندؤ، او پدغه لاره کی له هیچا سره هم د هغه د مقابلی او سیالی توان نه ؤ د حضور ﷺ په معجز و کښې یو هم دهغه وخت مثالی ، بې ساری او پر مختللی معجـز فرهنـگ او ادب (چې د قرآنکـریـم نبـوی احادیثو خطبو ، پیغامونو او لیکنو کی مینځل کیږی) هم شامل ؤ .

نور بیا

ای تره ! قسم په خدای که دوی وکړای شی چې لمر زما په ښی لاس او سپوږمی زما په کیڼ لاس کی کیږدی (د آسمانو او مځکی واگی ماته ترلاسه کړی او دا په دی منظور چې زه له خپل رسالت څخه لاس واخلم ، نو زه به هیڅکله دغه کار تـه حاضر نشم ، څو چې خـدای (ج) دغـه حق دین غالب نکړی او یا زه پـه دغـه لاره کی خپل ژونـد له لاسه ورنکړم . (حضرت محمد (ص))

میهن یا...

برج های وارونه و درهم ریخته ام
حکایت از آن خواهد داشت-
که درمقابل هر نوع بیداد و ظلم
به پاخاسته ام.
و تسلیم مستکبری نشده ام
این است پیمان من ای عدو !

سخیداد فائز

ترجمه از :
تربیة الاولاد فی الاسلام

خطر تباه کن الحاد کمونستی

مطلب از الحاد ، انکار از وجود ذات پرور دگار و خالق کائنات و انکار از شرائع آسمانی و ادیانیست که پیامبران آنرا بخاطر برقراری عدالت به ارمغان آورده اند ، و غرض الحاد نابود ساختن تمام فضائل و ارزشهای عالی ناشی از وحی آسمانی است .

الحاد نوعی از مرتد شدن و رجعت بسوی جاهلیت است ، بلکه الحاد بدتر و شدید تر از ارتداد میباشد ، چنانچه عنقریب شرح و تفصیل این موضوع تقدیم خواهد شد .

با تأسف باید گفت که درین برهه یی از تاریخ ، الحاد تباه کن بحیث یک نظام مستقل استوار برپایهٔ مستقل در آمده و یکی از بلاکهای بزرگ جهان بغرض تأمین اغراض شوم و ضد انسانی شان آنرا بنیانگذاری نموده و بازور سر نیزه و آتش ظلم ، جبراً وکرهاً توسط اعمال نیرو وسلطه برجهان عموماً، و بر ملتهای پسمانده ومستضعف خصوصاً تحمیل مینماید . .

بازهم وا اسفا و بدبختانه بصورت خود نا آگاه از مستقبل و آیندهٔ نهایت خطرناک که جهانیان را بسوی وادی هلاکت و نابودی مطلق می کشاند ، همین اکنون جهت پخش مفکورهٔ مصیبت بار و تباهی آور الحاد و کمونستی در هر کشور، اجیران عملاء زر خرید و حلقه بگوش کمونیزم حتی به سویهٔ قائدین و زعماء ، دست اندر کارند و لاشعوری، خود و دیگران را بطرف محو و نابودی سوق میدهند ، بصورت اشکارا و بر ملاوقیحانه بمنظور پخش ریشه های فلاکتبار و شوم الحاد جوانان محروم از دانش واقعی و عناصر بی مایه ، به الحاد دعوت میکنند و بدون احساس حیاء و خجالت مفکورهٔ عاقبت نا اندیش و مبنی برجهالت و عدم اطلاع از منبع و وجود مبدع و ناظم کائنات ، و ذهنیت پوچ و بی اساس چشم پوشی از ادیان سماوی و انکار از پیامبران برحق را ترزیق و پیچکاری مینمایند .

بلکه در مییابیم همین کشور های الحادی که برمفکورهٔ خطرناک (مارکس و لنین) پایه گذاری شده ، کشور های اسلامی را بصورت خاص مرکز دعوت الحادی خود قرار داده اند ؛ زیرا قدرت دفاعی ، سیاسی ، علمی و مدنی . . . اصول و مبادی اسلام را درک کرده اند ، هکذا محتویات این مبادی را که از خصوصیت تجدد ، استمرار و مفاهیم وسیع و همه جانبه مملو است با تمام کم و کیف آن میدانند بناء از ان هراس دارند و پلان نابودی اش را طرح میکنند !! . .

اگر تار و پود دعوت ملحدانهٔ این ممالک را

خوشحال

نعت

د خدای (ج) عرفان می وشو په عرفان د محمد (ﷺ)
پاک دی محمد (ﷺ) پاک دی سبحان د محمد (ﷺ)
راشه نظر وکړه په طٰهٰ په یٰسٓ باندی
خدای (ج) دی صفت کړی په قرآن د محمد (ﷺ)
ډیر خلک پیدا دی انبیاء که اولیاء دی
نشته په خلقت کی بل پشان د محمد (ﷺ)
ډیر خلک که یو کړی انس و جن دواړه جهانه
لا تر واړو به وی ګوبنی ځان د محمد (ﷺ)
شط درود نیل که د موسی (ع) په حکم وشو
شق د قمر وشو په فرمان د محمد (ﷺ)
خوان خوړ د موسی من وسلوی یو لک وګړی
انس و جن مریږی تل په خوان د محمد (ﷺ)
دورد تا قوس که یو څو وخته ؤ فانی شو
تل به تر قیامته وی اذان د محمد (ﷺ)
نه دی قسیس رهبان قائم په خپل دین ومذهب کی
نه زر قسیس رهبان نه یو سلمان د محمد (ﷺ)
یو لک شلیرشت زره کم و زیات پیغمبران دی
کل واړه مدام دی ثنا خوان د محمد (ﷺ)
پیک ی جبرئیل، درفرف جلب نیولی
پاس ی چی معراج ؤ په آسمان د محمد (ﷺ)
لاس دی لګولی ما خوشحال په دواړه کوله
غم اندوه می نشته په دامان د محمد (ﷺ)

مخمس "تارشی" بر
آفتاب رحمت پروردگاری
آفریدش بین ظلمت شاهکار
چیره‌اش بر
برجناب شا
کن تماشای محبت د
آنکه باشد معدن اخلاق و
آنکه می آرد بدر بارش ملا
آنکه بگرفت
آنکه قرآن
برجنابش زحمت و ان
گر طلب می‌کرد عزو دولت
بی نیازش مینمود از مال
لیک بنگر
میرود عرش
قدرت او را نگه کن
هیچگه دردست او نگرفت
زانکه میکردش بدرویشان و
باهمه جود
خشت زیر
پیش او سر مانده شا
ایکه میگوئی مرا توصیف آن
ذره‌را گوئی که وصف مهر
نور وظلمت

سایه اش را کس ندیده بی سخن اقرارکن
عالمی در سایه او برقرار یرا ببین !

آنکه از گلزار توحید و صفات کرد گار
قصهٔ گل چیدن کند خوفش کجا باشد زخار
گرچه ضدش بود اربابان قدرت بیشمار
نی پدر نی مادرونی دولت و نی اقتدار
تابعش گشته جهانی ، کامگاری را ببین !

کان حکمت ساختش ایزد، نوازش را نگر !
علم وی خورشید عالم گشت تابش را نگر !
درهٔ تعمیم عرفان سعی وکوشش را نگر !
بی مربی ، بی معلم عقل و دانش را نگر
بی سواد و این همه معنی نگاری را ببین

از قوانین جهان اسلام دارد امتیاز
هرزمان، هرجا بشر، داردبه این قانون نیاز
زان بود دایم بعالم بیرقش در اهتزاز
هیچ قانونی ندارد اینقدر عمر دراز
پیروانش تا بمحشر استوار یرا ببین !

باغ عمرم گرچه از پاییز عصیان شد تباه
جای گل کشتم درین بستان همه خارگناه
لیک چون هستم غلام سید عالم پناه
باهزاران معصیت رویم نمی سازد سیاه
حق بپاس خاطر او پرده داری را ببین !

«تارشی» خاک درش باید بمژگان روفتن
صدقهٔ گرد قدومش صدهزاران همچومن
تا بدنیا آمد و تا رفت از دار محن
جان فدای آنکه از خلق عظیم خویشتن
امتی می گفت «شایق» غمگساری را ببین !

نعت شایق جمال

ی را ببین
ی را ببین
تیرگی‌ها ساخت یاری رابببن
یثرب لطف باری را ببین
وست داری را ببین
اوصاف نکو
ائک سرفرو
از جمالش آفرینش رنگ وبو
ی کند توصیف ذات پاک او
دوه و خواریرا ببین
ت روی زمین
رب العالمین
همت والای فخرالمرسلین
برین و میخوردنان جوین
خاکساری را ببین
سیم و زر قرار
سکینان نثار
و سخاوت آن شه والاتبار
رنهد پوشد لباس پینه دار
هان شهسواری رابببن
ن سردارکن
پر انوارکن
ی شود یکجا بمن اظهارکن

بررسی و تفتیش کنیم ، مشاهده خواهیم کرد که در تزریق و نشر مبادی و اصول الحادی خویش ، بغرض تزیین و مقبولیت در انظار عامه از تفنن زیاد ، اسلوبهای جدید و متنوع استفاده بعمل میآرند ، تابا آرایش و زینت ظاهری زمینهٔ پذیرش کفر و ضلالت شان مساعد شده باشد اینک چند نمونه جهت روشنی مطلب باهم میخوانیم :

۱ - احیاناً لباس اسلام را در بر مارکسیزم کرده ادعاء مینمایند : حضرت محمد ﷺ نخستین شخصیتیست که همه را به اشتراکیت دعوت و بین غنی و فقیر اصول مساوات را برقرار نموده است ، و اولین شخصی است که ملکیت فردی را لغو کرده ، لذا او ﷺ رسول مارکسستی و پیامبر اشتراکی است .

۲ - و گاهی در افشانی میکنند که مبادی و اصول مارکسستی با مبادی و اصول اسلامی تضاد و منافاتی ندارد و با عدالت اجتماعی اسلام تعارضی در ان سراغ شده نمیتواند !!!

۳ - دیگری سؤالی طرح می سازد : چه چیزی مانع است که هم مؤمن و مسلمان بوده باشیم و هم نظامهای کمونستی را مانند نظام اقتصادی مارکسیستی جزء قوانین زندگی خود برگزینیم ؟ ! !

٤ - بعضاً میگویند ، دین چیزیست و روشهای سیاسی و اقتصادی چیز دیگریست ، مجاز نخواهد بود که دین را باسیاست مخلوط سازیم و یا نظامهای اقتصادی و نظریات علمی را در دین داخل کنیم؟ !!

٥ - بسا اوقات جهت نقطه گذاری مکروب شک و کفر در اذهان بی بندو باران و کج ذهنان برملا و علناً و بیرق بمقابله و الحاد سپردازند ، چنانچه میگویند : (موضوع خدا پرستی ، ادیان ، ملوک الطوائفی ، نظام میراثی ، نظریه سرمایه داری بفکورهٔ استعماری ، اوهام پرستی و . . . و همه ارزشهایکه قبلاً اجتماعات را تحت سیطره و سیادت خود در آورده بودند اکنون جز سرابهاییکه کاروان پیشرفت جوامع را در وادی عقبگردی سرگردان سازد ، چیزی دیگری نبوده و یا بعبارهٔ دیگر چنین ذهنیتها در زباله دان تاریخ به فراموشی سپرده شده).

و یا میگویند : (در لابر اتوار کائنات و زندگی خدایی تجسم ندارد) (دین افیون ملتها است) (پیامبران دزدان دروغگو اند) العیاذ بالله .

یکی از روشهای ترویج الحاد و گمراه ساختن جوانان و ساده لوحان جلوه دادن نظریات الحادی شان در لباس فریب دهندهٔ علمی و ادعای کذا بانهٔ فلسفی و علمی بودن آن .

بدینوسلیه اقناع بازی خورد گان گمراه شده را بدست آورده متقاعد می سازد که همین است حقایق ثابت و انکار ناپذیر ، چنانچه (نظریه دار وین) را ترویج داده ، نظریه یی که از آغاز حیات صحبت میکند ، و اینکه زندگی چطور مراحل مختلفی را از دوره های ابتدائی تادوره های انتهائی وپیشرفته پیمود و اخیراً بچه منوال به انسان منتهی گردید ؟

و مثلیکه نظریهٔ (فروید) را در اذهان عناصریکه به پذیرش هر رنگی بیدرنگ آماده هستند ، رائج ساخت نظریه یی که همه پدیده ها و رویداد های زندگی را مولود غریزهٔ جنسی و شهوت میداند و تمام اشیاء را در سلوک انسان از راه غریزهٔ جنسی تفسیر مینماید ، در حالیکه در ورای آن هدف خبیث انکار از وجود خالق کائنات مضمر و نهفته است .

بنابران ازین تفنن در ساختن اسلوبهای متعدد در مییابیم که مارکسستی خدا منکر ، برای هر حالتی ، لباس بویژه اش تهیه مینماید ، بهر گروهی حجتی که اسباب قناعتش فراهم کرده بتواند ارائه میکند ، و هر طبقه را از بشر در تزویر و دامی پیچانده محاصره می سازد که باحالتش تناسب داشته باشد . ●

وقتیکه فریب خورد گان به امیدگاهی مجبوریتی احساس کند و در حال صیادی در آمده لحظات دست و پازدنش فرا رسد ، در چنین وضعی مداحان کذاب مارکسستی ، مسلکهای مادی و عقائد الحادی را برایش ملمع کاری نموده زیبنده ترنشانش میدهند . .

تا در انحراف و گمراهی آن بهدف خبیث و شومش برسد . . و به این ترتیب عناصر بی مایه و محروم از دانش اسلامی و جوانان بی خبری و حتی اطفال معصوم را ذهناً مسموم ساخته نه تنها ارتباطش با دین قطع و از وجود خدا منکر و در زندگی به تقدس و ارزش هیچ چیزی قائل نمیشوند بلکه باهمهٔ ارزشهای عالی و شخصیتهاییکه به آن معتقد بوده احترام میگذارند ، شدیدا دشمن میگردند و در برابر شان از اعمال ضد انسانیت و ددمنشانه کار میگیرند و در نتیجه روی همرفته در حلقهٔ گروه ضالین و کفرهٔ فجره شامل و با وقاحت کامل خود نا آگاه در جهت تایید و توسعه فتنه و فساد و در راه پشتیبانی از طواغیت مذبوحانه تلاش وسعی می ورزند ، و بدینوسیله باخسران ابدی ، لعنت و نفرین ، پرور دگار مواجه می شوند چنانچه خداوند (ج) بوضع اینگونه عناصر ذیلاً اشاره میفرماید :

(اولئک الذین لعنهم الله فاصمهم واعمی ابصارهم . . ذلک بانهم اتبعوا ما اسخط الله وکرهوا رضوانه فاحبط اعمالهم) .

(محمد : ۲۳ - ۲۸)

گرچه الحاد در مفهوم عام از تداد شامل میباشد ولی از نگاه خطر و عواقب سوء اجتماعی و فردی خطرناکتر و بدتر از هرگونه ارتداد مانند یهودیت و نصرانیت و یا برهمیت محسوب میگردد . .

زیرا :

۱ - الحاد در وجدان و ضمیر انسان شعور و احساس مسؤلیت را می میراند .

۲ - و در ذهن و مغز انسان ایمان به غیب و پیوند بامکارم ثابت اخلاق را به باد فنا میدهد .

۳ - هوا داران خود را و ادار می سازد که مطلق العنان و حیوان گونه عیش و عشرت لاسىؤ و لانه سپری نمایند .

که نه از دینی بهر ور باشند تا بسوی فلاح و مصالح عامه توجیهش نماید ، نه ضمیری داشته باشند که تنبیه و بیدارش سازد و نه مراقبت خدا تکانش دهد ، و نه ثواب آخرت امید وارش نماید و نه از عذاب طاقت فرسای روز باز پرس در مغزش خطور کند که همه عالم جهت محاسبه و تصفیهٔ حساب به پیشگاه پرور دگار در حالی ایستاد باشند که نه مال و اولاد نجاتش داده بتواند نه چوکی و اعتبار دنیوی بدردش بخورد . .

قرآن کریم به این گروه پست ، فرعون صفت ، مجرم و فاجر ذیلاً تمسخر کنان اشاره میفرماید :

(وقالوا ماهی الاحیاتنا الدنیا نموت ونحیا ومایهلکنا الا الدهر ومالهم بذلک من علم ان هم الایظنون) .

(الجاثیه : ٢٤)

و گفتند جز زندگی دنیا زندگی دیگری وجود ندارد ، زنده می شویم و می میریم ، در هلاکت ما تنها و تنها دهر و زمانه مؤثر است . در حالیکه آنها به این موضوع اصلاً علمی ندارند و این قضاوت شان جزگمان و تخمین به هیچگونه پایهٔ علمی استوار نیست هکذا قرآن کریم قرار آتی از بی بصیرتی و کوری مذموم شان و از حیوانیت پست شان و از حلال دانستن عامه و پلید شان پرده برداشته میفرماید :

(ولقد ذرأنا لجهنم کثیراً من الجن والانس لهم قلوب لایفقهون بها ، ولهم آذان لایسمعون بها ، ولهم اعین لایبصرون بها اولئک کالانعام بل هم اضل

اولئک هم الغافلون) .

(الاعراف : ۱۷۹)

قسمتی زیادی از جنیات و انسانها را برای دوزخ آفریدیم ، ایشان قلبهایی دارند ولی متأسفانه به آن نمی بینند ، دارای گوشهایی هستند اما با آن حق نمی شنوند ، از چشمهای ظاهری برخوردارند مگر از بصیرت و دیدن حق بهره ای نمیگیرند ، ایشان بسان حیوانات اند بل گمراهتر از آنند ، ایشان در غفلت منهمکند .

و خداوند (ج) فرموده :

(والذین کفر وایتمتعون ویأکلون کماتأ کل الانعام و النار مثوی لهم) .

(محمد : ۱۳)

آنانیکه کفر ور زیدند ، مانند چار پایان نفع میگیرند و میخورند و آتش دوزخ مرجع ایشان است .

جای دیگری نیز خداوند (ج) میفرساید :

(ذرهم یأکلوا ویتمتعوا ویلههم الامل فسوف یعلمون) .

(الحجر : ۳)

بگذارید تا بخورند و تمتع گیرند و امید ها ، از منافع حقیقی و درک واقعیتها غافل شان سازد عنقریب بحقائق پی برند. اسلام در مقابل مرتدین علی الاخص ملحدین و خدا منکرین موقف قاطع ، آشتی ناپذیر و نهایت سختی را برگزیده ، زیرا در صورت عدم توبه و پشیمانی و مداوست برکفر وار تداد و ایجاد موانع در راه پخش حق مسلم و اشکارا مجازات اعدام و نابودی را برای این مکروب تباه کن لازم و مقرر فرسوده . .

امام بخاری و امام احمد (رح) از پیامبر اسلام روایت کرده که آنحضرت ﷺ فرموده :

(من بدل دینه فاقتلوه) .

کسیکه دین خود را تبدیل کرده مرتد شود او را بکشند .

در محل دیگری امام بخاری و امام مسلم متفقاً از پیامبر اسلام نقل میکنند که فرمود :

(لایحل دم امرئ مسلم الا باحدی ثلاث : الشیب الزانی ، والنفس بالنفس ، والتارک لدینه الفارق للجماعة) .

ریختن خون مسلمان جائز نیست مگر از سه نفر با مسلمان بودنش خون ریختاندن جائز است اول زانی زن دار دوم شخصیکه به ناحق انسانی را کشته باشد سوم کسیکه دین خود را ترک داده از جماعت مسلمانان مفا رقت ورزیده باشد . اما واضح باید کرد که به مرتد و ملحد سه روز مهات داده می شود در اثنای این سه روز دانشمندان دین و علماء متخصص راجع به دلائل و اسباب انحراف و ترک دین و رجوع به الحاد با او مناقشه و استدال مینمایند شواهد و دلائل اثبات حق و حقانیت اسلام را برایش توضیح میدهند و حجتهای مقنع را جهت ازالهٔ تمام اشتباهات موهوم و بی بنیاد به سمعش میرسانند ، اگر بعد از توضیح وروشن ساختن کامل حق بازهم بکفر و عقیدهٔ پوچ الحاد اصرار و مداوست میورزید با شمشیر کشته شود تا دیگران از ان درس عبرت گیرند ! ! .

هر گاه مرتدین و ملحدین به تشکیل گروپ بندی و ایجاد نیرو دست زنند ، و جبیهٔ اولوالامر مسلمانان است تا روزی با ایشان برزمد که دوباره به اسلام حق تسلیم و منقاد گردند ، و جز رجوع و دعوت به اسلام هیچ چیزی را از ایشان نپذیرد .. چنانچه ابوبکر (رض) با مرتدین جنگید و جز اسلام به هیچ چیزی راضی نگردید و چنانچه خلیفهٔ عباسی با مهدی (مقنع) که در خراسان ادعای خدایی کرده بود و پیروان خود را از نماز ، روزه ، زکات ، حج و . . . معاف ساخته بود و هکذا به پیروان

خود گرفتن اموال و زنان مردم را مباح قرار داده بود . . . بمقاتله و جنگ پرداخت و این موضوع در سال ۱۶۹ ه ش بوقوع پیوست .

توجه باید کرد که اسلام این مجازات سخت و شدید را . روی سه سبب آتی برای مرتدین و ملحدین لازم دانسته :

اول : تا فریب دهندگان با طرز العمل و لفاظیهای فریبندهٔ خود نتواند برخی از عناصر ضعیف النفس و فاقد عزم متین را از مسیر اصلی منحرف و لبیک گویان بسوی الحاد و ارتداد جذب نمایند .

دوم : تا منافق بغرض تسریع حرکت ارتداد و الحاد و بمنظور زرع تخم فتنه و فساد ، در تمام ابعاد و اتحاد اجتماع ، در صدد پذیرفتن اسلام برای

گردند چه توطهٔ های خواهند چید و چه ضربه های فیصله کن را وارد خواهند کرد ؟ این مطالب درمیان گذاشته شد تا حقیقت و چهرهٔ واقعی الحاد و ملحدین در پخش جراثیم و توسعهٔ دامنهٔ تخریب در انظار عامه علناً جلوه گر شده باشد ، و اینک چند نمونهٔ دیگر بغرض افزایش معلومات علاقمندان علاوه میگردد :

۱ ـ چین و روسیه کمونست شانزده ملیون مسلمانان را هلاک ساختند و سالانه یک ملیون انسانهای بی گناه را به باد فنا میدادند ، و همواره سیاست شوم محو و نابودی شان جریان داشت .

یکی از قائدین و زعماء مسلمانان در ترکستان آورده شد و در راه عمومی خندق حفر کردند و با رفتار تعذیب و تخویف مسلمانان را مکلف نمودند

. . . همان بود که وزیر مستعمرات فرانسه (لاکوست) جواب داد :
«ما چه کرده میتوانیم درحالیکه قرآن از فرانسه قویتر و نیرومند تر بوده باشد ؟

چند لحظهٔ و در آن برای چند لحظهٔ دیگر نیفتند ، یا بعبارهٔ دیگر روز مسلمان و شب مرتد نگردند بدینوسیله عناصر سست عنصر را اغواء و مرتد نسازند .

سوم : تا شأن و شوکت کفر نیرو مندی کسب نکند و روی این سبب خطر بزرگتر در برابر دولت اسلام عرض وجود کرده نتواند و ملحدین در لحظات مساعد و ظروف مناسب درجهت محو و نابودی مسلمانان کمر نبندند .

ای برادر مربی ام ! این مثالهای تاریخی را خدمتت تقدیم نمودم تا درک نمائی که ملحدین چه میخواهند ؟ و زمانیکه فرصت مناسب را در یابند و از شرایط و ظروف مساعد علیه مسلمانان برخور دار

تا فضلات و پلیدیهای انسانها را گرد آورده برسر و صورت همان زعیم حواله نمایند ، این عمل غیر انسانی و ننگ تاریخ بشریت سه روز مسلسل جریان کرد ، در حالیکه همان مرد ذی شأن و کرامت انسانی در همان خندق بهمین ترتیبی که پلیدیهای انسان ها بر تمام وجودش انبار شده نفسک اختناق میزد ، زندگی خود را در لجنزار بدبوییکه انسانیت از آن عار میبرد پدرو دگفت و باوداع از حیات در آغوش مرگ آسایش یافت ! ! .

۲ ـ همچنین یوگوسلاویای کمونست علیهٔ مسلمانان کشور خویش از وحشت کار گرفت حتی یک ملیون مسلمانان را از تاریخیکه نظام شیطانی و استکباری کمونستی به آن سرزمین سرایت کرد

بعد از جنگ عمومی دوم بخاک و خون یکسان ساخته کشتند ، عملیات وحشیانه قتل وکشتار بیرحمانه و تعذیب طاغوتی که نمونه های کریه آن انداختن زنان و مردان مسلمانان در همان فارمهای گوشت است که از آن ، گوشت (بولوبیف) ساخته می شود یعنی از ان عجین و مخلوطی از گوشت ، استخوان و خون بدست می آید و این تا هنوز دوام دارد .

۳ - آنچه بر مردم اسیر و مستضعف و محروم از تمام امتیازات و حقوق بشری یوگوسلاویا میگذرد، بدون تفاوت همان سان در تمام دولتهای کمونستی علیه مردم و ملت های شان ظلم و ستمگری وحشیانه جبراً و کرهاً تحمیل میگردد . حتی الآن در همین عصر هم توان آه کشیدن از تعذیب و شکنجه و ضرباتیکه علیه آنها وارد می شود ندارد ، بلی از مسلخهای کمونستهای عراق که مذبح انسانهاست بسیار شنیدیم هکذا از کشتار های علنی و ارتکاب جنایات و جرمهای ایشان در عهد عبدالکریم قاسم در شهر (موصل) بار بار استماع نمودیم و بهمین منوال از خندقهای پوست کشی ، قتل و مثله ساختن (گوش ، بینی و سائر اعضا بریدن) مبلغین و داعیون الی الله و گروههای مسلمان در آنجا به وفرت اطلاع داریم . به سبب غلو و افراط در غدر وخیانت و ارتکاب جرائم آیهٔ آتی قرآن در قسمت ایشان چه راست فرموده :

(کیف وان یظهرو اعلیکم لایر قبوافیکم الا ولاذمة . . ؟)

و این قول خداوند (ج) :

(لایرقبون فی مؤمن الا ولاذمه واولئک هم المعتدون) .

(التوبه : ۸)

ای برادر مربی ام ! بعد از توضیح و برملا ساختن این حقایق و جیبهٔ توست که در برحذر داشتن و تخویف اولادت از چنگلهای دهشتناک الحاد و ارتداد تلاشهای پیگیر و مساعی همه جانبه را بخرچ دهی تا که اولادت از ایمان راسخ ، اسلام خلل ناپذیر و مستحکم ، و استقامت مثالی بهر مند گردد و این مطالب در اعماق وجودش جاگزین شود و بافطرت سلیمش مزج یابد و در قلب روشن و نفس پاکش نفوذ نماید . . .

پس در چنین حالت جز خدا به پروردگاری و جز اسلام به دینی و جز محمد ﷺ به پیامبر و رسولی قانع و راضی نمیشود و جز قرآن دستور و مقتدایی نمی پذیرد ! ! . .

درین صورت جگر گوشه هایت از جملهٔ الذین انعم الله علیهم بنعمة الایمان و کرامة الاسلام الی یوم ان یلقی الله عزوجل محسوب خواهد گردید .

«سیمون» دانشمند غربی میگوید : وحدت اسلامی به آمال و آرزو های ملل مسلمان انسجام میبخشد و در رهایی از تسلط اروپا مساعدت مینماید در حالیکه تبشیر عامل بزرگ است در کسر شوکت این حرکت ، روی همین اساس وجیبهٔ ما است که ذریعه تبشیر (تبلیغات مذهب مسیحی) ! توجه مسلمانان را از وحدت اسلامی منصرف سازیم .

داسلامي تاريخ ځينو زرينه پاڼه

قيام الدين (کشاف)

له هغه وخت له اته کاونه تیر شوی وو چی د خدای (ج) حبیب (ﷺ) او د هغه مؤمنو ملګرو د مشرکو او ظالمو قریشو د ظلمونو له امله د خدای (جل جلاله) په هدایت او حکم له خپل وطن مکی نه مدینی منوری تـه هجرت کـړی ؤ او پدغه موده کی یی په مسلسل ډول د خدای (ج) د دښمنانو

په ضد وسله وال جهاد کړی ؤ ـ قربانی ئی ور کړی وی ـ مشکلات او کړاوونه ئی زغملی وو. چیرته هغه وخت چی یو تن مظلوم مسلمان په پټه پټه په ویره له خپل وطن نه دارالهجرت ته، ته. او چیرته اوس دا وخت چی له مسلمانانو څخه یو عظیم ملت تشکیل شوی ؤ ـ خپل ریاست ئی د رلود ـ خپل سیاسی اسلامی نظام ئی د رلود ـ خپل فوځ ئی د رلـود. رسول الله (ﷺ) مسلمانانو تـه د جنګ د تیارسی قوماندہ ورکړه او د اسلامی قبیلو په نوم ئی پیغام ولیـږه چی «هر څوک چی په خـدای (ج) او آخرت باندی ایمان ولری هغه دی له رمضان نه مخکی مدینی ته راشی» مسلمانانو دغه آواز ته ابیك وویل: د مختلفو مسلمانانو قبیلو له افرادو څخه

لس زره کسیزه لښکر تیار شو او د مکی مکرمی خواتـه روان شول. اسلامی لښکر چی د خزاعه چینی ته ورسید، هلته ئی د دسی جوړولو او شپې تیرولو لپاره خیمی ودرولی ـ هری خواته تیـاره خوره شوی وه ـ رسول الله (ﷺ) امر وکړ چی هره قبیله دی بیلا بیل اوربـل کړی ـ اورونه بل شول. پـه پـیره دارانوکی حضرت عباس (رض) هم شامل ؤ. په یوه جنګ ځای باندی ودریده دیخواها خوا ته ئی کتل ـ دوه تنه ئی تر نظره راغلل ـ هغوی پخپلو سینځوکی سره ویل: ابو سفیانه! په خدای (ج) دا خو د خزاعه اوردی ـ معلومیږی چی د جنګ تیاری نیول کیږی. ابو سفیان وویل: «بدیله»! تر قیامته پوری د خزاعه دغسی شان شوکت نشی کیدای داد اورځنګل او داد انسانانو څپانده سمندر.

د حضرت عباس (رض) صبر رانغی او بی اختیاره ئی وویل: ابو سفیانه! زه عباس بن عبدالمطلب یم او داد محمد بن عبدالله (ﷺ) اوردی. ابو سفیان وویل: د خزاعه او قریشو ترمینځه خو دروغی جوړی خبره پخه شوی وه محمد (ﷺ) ته هم پیشنهاد وکړه. عباس (رض) و فرمایل لوړی خو تاسی دواړه اسلام راوړی.

بدیل تر مخه شو او وی ویل «اشهدان لا اله الا الله واشهدان محمد رسول الله». بدیل مسلمان شو خو ابو سفیان لا زړه نا زړه ؤ مګر بالاخره د هغه سینه هم پرانستل شوه او د توحید او رسالت په شهادت ئې ژبه وخوځیده .

حضرت عباس (رض) دواړه له ځانه سره د رسول الله (ﷺ) حضور ته بوتلل - رسول الله (ﷺ) د هغو په ایمان راوړلو ډیر خوشحاله شو او مبارکی ئی ورکړه . له دی ځایه مکه بالکل مخامخ وه - لښکر په څو ټولیو وویشل شو او د هر ټولی بیلا بیل قوماندان وټاکل شو - رسول الله (ﷺ) هغو ته وظیفه ورکړه چی ښار ته له بیلا بیلو لارو څخه داخل شی او ترڅو پوری چی څوک ړوسبی نشی په هغه دی ګذار نکوی . ابو سفیان د خجالت په حال کی ؤ پیغمبر له هغه نه پوښتنه وکړه : ابو حنظله څه خبره ده . له موږ سره په مشوره کی ولی برخه نه اخلی . ابو سفیان وویل : د الله رسوله ! اوس ته په قریشو باندی غالب ئی - زما عرض دادی چی که فاتح شی نو له نرمی نه کار واخله او دښمنان په موږ پوری ونه خندوی پیغمبر وفرمایل : نه - نه - ابو سفیانه مطمئن اوسه . بیائی وفرمایل : ابو سفیانه خپل قوم ته ورشه او ورته ووایه : محمد (ﷺ) به د یو ښه ورور په توګه په مکه کی داخلیږی نن د غالب او مغلوب او د فاتح او مفتوح مسئله مطرح نده - د مینی او اتحاد ورځ ده - نن د امن امان او اطمینان ورځ ده . څوک چی د ابو سفیان کورته داخل شی هغه په امن دی . څوک چی د کور دروازه وتړی هغه په امن دی - څوک چی کعبی ته ننوځی هغه په امن دی . ابو سفیان چی دغه د مینی خوږی خبری واوریدی نو خوشحاله شو او په منډه مکی ته لاړ چی هغو ته زیری ورکړی . دغه زیری - سمدلاسه په ټول ښار کی خپور شو او لږ زیدونکی زړونه داده شول . د اسلام لښکر مکی ته داخل شو مشرکانو توری وغورځولی - خپلو کورونو ته ننوتل او دروازی ئی وتړلی . د سکون پیدا کیدو او د حالاتو له عادی کیدونه وروسته پیغمبر (ﷺ) کعبی شریفی ته لاړ هلته دری سوه شپیته بتان ایښی وو هغه ئی نسکورول او د ازمزمه ئی له مبارکی خولی نه راوتله چی (جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقا) . بیا حضرت عمر (رض) ننوت او ټول تصویرونه ئی ایسته وغورځول او کعبه له بتانو او تصویرونو څخه پاکه شوه . پیغمبر (ص) چی حضرت بلال (رض) او حضرت طلحه (رض) ورسره ملګری وو په کعبه شریفه کی لمونځ اداکړ یا په بل روایت څو تکبیرونه ئی وویل - د مکی خلکو دخپل سرنوشت د فیصلی اوریدلو لپاره د کعبی ترڅنګ ګڼه ګوڼه جوړه کړی وه . پدی وخت کی د پیغمبر له خولی څخه دغه یادګاری فقری راووتلی : لا اله الا الله وحده لا شریک له ، صدق وعده ، ونصر عبد ، وهزم الا حزاب وحده . الا کل مأثرة او دم او مال تدعی فهو تحت قدمی ها تین الا سدانة البیت و سقایة الحجاج . له الله نه پرته بل هیڅ معبود نشته هغه ایکی یودی د هغه هیڅ شریک نشته هغه خپله وعده رښتونی کړه - هغه دخپل بنده سره مرسته وکړه - او ټول پوځونه ئی یوازی مغلوب کړل - واوریء ټول ویاړونه ، د قتل ټولی دعوی او دمال ټولی غوښتنی زما تر دغو د وو قدمونو لاندی دی - هو صرف د کعبی کلیګانی اخیستل او د حاجیانو او به رسول له دی نه مستثنا دی . له هغه وروسته ئی د مساوات او ورورګلوی په هکله اوږده خطبه واوروله او په جاهلی رواجونو باندی ئی د بطلان کرښه راښکله . په پای کی ئی قریشو ته په خطاب وفرمایل : څه فکر کوئ چی زه به له تاسی سره

پاتی په (٥٦) مخ کی

محمد زمان "مزمل"

په تیر پسی

د ایمان نقش په روزنه او مبارزه کې

ایمان او انسانی استعدادونه :

لنډه داچې پر خدای(ج)، وروستی ورځ ، ملائکو رسالتونو ، کتابونو او بالآخره په قضاء او قدر باندی ایمان اوباور په انسان کې ټول نغښتل شویو معنوی ارزښتونو اوپه هغه کې په امانت ایښو دل شویو استعدادونو ته وده اورشد ورکوی او هغه ټول په هغه جهت کښې اوپه هغه اندازه په کار اچوی چه قدیر او حکیم خدای په هغه کښې دانسان او انسانیت خیرایښې دی .

ایمان دخپلو ټولوژور واغیز وپه بناء دانسان په روحی سموره دوجدان رو ښانه هنداره نصبوی او هغه کښې د انسان او انسانیت خیرایښې دی .

ایمان دخپلو ټولوژور واغیزوپه بناء د انسان په روحی سموره د وجدان روښانه هنداره نصبوی اوهغی ته وسعت ورکوی ، وجدان چه په هغه کښې انسان هر شی پخپله اصلی څیره وینی او دهرڅه په هکله ـ کولای شی خپله اصلی پریکړه صادره کړی .

له همدی ځایه ده چه دبی ایمانه یاکم ایمانه وګړو وجدانی هنداره خړه پړه وی او هغوی له خپلو اعمالو ، قضاوتونو، ټوانی او افرادو سره د خپل فعل او انفعال سپیره او خچنه څیره نه وینی ، وګړی او ټولنی دهغوی د اعمالو ، تور وګړو وړو اوقضا و تونو له کبله تر ـ سوږ سوراځی اود هغوی موجودیت حق ، واقعیت اوکرامت تهد یدوی .

ایمان پخپله ایمانی برکا دانسان دتفکر او تعقل تلسکوب پرمخ لار پرانیزی اوهغه دتفکر اوتعقل عدسیی په داسی جهت کښې نصبوی چه په هروخت دښه او بد و دسم اوناسم تمیزو کړی .

همدا ایمان دی چی بشری عقل او تفکرته دخرافا توا واتکلونه ـ لری په یوه ابتکاری فکری ما حول کښې وده اورشدورکوی هغه په داسی جهت کښې په کار اچوی چه هغه واقعیت اوفطرت کښې د عقل او تفکر د عمل ساحه ده .

په دی اساس په مؤمنه ټولنه کښې د پاکو اوسپیڅلو وجدا نونو دتبارز له کبله حق او واقعیت نه ضائع کیږی .

همداسی په مؤمنه ټولنه کښې د معیاری تعقل اوتفکر دهڅو دتاسیس له کبله خرافات ، اوهام بی نظمی، اضطراب یا خو ځاله نشی نیولای اویا خوتر نورو ټولنونه ډیر کم وی .

دایمانی تصور او انګیرنی په رڼا کښې انسانی عقل هرڅه له مثبت جهت نه مطالعه کوی ، منفی جهت نیو نه ، انحراف ، خطا ، ټول عارضی او غیر بهرنی عواملو په نتیجه کښې راغلی حالت دی .

په همدی اساس مؤمن انسان عقیده لری چی توحیدی یا ایمانی انګیرنی اصل او شرك اوفکری انحراف عارضی دی، مؤمن انسان باور لری چه په فطری لحاظ بری منددی او دانسان برائت کوم . دلیل اوبرهان ته ضرورت نه

لری ، دا انحراف اوجرم دی چی دانسان برائت له منځه وړی .

همداسی ایمان انگیرنه اوتصور دانسان عواطف په ممد وداو مفید جهت کښی په کاراچوی او دهمدی ایمانی په رڼا کښی هغه مفید اومناسب رشد پیدا کوی .

نوځکه مؤمن وګړی نه داسی وی چه دعواطفو داسی محکوم شی چی د عقل وجدان اوتولنی د مصلحت په مخالفت ودریږی اونه داسی وی چه هغه په پوچو عقلی محاسبو کښی انسانی عاطفه او یاد هغی مطلوب خصو صیتونه دلاسه ورکړی .

مؤمن انسان له چاسره ددوستی اومحبت په اساس د خپل ژوند معیارونه نه ترپښولاندی کوی اونه دومره دخپل مزاج مرهون وی چی ددوستانو اوعلاقمندانو اومحکومو انسانانو سره دخوا خوږی اوترحم بنیادی او انسانی معیار هیر کړی .

هغه که دخپلو معیار و نو پر بناء خپلولی ، اشنایی له معیارونو سره مناسبه ونه وینی په ډیره آسانی له خپلولی او اشنایی نه ـ تیریږ اوکه چیری دخپلو فکری ایمانی معیارو نوپه بناء ووینی چه په خاصه قضیه اوخاص موقف کښی هغه دښمن په حقه وی دهغه دښمنی دده دمعیاری قضاوت مانع نه شی گرځیدلی بلکه په ډیره آسانی ددښمن په گټه قضاوت اوعمل کوی .

همداسی ایمانی تصور او انگیرنه په انسان کښی نغښتل شوو غرائزو اومنفی استعدادونو دکنترول اوپه مناسب حد کښی دهغود ساتلوله لاری دهغود منفی او مضر تاثیرنه مخنیوی کوی .

هغه استعدادونه چه په انسان کښی نغښتل شوی هغه که په مناسب حد کښی ونه ساتل شی ډیر خله دانسان او انسانی ـ ټولنود بربادی اوضیاع سبب گرځی .

همدا ایمانی انگیرنه ده چی په موفقانه ډول دغه ټول استعدادونه په مناسب حدکښی ساتی اوهغه په اعماری او مثبت جهت کښی دانسان او انسانیت په خیر پرکار اچوی .

لکه ځنګه چی همدا ایمانی تصور او انگیرنه له بلی خوا دانسانی عقل وجدان عواطفو ، غرائز واونور واستعداد ونو په مینځ کښی مناسب اومفید توازن ساتی همدا سی دمحیط اوماحول سره دانسانی فکر ، عواطفو او نورو استعداد ونو مثبت او مؤثر تجاویز اوتعامل خوندی ساتی .

پای

د اسلامی تاریخ یوه زرینه پاڼه ...

ځه وکړم ؟ ټولو په یو غږ ځواب ورکړ : خیرا . اخ کریم وابن اخ کریم . ښه سلوک . مهربان ورور . او د مهربان ورورزوی ئی . رحمت عالم وفرمایل : «لا تثریب علیکم الیوم . اذ هبوا فانتم الطلقا» . نن په تاسی باندی کومه مواخذه نشته . ځی ټول ازادئی . د روف رحیم . پیغمبر د خوا خوږی او مهربانی سمندر څپانده شو دغه عمومی عفوه ئی هغو ـ خلکو ته وکړه چی تر پرونه پوری ئی خپل ټول طاقت د اسلام دمحوه کولو لپاره په کار اچولی ؤ ـ د هغو د تورو او نیزو څوکو له دغه رحیم ذات سره گستاخی کوله او د ده د خوږو ملگرو په پاکو اجسادوکی ښخیدلی ، هغو خلکو ته چی ده او دده خوا خوږی ملگری ئی ځورول او هر ډول کړاوونه ئی وربانذی راوستل ـ په سرو سیخانوئی داغل او په سروشکوکی ئی وریتول خو هغوی ظالمان وو ظالمان همداسی کوی او دی رؤف رحیم او رحمت عالم ؤ له شان سره ئی همدا ښائیدل .

آیینه

محمد معروف غگر

از سنگی‌بیش نبودم سنگ کشان حرفه‌یی که درفن معدنشناسی تخصصی داشتند از قاب کوه پایه های سربفلک کشیده ، باقبول رنج و تعب ، بعد از دقت وسره ساز یهای معیاری ، از سنگهای دیگر تفکیکم کردند وبپای ماشینم بردند ـ آنجا سالیان پیهم لگد مال این وآن بودم و درانتظار بعد دوم آزمایش .

روزی در بوتهٔ مشتعل خود سازی افتادم وپنجه های آهنین تادیب برتارکم فرود آمد ، دمبدم حرارت میگرفتم و میجوشیدم وگداخته میشدم میسوختم میساختم وگردوزنگ بیگانگی از سیمایم زدوده میشد در قالبهای شناخت وخود کفایگی سیالیت ، توأم باجاذبه و حرارت ''عشق''، رخنه کردم و چکیدن گرفتم - ازپیچ وخمهای تجربه وآزمایش فراز آمدم و با درخشش خاص تجلی صیقل وپاکسازی ـ وسطح گرایی از دهلیزهای گرم ماشین برون آمدم ، برخی از تخته هایم را بنام شیشه به د کانها ، مغازه ها وفروشگا های بزرگ شهر های شهرهٔ آفاق نقل دادند وازحشو وزوایدم که هنوزهم درکوره های مذاب ماشین مانده بودند ـ مرتبا نها ، بوتلها ، ظروف چای نوشی و ـ ـ ـ ساختند ـ

برخی از تخته هایم را به لابراتور های طبی تخصیص داد ندوبر خی را به رسد خ نه هاو مراکز تحیقات نجومی بردند ـ دور بینهایی از من ساختند یک تعداد پارچه هایم که درجعبه ها گنجانیده شده بودند به ـ فابریکهٔ آیینه سازی بردند و ذریعه جیوه کاری وتلمع ''آیــ..نه'' شدم ، پرده های متراکم وهم و خیال از لوحه تصوراتم برداشته شد و به دست فنان جیوه گر جلوه گرشدم وراز دنیای آفرینش برمن کشف شد !!! جلال و جمال پر ابهت ''الله(ج)''، در آفاق وانفس و باز تا بهای قدرت واجب الوجود در منصه جهان آب و گل ، درسینهٔ بی کینه وصفحهٔ راستگویم نمودارشد ! عزیز هر خانه شدم وراستگوی کاخ وکاشانه ، تسکین دل هرصاحب سلیقهٔ گردیدم ومشاطهٔ دیرو میخانه، بمن بزم ها آراستند ورز مهابراه انداختند ، به هر محفلی راه یافتم وبه هر مقامی ، مقامی ـ گرچه بامترفین بی :ربندوبار ، عیاشان بی مهار، کاخ نشینان شهوتران و باده پرستان بدمست مقابل شدم اماهیچگاه تصویر دروغ دردل بی ریہم نمودار نشد وهرچه درآنهابود فاش گفتم ـ وو اقعیت جریان راطوری که بود منعکس کردم . هیچگاه قسمی نشد که عفیفه را فاحشه نشان داده باشم و زاهد را فاسق وفاجرو کافر. اگر کاخ نشینان از شیشه که ماده اساسی من است بحیث مینای باده و پیک باده نوشی کارگر فتند و پنجره های کاخ شان را در قالب حاشه دار و آرسی و فرشی و ـ ـ ـ ـ ذریعه من آراستند باستمداد چراغ فجایع شان راگرچه پرده بررخم نیز کشیدند افشاکردم وشب نشیان خدا جورا به کثا فتکار یهای آنها آ گاه ساختم ؛ اگر خینا گران ورقاصان برهنه اندام باعیاشان خود باخته در رویارویی ام بزم گرفتند وانجمن آراستند و عربده کردند ـ ساکت

نماندم و درنبض پنجره های «خرابات» به ارتعاش در آمدم وفاش گفتم و شهوترانیهای پست ترین شرذمهٔ انسانیت رابمردم اعلام نمودم.

تخت نشهنیهای عروسی، شبهای زفاف ، ادای دیگرامورشرعی به‌پیشگاه من‌صحت میبافت وپیکرمیگرفت و عرض اندام میکر دودر هرجا صدر مینشستم و میبالیدم ـ اماآخر الامربازیچهٔ دست عبوسی شدم و مال هموار سازی غریزهٔ انتقامجویی د ژخیمی : از متن دیوار ، روی فرشم زدو پارچه- پارچه ام ساخت بانوی خانه که گاه وبیگاه از این سووان سوی چار چوبه‌ام برایم کله کشک میکرد و خودرا میآراست وسروو ضعش رادرست میکرد به جاروبم روفت و به ویرانه یی پرتابم کرد واکنون که همه چیزم را از دست داده ام و از شیشهٔ شکسته بیش نیستم گاهی اطفال مرا اذیت میکنند و گاهی من آنهارا و بازیچهٔ دست اطفال شده‌ام وپریشان هفته وماه و سال ، دیگرنه آن مقامم هست ونه آن شوکت و شان وفروبالندگیم و یکسره درگوشهٔ فراموشی بسرمیبرم !!

هان برادران دردمند و هوشمند وفرزانه ! شمامیدانید که‌هریک تان «آیینه» دیگرتان اید ''المسلم مرآت المسلم'' برادرتان راکه هنگام صحت ، عافیت ، مکنت ، عزت و خود کفایی دوست مید ارید ، گاه فروماندەگی و پیچارەگی نیزآن را ازنظر نند از ید ولگد مال نکنید ؛ ''الحب‌لله'' را فراموش نکرده آنا نیراکه تا دیروز بحیث مجاهد میشنا ختید و قومند ان صاحب برایش میگفتید ـ‐‐‐ امروز که پایش را درراه اعلای کلمة الله از دست داده است لنگ ناقص شخصیت نگویید ویا خانواده یی راکه سرپرستش به شهادت رسیده است وتا دیروز آن راستایش وتقدیر میکردید از نظر ـ نوع دوستی دور نند ازید چنان نشود که طعنه زنان گویند :

"بوقت تنگدستی آشنا بیگانه میگردد* صراحی
چون شود خالی جداپیمانه میگردد "

والسلام

از حضرت ابوهریره رضی الله عنه : روایت است میفرمایند که : پیامبر صلی الله علیه وسلم مارا با لشکری فرستادند وفرمود : اگر فلان وفلان "دونفراز قریش" بدست تان افتادند به آتش کشید شان ! هنگامیکه حرکت کردیم مجدداً مارا فراخواند وفرمود : من درمورد به آتش کشیدن فلان وفلان هدایت داده بودم ، اما عذاب آتش را جز خداوند کسی داده نمیتواند . اگر با ایشان برخورد دید قتل شان کنید ـ

ولاتحسبن الذين قتلوا فی سبیل الله امواتا ، بل احیاء عند ربهم یرزقون

د جهاد دسنګر شهیدان

شهید استاد محمد کمال سعادت

د حق دلاری د دعوت له کار وانیانو او د توحید د مدرسی د شاګردانو څخه یو هم استاد محمد کمال سعادت دی چی په ۱۳۳۰ کال دکونړونو د ولایت د نرنګ ډاک کلی په یو بی وزلی او دینداره کورنی کی پیدا شوی د وړوکتوب څخه د فامیلی تربیی سره سم د اسلام د سپڅلی دین د حکیمونو د پوره کولو او ادا کولو سره زیاته مینه او د دینی زده کړی او مطالعی سره ئی پوره علاقه درلوده . د دینی زده کړی ترڅنګ د دی لپاره چی وکولای شی د راتلونکی نسل د اسلامی تربیی لپاره د خدمت مصدرو ګرځی د نرنګ په لمړنی ښوونځی کی شامل شو او

خپل تحصیل ته ئی ترنهم ټولګی پوری په دغه ښوونځی کی دوام ورکړو د ثانوی تحصیلاتو په غرض دځوکی په لیسه‌کی شامل او د خپل علمی استعداد په اساس له دو لسم ټولګی څخه په عالی درجه فارغ د لیسی شپږ کلنه دوره کی تل د باطلی پرستو د فریبکاریو مخه نیولی او په پوره جرأت سره ئی د حق اواز پورته کړی او د خپلو اسلامی اخلاقو او علمی دلایلو په اساس ئی زیات

شمیر ورونه د اسلامی لیوال او د الحاد نوکرانو د تخویری دوکو څخه ساتلی او د حق د پیاده کولو په غرض ئی مبارزی ته چمتو کړیدی . د لوړو تحصیلاتو د حاصلو لپاره د ننگرهار په عالی دارالمعلمین کی شامل او دغه دوه کلنه دوره ئی هم دا سلامی دعوت په خپرولو او د کمونیزم د جنایتکار مسلک د پلویانو سره په اخ او ډب کی تیره کړه ددی لپاره چی وکولای شی د اسلام د سپیڅلی دین لپاره لازم خدمت تر سره کړی نو د ښوونکی په صفت د وظیفی دا جرا په غرض د کونړونو د ولایت د ننگلام لیسی ته ولاړ په دغه لیسه کی ئی د توحید د بیرغ دا وچتولو په غرض د یو مخلص او با استعداد داعی په صفت په پوره ځیرکی خپله اسلامی مبارزه جاری ساتله د منطقی د مخلصو او په خدای مینو مسلمانانو سره یی د نژدی څخه تماس نیولو او هغوی ئی د هغه خطراتو څخه خبرول کوم چی د دهریت په لباس کی د طاغوتیانو او خرڅ شو و نوکرانو پواسطه د خلکو د بی لاری کولو په خاطر ئی پدغه سیمه کی هلی ځلی کولی او د دی تر څنگ ئی د حق د لاری

په انسجام او تنظیم کی فعاله برخه درلوده. کله چی د حق د د داعیانو یو شمیر ورونه د داؤد د جلاد حکومت د پلویانو له خوا د اسلام په جرم ونیول شول دی هم تر تهدید مراقبت او تعقیب لاندی ؤ خو داخل د مولوی صاحب سعیدالله د دستگیری په جریان کی هغه زړور ورور شهید عبدالحمید د خپل ورور د خلاصون په غرض د فاسد حکومت قوماندان ته اخطار ورکړ خو چی و نه شو په هغوی ئی بریدوکړ قوماندان - کلیوال جاسوس او دلال او یو تن عسکر ووژل شو او هغه هم پدغه خونړی او بریالی برید کی د بل عسکر لخوا و ویشتل شو او په شهادت ورسید . چی د همدی و اقعی وروسته د فاسد حکومت لوړگی سستی شوی او د اسلام د داعیونو د نیولو څخه ئی لاس واخیست. شهید معلم صاحب محمد کمال . د وخت حکومت له خوا د سیاسی چل په اساس د کندز ولایت ته د حضرت امام ولسوالی ته تبدیل شو خو مبارز استاد هلته هم د اسلامی دعوت د خپرولو څخه کرار نه شو بلکه خپله مبارزه او دعوت ئی لا پسی پراخه کړه هلته ئی د توحید

د مدرسی لپاره زیات شمیرورونه ور وزل او د هغه سیمی خلکو په لږ وخت کی د شهید استاد سره د هغه نیکو اخلاقو او ښه رویش په اساس خاصه علاقه پیدا او هغه هم د موقع څخه استفاده کوله او د اسلام د عالی نظام د نافذیدو او د خدای د قانون د حاکمیت په خاطر د خلکو څخه د اسلام د خدمت لپاره د چمتوالی تعهدونه اخستل او هغوی په منظم ډول په تحریکی حلقو کی ور داخل کړل. د دوه کاله خدمت وروسته د کونړنی مشکلاتو په اساس بیر ته دکونړ ولایت ته را تبدیل او د عمر اخان په لیسه کی مقرر شو چی په همدغی ورځ د ثور ننگینه او تحمیلی کودتا وشوه او د روسی طیارو او فوځونو پواسطه لیونی داؤد چی د حق د داعیانو له خوا یی د واکمنی وخت په ختمیدو ؤ له منځه یو وړل شو او خپل باوری تربیه شوی غلام تره کی او د خلق او پرچم د پلیدو او وطن پلورونکو باندونو غداران د قدرت په کرسی کینول شول د دغه اچی شهید استاد محمد کمال سعادت یو پیژندل شوی مسلمان او د حق دلاری ځیرک داعی ؤ د کمونیزم د کوډاگیانو

سره ئې په هر ځای کې په کلکه
مقاومت کړی ؤ. نو په ۱۳۵۷
کال د ثور په میاشت کې په هجرت
مجبورشو د هجرت وروسته دستي
د خپلو نورو مجاهدو ورونو سره
د وسلوال جهاد لپاره اماده او
د شونکړي په سرحدي سیمه کې
ئې خپل چریکي لمړنی گروپ فعال
او په مقدس جهاد فی سبیل الله
پیل وکړ د وسلوال مقدس جهاد
په لمړ یو شپیو کې ئې په پوره
زړه ورتوب دهری دښمن ته زیات
تلفات ورسول او د سرکانو څخه
تر کامې پورې ټوله سیمه ئې غیر
له هغه دولتي چوڼو څخه چې د
دولتي فوځو نه په کې له ښخوا
څخه میشت ؤ ازاده کړه او په
وار وارئې د حکومت په مور
چلونو باندې بریالي عملیات
سر ته ور سول. د جهاد څخه
در استنیدو په وخت کې ئې د
خدای د قانون د زده کړې او
د ځان د پوهولو په غرض
د تعلیم القرآن مدرسه وخت په
وخت تعقیب او په علمي دول
د اسلام په عالي احکامو باندې
پوه او د قران د عالي قانون
سره ئې چې د بشر د ژوند
جوړونکی او نجات بخښونکی یو اځنی
قانون دی ځان اشنا او غوښتل
ئې چه قراني هدایاتو په رڼا
کې خپل ژوند تیر او، څه موده
مخکې د دې لپاره چې د دشمن
د نوو وسلو اوز هر جنو گازونو
ضرر د مخنیوی لپاره ئې ځان
چمتو کړی وه د نظامي ترینینګ
لپاره د اسلامي تحریک تربیوي
غنډ ته ولاړ تر څو د مقدس
جهاد لپاره د نوو وسایلو سره
اشنائي پیدا کړي د دورې په
اخیرو شپو کې پداسې حال کې چې
د دوی په ټوله موده کې ترټولو
محتاطانه و د نورو ورونو د
هدایت او تاکید باعث ؤ د یو
مین د خنثي کولو په خاطر
ناڅا په ور روان شو دده څخه
د مخه د نظامي ترینینګ مجاهد
استاد هم د هغه بم د خنثي
کولو په غرض رسیدلی او د هغې
په خنثي کولو ئې د پیل وکړ
چې پدغه جریان کې بم انفلاق
وکړ او دغه مجاهد استاد شهید
انجینر عبدالوهاب او شهید
استاد محمد کمال دواړو دشهادت
جاسونه و څښل . پداسې حال کې
چې پدغه ورځ د افغانستان د
مجاهدینو د اسلامي اتحاد شرعي
امیر تعیین او ټولو رهبرانو
خپلې استعفاګانې ورکړې او د
مسلمانانو د صف د یو والي او
خوښي . په نسبت دو رسک په
دوهم کمپ کې شاندار کنفرانس
ترتیب شوی د مجاهدینو او
مهاجرینو زیات شمیر په زرگونو
ورونو د جهاد سرانو او دنړی
داسلامي حکومتونو او تحریکونو
مخلصو مشرانو پکښې برخه در
لوده ددغو دواړو شهیدانو جنازې
راوړل شوی د خوښي په دغه
حساس پړاوګی ددغو مبارزو ورونو
شهادت د ټولو زړونه ودردول
او ټولو د کنفرانس مجاهدینو -
مهاجرینو -انصارو او د اسلامي
تحریک مشرانو د جنازې
مراسمو کې برخه واخیسته .

شهید استاد د خپلو نورو
مبارزو ورونو د انسجام په ځکله
خاصه پا ملر نه در لوده او هغوی
ته ئې دا سې اسلامي عالي روحیه
ورکړې ده چې انشاالله دغه
سپڅلی لار به په پوره اخلاص
تعقیب او د اسلام د
لوړتیا او د الحاد د نابودی
په خاطر به په پوره اخلاص
د ژوند تر اخرنی سلګی پورې د
خپلو کاروانیانو سره سم دی قرباني
ته تیار وی روح دې ښادوی .
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید قاری صاحب غلام حیدر د الله دلاری د شهید انودکاروان یوبل قهرمان

کله چه‌دسره استعمار او طاغوت ملګرو او د افغانستان د مقدسی خاوری خرڅونکو په افغانستان کښی قدرت ترلاسه کړ. سم‌دلاسه واقعی مسلمانو ددوی په مقابل کښی د الله اکبر کفر لړزوونکی نـاره دهرګوټ او بیابان څخه را اوچته کړه. چه د دغو واقعی مجاهدینو له جملی څخه یوهم شهید قاری صاحب غلام حیدر د سیف الرحمن ځوی په قوم اخنزاده د چپرهار د غزوګلی او-سیدونکی دی چی د عمر په ١٦ کلنی کښی ئی د اسلامی را سخی عقیدی او جذبی په اساس خالی لاس د طاغوتی دښمن د مقابلی د گرته ورود انګل . دلته باید وویل شی چه په‌دغه وخت کښی د ضعیفی عقیدی لرونکو له نظره داسی کار د تیـرری سره سر جنګول ښکاریده او حتی ځینو به ویل چی ددی طاقت مقابله په تش لاس ناپوهی او ځان تباه کول‌دی څرنګه‌چی دغو ناپوهانو د ناپوهی او تباهی اصلی معنی نه ده درک کړی نو ځکه ئی پوهانو ته ناپوه ویل.

مګر کله چه شهید قاری غلام حیدر دی کارته اقدام وکړ هغه دناپوهی له وجی ، نه بلکه په شعوری توګه د قران کریم څخه په الهام اخیستلو دغه لار انتخاب کړه هغه د خدای په کومکونو او وعدو پوره ایمان درلودنو ځکه ئی په‌دغه لارکښی مرګ ته ژوند او تباهـی او بربادی تـه ابادی ویلی .

کله چی شهید ورور د عمل په میدان قدم کیښود . نو په‌یولاس ئی توپک اوپه بل‌کښی ئی دخپلو همسنګر ووروڼو دسمی رهبری په منظور د دین دتبلیغ اواشاعت کتاب وڼیو . همیشه به ئی خپلو ملګروته ویل چه ٢٤ ساعته ژوند باید د اسلام د اصولو مطابق تیر شی د جګړی نه په فارغ وخت کښی به ئی د. خدای عبادت او خپلو مجاهدینو ورونوته د. جهاد اصول امر په معروف اونهی له منکر څخه تعلیم او تبلیغ کښی بوخت وه . څرنګه چه د کفارو او ملحدینو په رامنځته ته کیدو سره مکتبونه

د الحاد مرکزونه وګرځیدل نو
شهید ورور د چپرهار دلیسی یولسم
ټولګی پریښی او د عملی جهاد
په مدرسه کی شامل شو - په ډیر
چریکی عملیاتو کی یی یوزیات
شمیر ملحدین د دوزخ کندی ته
و سپارل د دغو هلوځلو له برکته
د کفر د جبهی مقدم صف شکست
خوړلی او د مجاهدینو صف
دغرونو څخه کاو او ښارونو ته
پر اختیا پیدا کړه په دغه وخت
کی شهید ورور د دشمن لخوا
ټپی کیږی او د علاج د پاره
پشاور ته راځی د تداوی څخه
وروسته د ډاکتر د توصیی په
اساس جبهی ته د ژرتر ژره تللو
څخه پاتی او په ۱۳۵۹ کال د
باړی د کجوری په مدرسه د
قرآن عظیم الشان د حفظ په
منظور شامل او دیو کال په او
ږدو کی قرآن کریم حفظ کړ .
او ددوهم ځل د پاره د جهاد
سنګرته ولاړ . د محترم

قاری صاحب مجاهدو ملګرو د
هغه اسلامی تعهداتو ته پــه
وفاداری او په پوره تقوی او
پرهیزګاری و کولی شول دشمن
ته خورا سخت ګزارونه ورکړی
دغه عوامل سبب شول چی محترم
قاری صاحب په عامه ذهنیت کی
محبوب او د ستوری په شان
وځلید په ۱۳۶۰ کال کی یوځل
بیاد باړی د کجوری مدرسه کی
د قران کریم دوره وکړه او
په غه دوران کی یی د قران شریف
ترجمه هم وکړه . په ۱۳۶۱ کال
کی د اسلامی تحریک لخوا د
ننګرهار ولایت د چپرهار د جبهی
د عمومی قومندان په صفت مقرر
شو .

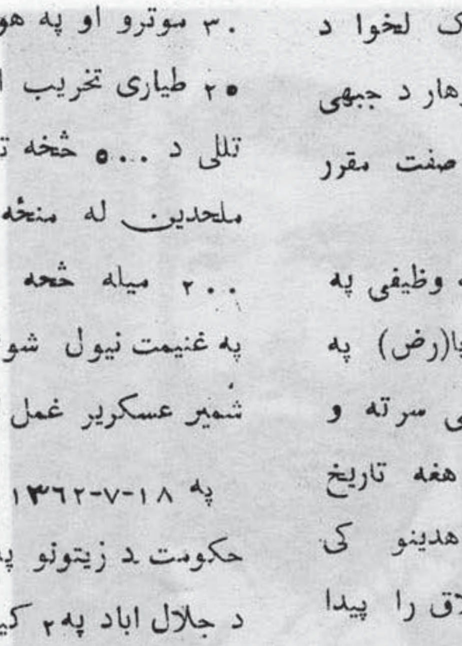

د دغی پرمسؤو لیته وظیفی په
دوران کی د خالد بابا(رض) په
شان یی تاریخی کارنامی سرته و
رسولی او یوځل بیائی هغه تاریخ
راژوندی کړپه مجاهدینو کی
ئی د صحابه(رض) اخلاق را پیدا
شولی شپه به ئی پــه تهجدو او
خدای(ج) ته په عذر او زاریو
تیروله . کله به چی په دشمن
حمله کوله نو لمړی به ئی د
قرآن کریم ختم کاوه . او بیابه
حملی ته تللو .
د ۱۳۶۲ کال د جوزا دمیاشتی
پوری په مختلفو عملیاتو کی پوره
بریالیتو بونه په برخه شول . د
۱۳۶۲ کال د جوزا د میاشتی
په اخرکښی دیو عاجل کار د
پاره مرکز ته راوغو ښتل شو .

او په ۲۳-۴-۱۳۶۲واپس خپلی
مقدمی جبهی ته ولاړ د نوښوری
تکتیک او عملیاتو دشمن ځای
پرځای بلکه په مسکوکښی د
کارمل بادار په لړزه راوست .
د شهید ورور د جهاد په موده
کښی د مختلفوعملیاتو په لړکښی
دشمن ته لاندی تلفات رسیدلی
په حدود ۷۰ عرادی ټانکونو
۳۰ سوترو او په هوائی ډګرکښی
۲۵ طیاری تخریب او له منځه
تللی د ۵۰۰ څخه تر ۷۰۰ پوری
ملحدین له منځه تللی او لــه
۲۰۰ میله څخه زیاته اسلحه
په غنیمت نیول شوی او یوزیات
شمیر عسکرير عمل نیول شوی .
په ۱۸-۷-۱۳۶۲ نیټه د ملحد
حکومت د زیتونو په فابریکه چی
د جلال اباد په ۲ کیلومتری کښی
واقع ده حمله وکړه . جګړه دما
ښام د ۷ بجو څخه د شپی تر یوی
بجی پوری دوام داره شوه .
په نتیجه کښی د دشمن دغه
اقتصادی او نظامــی سنګرتــه د
مجاهدینو د ډزو په اثر اوړونه
شوی چه لمبوئی د جلال اباد
ښار روښانانه کړی وه اوزیات شمیر
ملحدین پکښی مړ اړ شول پدی
وخت کښی شهید ورور . سینه
د دشمن د مرمی هدف ګرزی
او خورا سخت ټپی کیږی مګر
پیاهم مجاهدینو ته ډاډور کوی
او حملی د دوام ناری وهی. چی
دوه ته مجاهد وروڼه هریو فضل

حبیب د ولایت خان ځوی د چپرهاد د تریلی او سیدونکی او عظیم خان د محمد غلام ځوی د چپرهار د ډاگو او سیدونکی په شهادت ر سیږی کله چی قاری صاحب خورا سخت تپی شونو د مجاهدینو لخوا د امن سیمی او بیا کورته ورسول شو او دشهادت د کلمی په ویلو سره ځان حق ته سپاری او د شهادت جام نوش کوی . او یاد ئی باقی کیږی .

(اناالله وانا الیه راجعون)

د کندز د جبهاتو

مجاهد قوماندان شهید محبوب الله .

د خدای د رضا لپاره نیک کارونه سرته رسول او د هغه په لاره کی د وخت ، مال اوحتی ځان قربانی ورکول هغه بی مثله گټور تجارت دی چه د پوره گټی ضامن ئی د نیکانو مددگار غنی خدای(ج) دی . او ددی لاری ربښتونی هرڅه چه قربانوی پهدی پوره یقین او ایمان لری چه لوی اجرورکوونکی خدای(ج) چه کومه بدله اواجر ورکوی هغه د ټولو هیوادونو شاهان هم که لاسونه‌سره یوکړی نوبیاهم د خدای(ج) کوچنی اجر پوره کولی نشی او هغه اجر د مؤمن د قربانی په‌پرتله ډیرلوی او د خداوندی شان سره مناسبت لری . د همدی عقیدی په درلود لوسره او داچه‌دنیا دآخرت لپاره د کښت ځای دی په خپل تعهد او د خدای په بندگی کی صادق مؤمنین د ټولو قربانیو په سلسله کی خپل ځان هم د خدای دلاری قربانی نه‌نه‌سپموی ځکه هغه یقین لری چه خدای(ج) په وړاندی هیڅ یوه نیکی نه ضایع کیږی او دسر د قربانی په بدله کی لوی خدای(ج) دایمی د عزت نه ډک ژوند اوهغسی اجرورکوی چه د خدای د رضا مندی درجه او د نعماتو د اندازی په لیدلو سره د خدای مؤمن بنده پهدی فکر لویږی چه کاشکی څو واری نور هم ژوندی او د خدای په لیارکی ووژل شم .

مؤمنان په همدی خاطر قربانی ورکوی ترڅو د خدای‌نوم اوچت او یواځی د خدای حاکمیت‌ومنل شی ځکه مادیات او نور فنا کیدونکی اهداف بی لدی قربانی څخه هم لاسته راتلی شی او مسلمان هیڅکله هم دا ډول پانگه سوزونکی او د زیان نه ډک تجارت نکوی .

په افغانستان‌اودنړی بل گوټ‌کی دخدای(ج) د حاکمیت دمنلویا په ټول ژوندکی د اسلام د تطبیق او عملی کولو یعنی ټول الهی فعالیتو لواسلامی کولو اودلاسه وتلی عزت د بیالاسته راوړلو لپاره

ډیر قدر من ورونه چه‌دخپل‌وخت
اسلامی ستوری وو پخپله وعده
صادق شول د هغوی دوینو په
ثمراتو مسلمانان د عزت خاوندان
جهاد عام او د افغانستان مسلمانان
یوځل بیاد نړی د مسلمانانو لپاره
د اسلامی امت ژوندی کیدو
داد ورکړاو وثی ښودل چه‌ریښتونی
مسلمانان دهر باطل او شیطانی
قوت مقابله کولی شی .

زموږ شهیدانو ورونو موږ ته
ډیری د رحمت او نعمت ترلی
دروازی د خپلووینو په توئیدون
سره خلاصی کړی او دا کارئې
په ډیر صداقت او اخلاص سره
سرته ورسوو . خوزموږ مسؤلیت
دهغوی د لاری او هدف په جهت
کی د هغوی د وینو د ثمرو ساتل
او د خپلی قربانی سره یوځای
بی له خیانت نه وروستنی نسل
ته سپارل دی د هغوی وینوته
سپک کتل او د هغی نه د هوی
او هوس په لارکی کار اخیستل
هغه بی شرمانه خیانت دی چه
له خدای(ج) ، پیغمبرانو علیهم
السلام، ځکینیوشهیدانو، مجاهدینو
وروستینو، نسلونو او نړیوالو سره
د همدی لاری قربانی یوهم
مجاهد شهیدمحبوب الله چه اصلی
نوم او تخلص ئی (فدامحمد عطائی)
د مجاهد روزونکی پلار عطا محمد
زوی دی ، دی په کال ۱۳۳۶هش
د بغلان د ولایت د نهرین د
ولسوالی د جوی کلان په کلی
کی زیږیدلی د ابتدائی تعلیماتو یوه
برخه ئی د نهرین په لیسه‌کی او د
ابتدائی پاتی برخه او ثانوی
تحصیلات ئی د کندز د ولایت د
چهار دری د ولسوالی په لیسه‌کی
سرته رسولی او په کال ۱۲۵۷هش
کی د آفتابی لیاقت او کفایت په
په درلودلو سره د دولسم ټولگی
نه برسیره پردی چه خلقیانو نه
غوښتل په اولی درجی سره فارغ
شو او دی دلیسی په‌دریوکلونوکی
د ټولی لیسی عمومی اول نمره
و . زموږ مجاهد شهید وروړ
چه تحریکی ممتاز شخصیت خدای
ور ښښلی و په کال ۱۳۵۵هش
چه په لسم ټولگی کی و د خپل
مشر ورور په سلسله‌اسلامی‌تحریک
کی شامل او د اوچت خدای
ورکړی استعداد او سالمی فامیلی
تربیی په لرلو سره ئی وکولی
شول چه په لږه موده‌کی داسلامی
تحریک فعال او نه ستومانه
کیدونکی شخصیت وگرځی او
بالاخره د دوی کورنی د ملحدینو
لپاره یواځنی ثابت فکری او عملی
سنگر تشخیص شوی و چه د
غوائی کړدتا په لمړی وختوکی
دده د کورنی نه د مجاهد پلار
او ورونو په شمیر څلور کسان
جیلونوته ولیږل شول او ټوله
کورنی ئی د سخت ازمیښت سره
مخامخ‌شوه . د مجاهد شهید په
علمی استعداد ، منطقی استدلال
تقوی او اسلامی شهامت دلیسی
استاذان او زده کوونکی له دوست
نه تردښمن پوری قانع او د
پیژندوانکو په مینځ کی د خاص
اسلامی عزت خاوند وو .

په کال ۱۳۵۷ داسد په ۲۶ شپه
کله چه دلمړی ځل لپاره دده
مجاهد روزونکی پلار او وروړ فیض
محمد(حیاء)د شیطانت د مزدورانو
پلاس جیل ته لیږل‌کیدل نوامیس
خرڅوونکو خلقیانو غوښتل چه
دی هم جیل ته ولیږی خو د
نیکانو مددگار خدای نجات ورکړ.
او دښمنانو له خائنانه اقدام نه
ځکی د هجرت لارئی ونیوله . او
پیښورکی د خپلو مجاهد و ورونو
سره . په ۱۳۵۷ کال کی
یوځای شو . لدی نه چه د هغه
هجرت د خدای لپاره او جهاد د
خدای په لارکی د ده یواځینی
ارمان وو زیات څنډنه د لمړی
ځل لپاره دیو شمیر ورونو سره
دشینوارو علاق ته د دښمنانو د
مقابلی لپاره ورغی د خومیاشتو

په موده‌کې چه هلته وو په پوره ایمانداری او شهامت سره د خپل مسؤلیت د اداء په برخه کې ئې مخلصانه او اخلاقي تلاش درلود چه پاتې همسنگره ورونه د هغه یادونه او توصیف کوی . د دوهم ځل لپاره د شهید بنوال سره د اندراب ولسوالی ته ځی چه هلته له مخکې وار نه زیات د ټولو مجاهدو ورونوپه زړه‌کې ځای نیسی او یوه شیبه هم ځان بی مسؤلیت نه گڼی . او بیا د کال ۱۳۰۸ په ژمی کې کله چه له جبهې نه مرکز ته راغوښتل کیږی د اخلاقی او تجربې کفایت له کبله د کندز د ولایت د جبهاتو د عمومی قوماندان په حیث ټاکل کیږی د همدی کال د ژمی د سلواغی په میاشت کې د خدای دلاری ریښتونی مدعی په داسی حال کې چه غرونه او لاری په واوروپټی وی او کندز کې د جهاد مقدمه وه په نه‌زغمونکوشرایطوکې د کندز خواته په پوره مینه او شهامت د خپل خدای سره د وعدې د ترسره کولو لپاره د خدای ریښتونی مجاهد حرکت کوی . کله چه دی له خپلوملگرو سره یوځای غوربندته رسیږی د زیاتو واوروله کبله کندز ته‌دتگ لاره نه وه . د دوو یا دریو میاشتو په موده‌کې چه غوربندکې پاتې کیږی بیاهم د سچه او اصیلی اسلامی عقیدې په درلودلو سره ځان بی مسؤلیته نه گڼی د ایمانی محرکی قوی په هڅونی سره په غوربندکې هـم پـه هرځای کې ددښمن مقابلې ته په ډیره خوښی ځان ور رسوی چه په غوربندکې دده دری کسان مجاهد ورونه خپل اعلی الهی مرام(شهادت) ته رسیږی . د مجاهد شهید محبوب الله کار نامی د غوربند مجاهدین چه لده سره همسنگر وو په‌درنښت سره یادوی . او هغه د خپل وخت بی مثاله مجاهد بولی . د اسلامـی غیرت ، غـوره جاذبو اخلاقو او تقوی ستاینه یې کوی د هستوگنی په موده‌کې ئې دهغه ځای د مسلمانانو په زړونو کې خص ځای نیولی وو . بالاخره شهید محبوب الله خپلو مجاهدو ورونو سره ئې د ۱۳۰۹ کال په پسرلی کې خپل ټاکلی ساحی ته رسیږی د کندز مسلمانانو چه دده د راتگ لپاره څومیاشتی انتظار ویستلی وو . دده د ځوانی جهادی او اجتماعی حیثیت په اعتبار ډیر تود هرکلـی وکـړ او د ټولـو مسلمانانو لپاره ئې د ډیر ښـه دوست حیثیت درلود . په ډیره کمه موده‌کې په کندزکې د اسلامی چلند نښی زیاتی‌او امیدونه ژوندی شول د جهاد په صفونو کې اخلاقی مثبت بدلون لیدل کیده . جهاد او د جهاد اداره د بیکار، او هرزه خلکو کار نه‌و بنودل شوی . دده تر اداری لاندی هر اړخیز ترمیم‌اواصلاحات ظهور وکړ چه دده دور ته په کندز کې د جهاد اواداری پیاوړی مرحله ویلی شو . د مسلمانانو د عزت دلاسته راوړلو او ساتنی مرحله وه . هیڅوک هم په یاد نلری چه دده ترادار ی لاندی د مسلمان د عزت سره تکر شوی وی .

دده مجاهدینو ته د ورو رولی درس ورکاوه په ورو احاطو او پنجروکې ئې نه ځان بندولو او نه ئې نورو ته تلقین کاوه یواځې ئې د اسلام سرحد پیژندو او د اسلام په احاطه کې ئې ځان مسؤل گاڼه د مسلمانانو لپاره ډیر نرمخوی او د ملحدینو او منافقانو لپاره سخت وو .

د ده ترادار ی لاندی د کندز په ټولو سیموکې په دښمن باندی حملی او عملیاتونه سرته رسیدلی چه په مختصر او اجمالی ډول د کندز د جیل دوهم ځل ماتول او د سلگونو مجاهدینو خلاصیدل د الحاد مرکزی او ولسی مرکزونو

او دفترونو ختمول ، د کندز په تولو ولسوالیو مرکزونو او خصوصاً پرله پسی قلعهٔ ذال باندی عملیاتونه او همدارنگه د دښمن په نقلیه کاروانونو چه د کندز بغلان او خصوصاً کندز - چهار دره - حیرتان په لارئی تگ راتگ درلود پر له پسی زیانونه ئی ور اړولی چه په ډیر و عملیاتوکی دښمن ته ډیر زیان او د مجاهدینو اکثراً مؤفقیت په برخه وو .

شهید محبوب الله د مسلمانانو د عزت لاسته راوړو او ساتنی ، اسلامی ټولنی جوړیدو او د خدای د نوم د اوچتولو، اسلامی ورورولی ژوندی کولو لپاره ئی د قدر وړ او نه هیریدونکی هڅی وکړی په هڅوکی ئی پارتی او مادی اهداف نه لیدل کیدل د همدی خصوصیاتو ثبوت او شاهدنن ورځ د کندز او نورو سیمو د مسلمانانو یادونی د مثال او درس په ډول ذ هغه د خلق نه کیدی شی .

دغه د خپل وخت اسلامی ستوری په کال ۱۳٦۰ هش دسرطان په ۱٦ نیته چه د کال ۱٤۰۱ هق د روژی خلورمی سره ئی سمون خوړ پداسی حال کی چه دمجاهدینو د ډیر اصرار او ټینگښت په نتیجه کی د مین تطبیقات ئی کول کله چه مین لاس کی نیسی دناپیژندل شوی کس له خوانه ویرونه شارت او مین دده په لاس کی چاودنـه کوی چه دده په شمول دوه کسان شهیدان او پاتی ملگری ئی نژدی پنځه کسان ټول سخت ټپیان کیږی . باید ووایو چه دښمن دده د ورود نه کندز ته تر شهادت پوری ډیری زیاتی د پلټنی او محاصری د ده لپاره وکړی چه یوځل دده گروپ ډیره سخته محاصره کی واقع او په داسی حال کی چه دی مرکزی خواته د ارتباط او پلان لپاره تللی وونژدی دولس کسان شهیدان شول . او کوم(۲۲) کسیز گروپ پرته ۱۲ شهیدانو چه لده سره سیمی ته وارد شوی وو اوس صرف یو مجاهد ژوندی او نور ټول خپل اعلی الهی مرام (شهادت)ته رسیدلی دی .

(انا لله و انا الیه راجعون)

۷ - ملا غلام شهید فرزند گل محمد مسکونه ولسوالی سید کرم بعد از مقاومت شدید علیه قوای اشغالگر روسی بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

٥٤- غلام درویش شهید.

در سال (۱۳٤۳ هـ ش) در قریه پنجاه خانه گلبهار ولایت پروان دریک خانوادهٔ بی بضاعت و متدین فرزندی بدنیا آمد اسمش را درویش احمد گذاشتند هفت ساله بود که پدر مهربانش اورا شامل مکتب ساخت تحصیلاتش را تا صنف دهم در لیسه گلبهار ادامه داد بابمیان امدن حکومت مارکسیستی در کابل نظربه ذوق و علاقه ایکه به جهاد مسلحانه داشت در سال ۱۳٦۰ هـ) بسن (۱۷) سالگی سلاح بردست گرفت و علیه قدرت طاغوت زمان به

جهاد مقدوس شروع و در چندین
عملیات بالای اشغالگران دون
همت شرکت نمود شجاعت
و مردانگی اش را سیتوان چنین
توصیف کرد که در یکی از روز-
های تابستان (۱۳۶۱ ﻫ) بالای
یک (پوسته گروه مقاومت در
گلبهار مجاهدین قهرمان حوزه
سحر عملیاتی را براه انداختند
برادر درویش اولین مجاهدی بود
که بخاطر خلع سلاح دشمن خود
را داخل محوطه پوسته ساخت
درین عملیات (۶) میل تفنگ
کلاشنکوف (۲) میل تفنگ
(۳.۳ بور ۲) هزار فیر مرمی
مختلف النوع یک پایه تیلفون
با سایر سامان و لوازم پوسته
بدست پرتوان مجاهدین به غنیمت
گرفته شد و همچنان (۸) تن
از پرچمی های وطن فروش به
اسارت مجاهدین در آمد.
بالاخردر سرطان (۱۳۶۱ ﻫ)
هدف گلوله پرچمی های مزدور
قرار گرفته به لقاء الله پیوست.
(انا لله وانا الیه راجعون)

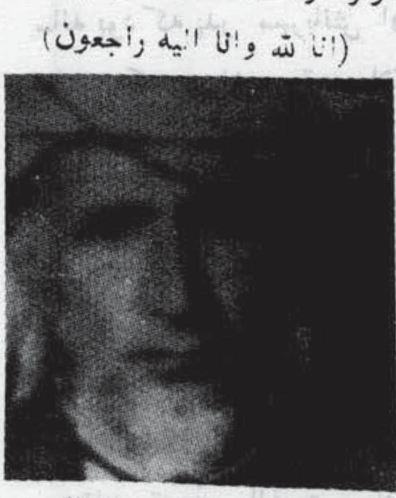

محمد عمر ولد غوث الدین

باشندهٔ قریه تاج الدین ولسوالی
ساغر ولایت غورات که بتاریخ
۹-۳-۱۳۶۲ ﻫ ش از دست دشمن
بدرجهٔ شهادت رسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

۴۹- بابه نظر فرزند گل محمد
باشندهٔ قریهٔ دراض بچه ولسوالی
خواجه غار در سال ۱۳۵۹ ﻫ ش
شروع بجهاد مسلحانه نمود
و بتاریخ ۱-۱۰-۱۳۶۱ ﻫ ش
بدرجهٔ والای شهادت نایل شد.
(انا لله وانا الیه راجعون)

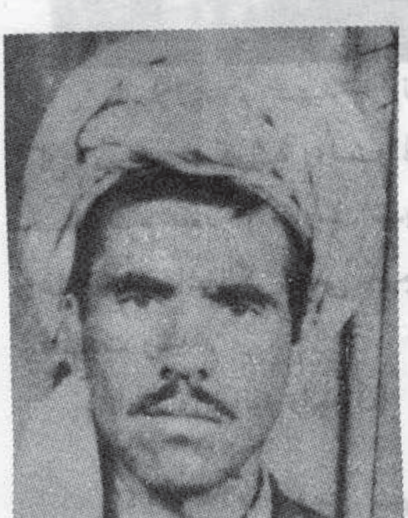

حاجی جلاد پسر خان محمد
مسکونه قریه نکه جدران یکی از
مجاهدین فعال وورزیده یی بود

که بعد از مدت ها جهاد مسلحانهٔ
بتاریخ ۱۰-۶-۱۳۶۱ در یک
حمله بالای تهانه لیژه به مقام
والای شهادت نایل شد.
(انالله وانا الیه راجعون)

- توکل شهید فرزند
عبدالغفور باشنده علاقه داری
کوهستان ولایت فاریاب یکی از
جمله مجاهدین هدف مند و با
شهامتی بود که در آزاد ساختن
منطقه از دست ملحدین سهم
فعال داشت، بالاخره بتاریخ
۱۰-۱-۱۳۶۲ ﻫ ش در یک
جنگ خونین علیه روسها بدرجه
شهادت رسید.
(انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالحکیم شهید پسر
عبدالعزیز بای باشندهٔ قریه مردیان
علاقه‌داری مردیان ولسوالی آقچه
ولایت جوزجان که در یک
جنگ خونین با قوای روسی

بتاریخ ۱۸ - ٤ - ۱۳٦۱ بدرجهٔ شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

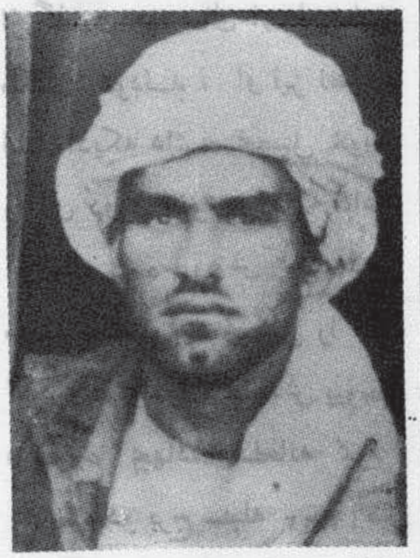

محمد الله شهید باشنده ولسوالی گرزیوان که در برج حمل سال ۱۳٦۲ به شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

- ارباب آقا جان فرزند

حاجی آدینه باشندهٔ پشته نور مرکز چغچران ولایت غورات در یک خانواده متدین چشم بجهان کشود ، بعد از وقوع کودتای ثور شروع بجهاد مسلحانه نمود تا اینکه بتاریخ ۲۰-۱۰-۱۳٦۱ هـ ش بدرجهٔ شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

- سید شمس الدین فرزند سید ذاکر یکی از جملهٔ مجاهدین فعال و هدف مند راه حق باشنده قریه بلچراغ ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب که از جهاد عملی وظیفه داکتری و طبابت مجاهدین آن جبههٔ را نیز عهده دار بود ، موصوف بتاریخ ۲۷-۱۰-۱۳٦۱ به اثر بمباردمان قوای هوای روسها بدرجهٔ شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

. محمد جلیل شهید فرزند محمد شریف باشندهٔ دره ختک ولسوالی جرم ولایت بدخشان مجاهد جوان و هدفمندی بود که

بعد از وقوع کودتای ثور شروع بجهاد نمود ، بالاخره در سال ۱۳۵۷ هـ ش در یک جنگ میان مجاهدین و قوای ملحد در دره سنگان بدرجهٔ شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

- فضل حق فرزند حاجی عبدالخالق باشندهٔ قریه اولاد ولسوالی در زاب ولایت فاریاب که در سال ۱۳٦۱ بدرجهٔ شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

سید محمد جان شهید

فرزند سید محمد رحیم در سال ۱۳۳۸ در قریه پیش کفه ولسوالی قیصار ولایت فاریاب در یک فامیل متدین و آشنا با علم و معرفت چشم بجهان کشود به سن هفت سالگی شامل مکتب شد، در پهلوی درس مکتب به فرا گیری علوم دینی نیز کمرهمت بست و درین راه با موفقیت پیش می رفت، باوقوع کودتای منحوس ثور و بقدرت رسیدن نوکران روسی شروع بجهاد مسلحانه نمود و وظیفه قوماندان مجاهدین مرکز ولسوالی قیصار را مردانه وار به پیش می برد، او بعد از سه سال جهاد مسلحانه و بیادگار گذاشتن قهرمانی های زیاد از خود بالاخره در یک نبرد خونین با قوای دشمن در حالیکه مصروف استعمال راکت علیه قوای کفر الحاد بود، بدرجه والای شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- عبید الله شهید مسکونه قریه بتو ولسوالی در زاب ولایت فاریاب که در سال ۱۳۶۰ ه ش بدرجهٔ شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- محمد سرور ولد چاری باشنده ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب که در سال ۱۳۶۱ بدرجهٔ شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- عبدالعلی شهید فرزند غلام علی به سال ۱۳٤۰ ه ش در یک فامیل متدین و مسلمان.

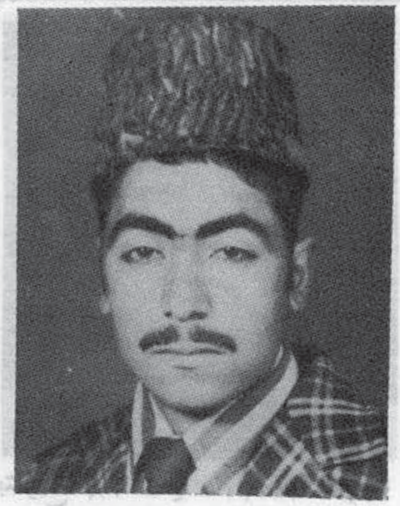

واقع در قریه رامک ولسوالی ده یک ولایت غزنی متولد، بعد از گذشت چند سالی اورا شامل مکتب نمودند، او نیز نظر به استعدادیکه داشت تحصیل خویش را الی دوره ثانوی ادامه داد، در سال ۱۳۵۹ ه ش که هنوز متعلم مکتب بود تحصیل را ترک نمود و با برادران مجاهدش پیوست و شروع بجهاد مسلحانه نمود، بالاخره در برج سنبله ۱۳۶۲ ه ش در یک حمله قهرمانانه بالای قوای وحشی روسها جام شهادت نوشید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- حفیظ الله شهید فرزند

حبیب الله مسکونه قریه سپاک بابوس مرکز ولایت لوگر که در ماه مبارک رمضان ۱٤۰۳ هـ ق بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ محمد نعیم ولد دولت باشنده ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب که در سال ۱۳٦۱ هـ ش بدرجه شهادت رسید .

ـ سید ظاهر شاه فرزند برات شاه باشندهٔ قریه سپاک بابوس مرکز ولایت لوگر که بتاریخ اول رمضان ۱٤۰۳ هـ ق بدرجهٔ والای شهادت نایل شد .
(انا لله وانا الیه راجعون)

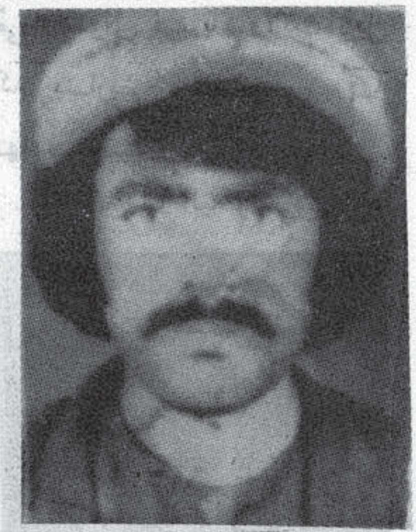

ـ عصمت الله شهید فرزند عزیز الله مسکونه قریه ختک ولسوالی جرم ولایت بدخشان یکی از جمله مجاهدین راه خدا (ج) بود که در اکثر جنگ ها علیه قوای روسی اشتراک مینمود تااینکه در برج حمل سال ۱۳٦۰ هـ ش در وقت محاصره ولسوالی جرم ذریعه روسها بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ جان محمد شهید ولد محمد حکیم باشنده قریه ختک ولسوالی جرم ولایت بدخشان که در یک جنگ شدید با روسهای وحشی بدرجهٔ شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ حبیب الله شهید فرزند عبدالرحمن مسکونه قریه بتو ولسوالی د رزاب ولایت فاریاب که در سال ۱۳٦۱ هـ ش بدرجهٔ شهادت نایل شد .

ـ حمید الله شهید فرزند مولوی شاهمردان نقل در سال ۱۳۳٤ در ولایت فاریاب متولد و تحصیلات خودرادر مدرسه دینی ولسوالی گزریوان پیش می برد که رژیم ملحد تره کی بوجود آمد، با شروع شدن جهاد مسلح، او نیز باسایر معلمین مدرسه شروع به جهاد مسلحانه نمود وظیفه خطیر قوماندانی مجاهدین منطقه را نیز عهده دارشد او

بعد از مدت ها جهاد مسلحانه بالاخره بتاریخ برج دلو سال ۱۳۶۱ با (۲۱) نفر از همقطاران طالب العلم خود در یک نبرد خونین علیه روسهای وحشی بدرجهٔ والای شهادت نایل شدند.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عبدالرشید یکی از جمله مجاهدین ولسوالی گرزیوان بودکه در برج حمل سال ۱۳۶۲ ه ش بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- برادر شهید طه فرزند میر سلیم خان مسکونه قریه داور حی ولسوالی قره باغ ولایت کابل که بتاریخ ۵-۷-۱۳۶۱ به شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- محمد صابر شهید فرزند شیخ دین محمد مسکونه قریه داور حی ولسوالی قره باغ ولایت کابل یکی از جمله مجاهدین فدا کار حوزه «البدر» که بتاریخ ۲-۵-۱۳۶۱ ه ش بدرجه شهادت رسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

- عبدالجبار شهید فرزند حاجی شرف الدین باشند قریه «صیاد» ولسوالی سنگ چارک ولایت جوزجان که با وقوع کودتای ثور شروع بفعالیت علیه دولت ملحد و کمونست، نمود و مردم مسلمان منطقه را دعوت به قیام وخیزش علیه وطن فروشان خاین نمود، چنان بود که بعد از اندک مدت تعداد زیادی از مردم بدورش حلقه زدند و آماده قربانی و فداکاری در راه خدای و بر افراشتن لوای توحید، شدند، عبدالجبار شهید در حالیکه وظیفه قوماندانی مجاهدان سربکف را عهده دار بود در برج میزان سال ۱۳۵۸ در مقابله با قوای کفر بدرجهٔ والای شهادت نایل شد. (انا لله وانا الیه راجعون)

- عبدالخلیل شهید فرزند آقا محمد یکی از جمله مجاهدین فداکار و با شهامت ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب که در برج حمل سان ۱۳۶۲ ه ش بدرجهٔ شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- عبدالغنی شهید فرزند سید رحیم باشندهٔ قریه داورحی

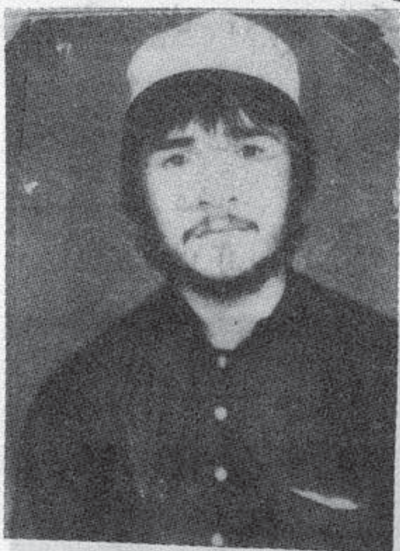

ولسوالی قره باغ ولایت کابل یکی از جمله مجاهدین فعال حوزه «البدر» ولایت کابل بود که بتاریخ ۱۵-۶-۱۳۶۱ بدرجهٔ شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- باز محمد شهید فرزند خال بازار مسکونه قریه در من ولسوالی چهار دره ولایت کندز متعلم صنف دهم مکتب بود که شروع بجهاد نمود، یکمرتبه به کشور اسلامی پاکستان مهاجر شد و بعد از گذشتان مدتی مهاجرت دوباره عازم سنگر های جهاد شد، بالاخره در یک نبرد با قوای اشغال گر روسی بهمراه مجاهد دیگری بنام گل الدین در یک سنگر بدرجهٔ شهادت نایل شدند.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- دین محمد مشهوربه میر محمد پسر حاجی امام الدین در سال ۱۳۳۹ ه ش در قریه گرگری ولسوالی حضرت امام ولایت **کندز** متولد گردیده با شروع شدن جهاد مسلحانه در منطقه با برادران مجاهد پیوست، بالاخره بتاریخ ۹ - ۶ - ۱۳۶۱ ه ش داعی اجل را لبیک گفت.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- الماس شهید فرزند شیر میرزا خان مسکونه قریه داور خی ولسوالی قره باغ ولایت کابل که بتاریخ ۸-۹-۱۳۶۱ در برخورد با قوای روسی بدرجهٔ شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد عظیم فرزند عبدالرشید باشندهٔ کیلگی ولسوالی دوشی ولایت بغلان که بعد از سه سال جهاد مسلحانه بتاریخ ۸-۴-۱۳۶۲ در یک جنگ علیه روسهای غارتگر بدرجه شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

حاجی گنجه شهید فرزند برومند مرحوم رجب خان در

سال ۱۳۱۶ ه ق در قریه مردیان علاقه‌داری مردیان ولسوالی آقچه ولایت جوز جان متولد شد ، به سن هفت سالگی شامل مکتب ابتدائیه گردید و بعد از فراغت از صنف ششم به نسبت شوق و علاقه ایکه به علوم دینی داشت نزد علمای دینی شروع به فرا گرفتن علوم دینی نمود . او در سال ۱۳۵۹ ذریعه کمونست ها دستگیر و حبس گردید ، بعد از گذشتاندن مدتی در زندان رها شده و بلا توقف شروع به جهاد مسلحانه نمود ، در اکثر جنگ‌ها علیه غارتگران روسی‌وغلامان داخلی‌شان اشتراک می ورزید بالاخره بتاریخ ۱۸ برج سرطان سال ۱۳۶۱ در یک برخورد خونین با قوای روسی بدرجهٔ شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ عبیدالله شهید فرزند ارباب محمد عیسی در سال ۱۳۳۵ ه ش در قریه هزار سوم ولسوالی روی دو آب ولایت سمنگان تولد گردید ، در سال ۱۳۵۸ ه ش در صف برادران مجاهد قرار گرفت ، او بعد از تقریباً سه و نیم سال جهاد مسلحانه در یک جنگ شدید با قوای متجاوز روس بدرجهٔ والای شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون) .

ـ نظر محمد شهید فرزند عبدالصمد خان مسکونه ناحیه ولایت فاریاب در سال ۱۳۴۰ متولد شد ، به سن هفت سالگی شامل مکتب، و الی فراغت از صنف دوازدهم تحصیلات خویش را ادامه داد بعداً شامل پوهنځی شرعیات پوهنتون کابل گردید ، بعد از تجاوز مستقیم روسها به افغانستان پوهنتون را ترک نمود و با برادران مجاهد پیوست ، در سال ۱۳۶۰ به کشور اسلامی پاکستان مهاجر گردید ، بعد از گذشتاندن مدتی مهاجرت دوباره عازم سنگر های خونین جهاد گردید ، بالاخره در برج ثور سال ۱۳۶۲ در یک نبرد علیه متجاوزین روسی و غلامان داخلی شان بدرجهٔ شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ محمد حسین شهید فرزند سید نظر باشندهٔ قریه مردیان علاقه داری‌مردیان ولسوالی‌آقچه ولایت جوز جان که بتاریخ ۱۸ - ۴ - ۱۳۶۱ ه ش در یک جنگ شدید در مقابل قوای اشغالگر روسی ، بدرجهٔ والای شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ شهید سردار محمد ولد حاجی عبدالحی بسال (۱۳۴۲ه)

در خانوادهٔ فاضل و متدینی در قریهٔ بایان مرکز ولایت پروان بدنیا امد تعلیمات خصوصی را نزد برادر دانشمند ومبارزش پاچا جان در مدرسه فرا گرفت باروی کارآمدن چهرهٔ ملعون و دست نشانده روس (تره‌کی) برادرش پا چا جان توسط خائن های وطن فروش دستگیر و راهی زندان گردید شهید سردار محمد از تعلیمات نیک و آموزندهٔ برادر بزرگوار و مجاهدش بی بهره شد. موصوف هنگامیکه وطن عزیز ما توسط قوای متجاوز خون اشام روس اشغال گردیده سلاح برداشت و همیشه در خطوط مقدم جبهه شتافته باشلیک مسلسلش لرزه بر اندام دشمن خونخوار و جبون میانداخت.

تا اینکه به عمر (۱۸) سالگی بتاریخ ۲۹-۶-۶۰ ه ش در برخورد خونین باروسهای وحشی کشتار بی شمار انها به لقاء الله پیوست.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- سید هاشم شهید فرزند محمد ایوب باشنده ولسوالی قیصار ولایت فاریاب در سال ۱۳۴۰ تولد و به سن هفت سالگی شامل مکتب گردید، بعد از فراغت از صنف هشتم شامل لیسه زراعت گردید، بعد از تجاوز روسها به افغانستان تحصیل را

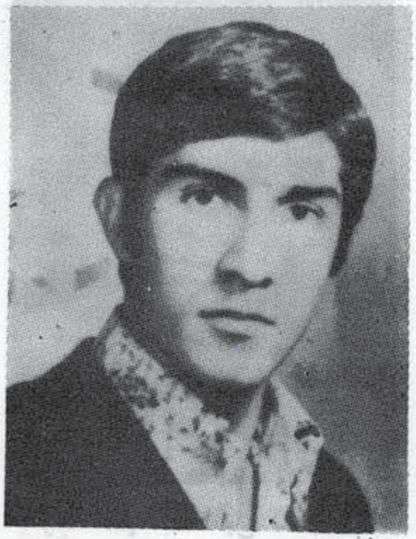

ترک و در صف برادران مجاهد قرار گرفت، او یکمرتبه به کشور اسلامی پاکستان مهاجر و بعد از گذشتاندن مدتی مهاجرت دوباره روانه سنگر های جهاد گردید، بالاخره در یک بر خورد با متجاوزین روسی و وطن فروشان داخلی بدرجهٔ شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- غوث الدین شهید مسکونه قریه ملک جان خیل ولسوالی جبل السراج ولایت پروان یکی از جمله پاسداران شجاع اسلام بود که در وقت محاصره ولایت پروان ذریعه ارتش خون آشام

روس بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

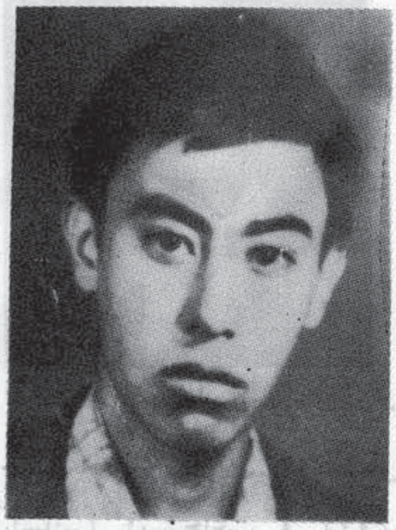

- محمد نعیم شهید فرزند مرزا محمد ایوب باشندهٔ قریهٔ قرشقان ولسوالی سانچارک ولایت جوزجان در سال ۱۳۴۰ ه ش متولد و تحصیلات خویش را الی فراغت از صنف دوازدهم ادامه داد، باهجوم روسها به کشور اسلامی ما شروع به فعالیت علیه آنها نمود و مردم را به جهاد مسلحانه دعوت کرده، این برادر بعد از مدت ها جهاد مسلحانه بتاریخ ۲۵-۳-۱۳۶۲ ه ش در یک نبرد خونین علیه روسهای وحشی و حیوان صفت بعد از به غنیمت گرفتن چندین میل اسلحه و مهمات، به آرزوی دیرینه اش که همانا شهادت بود نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- عبدالمنان شهید ولد عبدالواحد مسکونه حمید خیل گلبهار پروان بوده در حالیکه سن

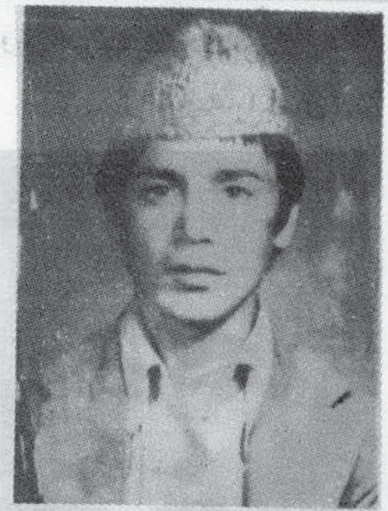

اش از (۱۳) سال تجاوز نمیکرد
چنان حماسه افرید که کمتر
کسانیرا در شجاعت و دلاوی
مانندش دریافت.
موصوف (۲) میل تفنگ
کلاشنکوف و یک میل تفنگچه
میکاروف را از دست افراد روسی
در سه عملیات چریکی در شهرکابل
به غنیمت گرفته به حوزه سحر
گلبهار تسلیم نمود جرأت
و شهامتش زبانزد خاص و عام
بوده سر انجام در یکی از روزهای
فصل تابستان زمانیکه عازم شهر
کابل بود از دست افراد خاد
(دستگاه جاسوسی) کابل در گلبهار
هدف گلوله قرار گرفت و جان
شیرینش را به جان افرین تسلیم
کرد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ افغان شهید فرزند بسم
الله مسکونه قریه کاکا خیل
ولسوالی سید خیل ولایت پروان
که بعد از سه سال جهاد، در
یک نبرد رویا روی با قوای کفر

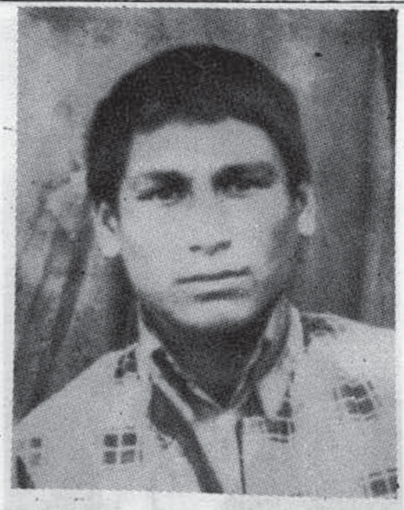

بدرجهٔ شهادت نایل شد
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ محمد حکیم شهید مشهور
به عبدالستار مسکونهٔ قریه ده
مرکز ولایت پروان که بتاریخ
۱۰-۸-۱۳۵۹ هـ ش به شهادت
رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

۳ ـ مامور نثار احمد شهید
فرزند محمد هاشم یکی از جمله
مجاهدین فعال و کفر ستیز که
وظیفه آمریت جبهه را نیز عهده
دار بود، بعد از مدت ها جهاد
و فداکاری در راه عقیده و ایمان
در یک نبرد شدید با قوای ملحد

بدرجهٔ والای شهادت نایل شد.
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ سید اشرف شهید فرزند
صوفی پاینده محمد باشنده علاقه
داری خنجان مجاهدی بود که از
اخلاق عالی اسلامی برخوردار،
در همه جنگ ها علیه قوای
اشغالگر روسی و مزدوران داخلی
شان سهم فعال داشت، او
بالاخره دریک نبرد شدید علیه
قوای وحشی روسی در سال
۱۳۶۱ بدرجه والای شهادت
رسید. (انا لله وانا الیه راجعون)

ـ خال محمد فرزند نظر

محمد مسکونهٔ قریه آق‌جرولسوالی
رستاق ولایت تخار که در یک
جنگ خونین علیه روسهای وحشی
و غلامان داخلی شان بتاریخ
۱۳۶۱ به درجهٔ شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ محمد اصغر شهید فرزند
بابه جان باشندهٔ قریه میانشاخ
مرکز ولایت پروان که از
مدت ها جهاد مسلحانه بتاریخ
۳۱-۳-۱۳۶۱ هـ ش با برادرش
استاد محمد یاسین یکجا به
شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ سید رحمت شاه شهید
فرزند برومند غلام حضرت خان
باشندهٔ قریه سیابه گذر جبل

السراج هنوز شاگرد صنف یازدهم
مکتب بود که تحصیل را ترک
و شروع بجهاد مسلحانه نمود ،
در اکثر جنگ ها اشتراک
میورزید بالاخره بتاریخ
۲۸-۱۰-۱۳۶۱ به اثر مرمی
دشمن زخمی گردید و بعد از
چند یوم داعی اجل را لبیک
گفت .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ حکم خان فرزند سلطان محمد
در یک نبرد خونین علیه قوای
اشغال گر روسی بدرجه شهادت
رسید . (انا لله وانا الیه راجعون)

ـ زلمی فرزند حاجی میرو

خان باشندهٔ نو آباد کوهستان
ولایت پروان مجاهد هدف مند
وباشهامتی بود که باتجاوز روس
به کشور عزیز ما افغانستان سلاح
برداشت و شروع بجهاد مسلحانه
نمود ، بالاخره بتاریخ اول قوس
۱۳۶۱ جام شهادت نوشید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ نور الدین فرزند محمد علی
باشنده قریه بتو ولسوالی د رزاب
ولایت فاریاب که در سال
۱۳۶۱ هـ ش به شهادت رسید
(انا لله وانا الیه راجعون)

ـ محمد اسمعیل شهید
فرزند عبدالروف باشندهٔ قریه
حضرت سلطان ولسوالی پشتون

نکوتی ولایت فاریاب در سال ۱۳۳۸ شامل مدرسه ابو مسلم شد . بعد از تجاوز مستقیم روسها به افغانستان با برادران مجاهد پیوست و شروع به جهاد مسلحانه نمود در سال ۱۳۶۰ به کشور برادر و مسلمان پاکستان مهاجر شد و بعد از گذشتاندن مدتی مهاجرت دوباره عازم سنگر های جهاد گردید ، او بالاخره در یک جنک شدید با قوای روسی بدرجهٔ شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

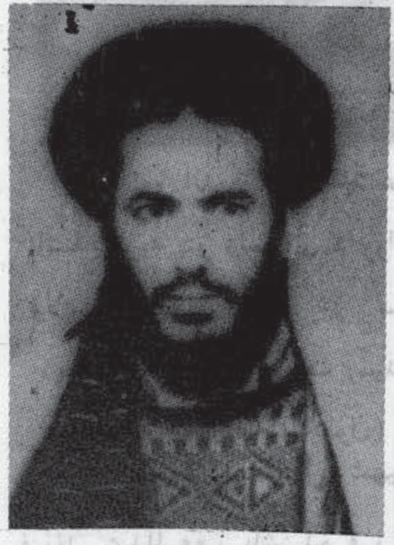

- شاه سعید شهید مسکونه

قریه صوفیان لغمانی ولایت پروان که در وقت حمله بالای پوسته گروه مقاومت ملجدین به شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

- الله محمد شهید فرزند گل محمد مسکونه واسوالی میربچه کوتی ولایت کابل درسال ۱۳۶۱ ه ش در یک برخورد شدید باقوای روسی بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

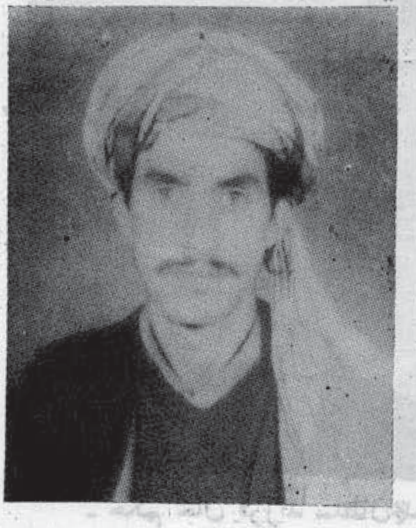

- لمر خان شهید فرزند قادر خان که بعد از سه سال جهاد مسلحانه بدرجه شهادت رسید . (اناالله وانا الیه راجعون)

- ملا میرزا شهید فرزند حاجی سید محمود باشندهٔ بندر قونلك مرکز چغچران ولایت غورات در سال ۱۳٤۰ ه ش در یک فامیل متدین و مسلمان چشم بجهان کشود ، تحصیلات خویش را در مدرسه محل ادامه میداد که رژیم چاکر روس در افغانستان بقدرت رسید ، او بلادرنک با برادران مجاهدش پیوست و شروع بجهاد مسلحانه نمود ، در طول مدت جهادش تلاش خستگی ناپذیرد و کوشش زیاد مینمود تا وحدت صفوف درمیان مجاهدین پدید آید تا ضربات اساسی و قابل ذکر بر پیکر قوای کفر وارد کرده شود ، بالاخره در یک عملیات واقع در صوفک بدرجهٔ شهادت نایل شد

(انا لله وانا الیه راجعون)

مجاهد و مبارز شهید معلم عبدالقدیر (وحید الله) .

من المومنین رجال صدقـو اما عاهدوالله علیه فمنهم من قضی نحبه ومنهم من ینتظر وما بدلوا تبدیلا . (آلایه)

استعمار جهانخوار همیشه در صدد بلعیدن ملت های مظلوم و بیدفاع می باشد واز ادوار مختلفهٔ تاریخی بخاطر رسیدن به آرمان پلیدش ، تحت اسارت در آوردن و غلام ساختن است های مستضعف از هیچ نوع جنایت دریغ نکرده زمانی بنام چنگیزی هاکی دیگر زمانی بنام روس های د دسنش یکی پی دیگر جوی های خون مردمان مظلو م و بلا کشیدهٔ این مرزو بوم قهرمان راجاری ساخته اند ، اما سر انجام به همت والای فرزندان صدیق و فدارکار اسلام همیشه به شکسهت مواجه ساخته شده اند ، که تا دیر زمان قصد این سرزمین قهرمان پرور را نکرده اند بازهم اهریمنان سرخ قصد ناپاک به سرزمین مقدس ما نمودند امت رزمنده و همیشه در قیام ما در مقابل شان رزم و صف آرائی کرده اند باریختن خون های پاک فرزندان مسلمان ، روسهای وحشی آرزوی بلعیدن میهن اسلامی مارا بگور خواهند برد .

است شهید پرور اسلام هزاران جوانان نازنین و نوجوانان غیور خود را به سنگرهای حق سپردند که دست جنایت بار امپریالیزم سرخ بخون پروانه های اسلام رنگین شد به سلسله کاروان شهدای راه حق و به ادامه این خط خونین بار دیگر دست جنایت بار استعمار سرخ به خون یکی از فرزندان غیور و صدیق اسلام رنگین شد که هزاران قلب پر از امید را مجروح گردانید .

این سپاهی سرسپردهٔ اسلام معلم عبدالقدیر فرزند الحاج عبدالحکیم که در سال ۱۳۳۸ هـ ش در فامیل متدین در قلعهٔ ملا خیل برکی را جان دیده به جهان کشود و تحت سرپرستی والدین محترمش پرورش یافت بعد از گذشت هفت سال در سال ۱۳٤٥ هـ ش شامل صنف اول مکتب ابتدائیه برکی را جان گردید بعد از فارغ شدن از صنف نهم مکتب متوسطهٔ برکی را جان در سال ۱۳٥٤ هـ ش شامل لیسه غازی امین الله خان گردید بعد از فراغت از لیسهٔ غازی امین الله در سال ۱۳٥۷ هـ ش شامل دارالمعلمین عالی روشان میگردد او میخو است از طریق معارف ابناء وطن را به زیور علم

و وطن دوستی آراسته و به حلقهٔ مبارزین مسلمان پیوند دهد در جریان که بعد از فاجعه هفت ثور مزدوران روسی به دستیاری باداران ملحد شان به اریکه قدرت سیاسی و نظامی افغانستان تکیه زدند. برادر مجاهد پیش از پیش په تبلیغات وسیع علیه وطن فروشان دست زد او در حالیکه ادامه تحصیل میکرد با مجاهدین مسلح در ارتباط بود بعد از فراغت از دارالمعلمین در سال ۱۳۵۹ هش در لیسه غازی امین الله لوگری به صفت معلم مدت چهار ماه ایفای وظیفه نمود که در طول این مدت او عدهٔ زیادی از شاگردانش را به مبارزه دعوت نمود و به صف نهضت اسلامی رهنمائی کرد اما نسبت فشار و تعقیب ما مورین اطلاعاتی دولت ملحد بیشتر نتوانست به ادامه کارش بپردازد، مستقیماً با برادران مجاهد در سنگر داغ قرار گرفت در چندین عملیات ها و تنظیم مردم حصه گرفت در سال ۱۳۵۹ هش مهاجر گردیده به زودی دوباره با گروپی از مجاهدین روانه سنگر جهاد گردید نظر به لیاقت احساس، شجاعت که در برادر مجاهد دیده می شد از طرف مسئولین تنظیم ولایتی ولایت لوگر به صنف قومندان حوزه الفتح (برکی را جان) توظیف گردید در جریان سال ۱۳۶۰ هش بر علاوه جذب و دعوت و تنظیم سایر مردم به حلقه مبارزه و جهاد خود نیز چندین مراتبه در سنگر داغ و خونین جهاد عملاً قرار گرفت، در اخیر سال ۱۳۶۰ هش به پاکستان مهاجر شد بعد از گذشتاندن مدتی مهاجرت در سال ۱۳۶۱ هش بحیث مسؤول مالی ولسوالی برکی برک ایفای وظیفه کرد، در تمام مدت مسؤولیتش صداقت، امانت داری، راستی خاصه او بود، با این صفات نیکو، موصوف در یک عملیات علیه نیروی تجاوز گر روسی بتاریخ ۱۵-۶-۱۳۶۲ هش در حالیکه وظیفه قوماندانی یک گروپ مجاهدین را عهده دار بود، بعد از انهدام چندین موتر و تانک های زرهی دشمن و بقتل رساندن عده یی از ملحدین به آرمان دیرینه اش که همان شهادت در راه خدا (ج) بود، نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید جنت گل: د جیلانی زوی د لغمان ولایت د الینګار ولسوالی اوسیدونکی ؤ د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یې په مقدس جهاد پیل وکړ په ډیرو عملیاتوکی یې کامیابه برخه درلوده

بالاخره د ۱۳-۶-۱۳۶۱ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله و انا الیه راجعون)

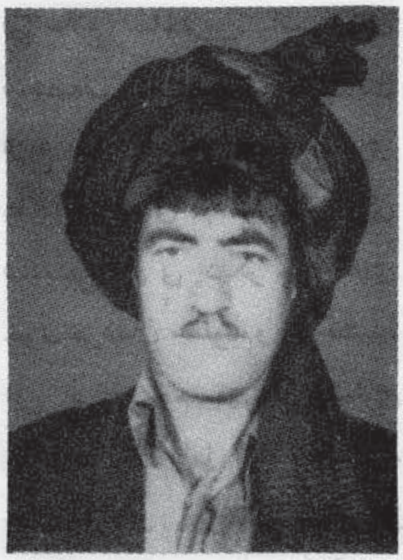

شهید فتح خان: د محمد جان زوی د پکتیا ولایت د زیړوک اوسیدونکی ؤ په ۱-۴-۱۳۶۲ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید:

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید فضل حبیب: د ولایت خان زوی د ننګرهار ولایت د چپرهار اوسیدونکی ؤ د خپلې ښې اسلامی جذبې په درلودلو سره یې په کم عمرکی په ډیر

ونښتوکی برخه و اخیسته. بالاخر
۸-۷-۱۳۶۲ هـ ش نیټه د شهادت
لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید شیخ : د امیر احمد زوی
په قوم او شکی د باړی تانی
اوسیدونکی ؤ په ۱۳۶۲ هـ ش کال
د ثور په میاشت کی د شهادت
لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید بخت محمد : د سید محمد
زوی د پکتیا ولایت د زرمت
ولسوالی اوسیدونکی په ۱۳۳۰ هـ ش

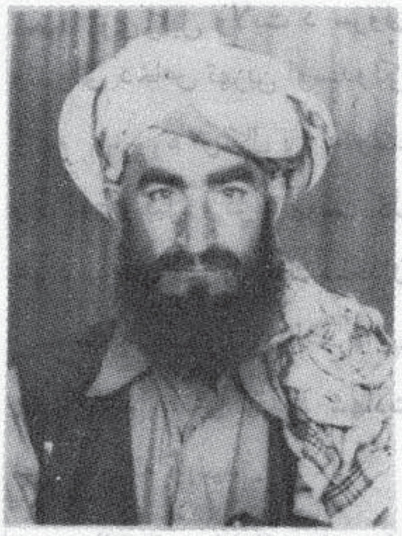

کال د اوریا خیلو په قریه کی
وزیږید د کمونستی حکومت د
منځ ته راتلو سره سم یی په
مقدس جهاد پیل وکړ په ډیرو
نښتوکی برخه وال ؤ په ۱۳۰٤ هـ ق
کال د کوچنی اختر په لومړی
ورځ یوه مخامخ نښته کی د شهادت
لوړ مقام ته ورسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید خواجه محمد : دفیض محمد
زوی د ننگرهار ولایت دبهسودو
اوسیدونکی ؤ ښه تکړه او سپیڅلی
مجاهد ؤ په ډیر و جگړوکی یی

برخه‌درلوده بالاخره د ۲۲-٤-۱۳۶۲
نیټه د دیرشو کالو په عمر دشهادت
لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید محمد سعید : د پاسیمد
خان زوی د پکتیکا ولایت د
گوملی د شهیدانو د هیبتو د
کلی اوسیدونکی ؤ پنځه کاله مسلح
جهاد کی برخوال ، بالاخره د
۲۶-۲-۱۳۶۲ نیټه د شهادت
لوړ مقام ته ورسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)

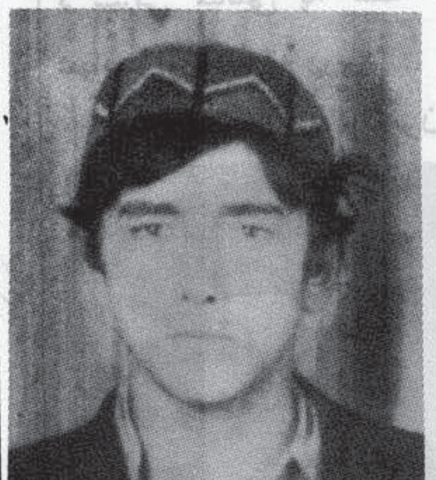

شهید فضل مالک : دمحمدمالک
زوی د کاپیسا ولایت د تگاب

اوسیدونکی ؤ . په ۱۵-۱-۱۳۶۲
نیته د شهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

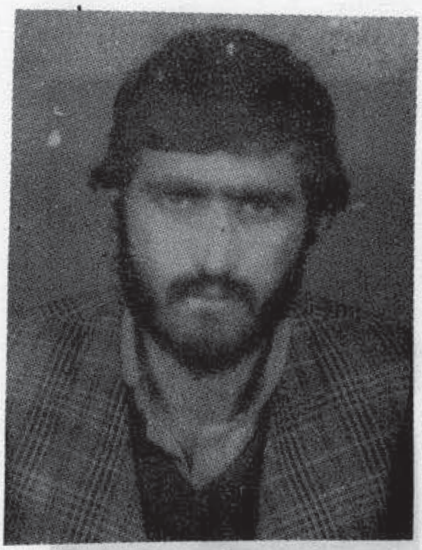

شهید سید عبدالله چی په سید ملنګ پا چا مشهور ؤ په ۱۳۳۹ ه ش کال درودادتو په ولسوالی کی وزیږید . خپل تحصیلات یی د هلمند د کرهنی په لیسه کی سرته رسولی ؤ د منحوس رژیم د منځ ته راتلو سره سم یی په مسلح جهاد پیل وکړ . بالاخره د ۱۳۶۲ د شپږمی میاشتی په لسمه د شهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید ارسلا خان : د سید محمد زوی دکابل ولایت د سروبی ولسوالی دخاص تهزین اوسیدونکی ؤ په ۱۳۶۱ ه ش کال یی په وسله وال جهاد پیل وکړ د یونیم کال جهاد په موده کی یی زیات ملحدان لـه منځه یـوړل بـالاخره په ۸-۵-۱۳۶۲ ه ش نیته د شهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

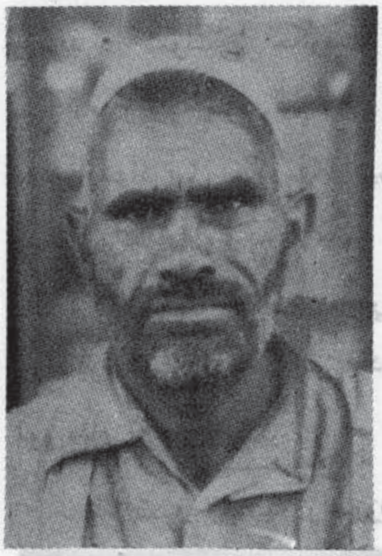

شهید میر الرحمن : د حاجی الرحمن زوی د ننګرهار ولایت د هډی د تاریخی کلی اوسیدونکی ؤ ، متقی او پرهیزګاره سړی ؤ د ملحد حکومت سره په ضد ډیرو جګړوکی برخوال ؤ بالاخره د چپرهار په لویه جګړه کی دشهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید محمد یوسف : د محمد اسمعیل خان زوی د کندهار د شپږمی ناحیی دشهرنو اوسیدونکی ؤ . په ۱۳۰۹ ه ش کال یی په

وسله وال جهاد پیل وکړ . په ډیرو جګړوکی یی برخه و اخیسته بالاخره په ۱۱-۷-۱۳۶۲ ه ش نیته د شهادت لوړی مرتبی ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید روزی خان : د میرحیدر زوی د پکتیا ولایت د زرمت اوسیدونکی ؤ . د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یی په مقدس جهاد پیل وکړ او د ژوند تر اخری سلګی پوری د دشمن په مقابل کی وجنګید بالاخره په ۱۴۰۳ ه ق کال د کوچنی اختر د میاشتی په څلورمه نیته د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون)

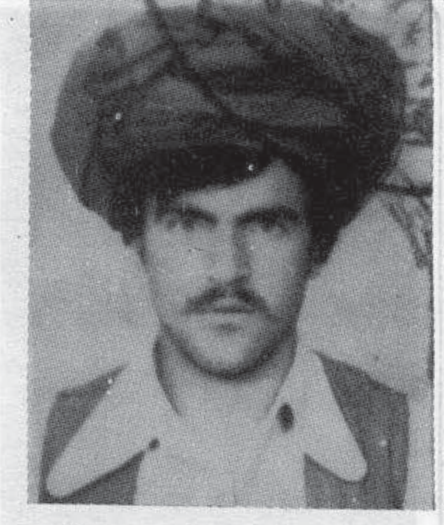

شهید میر زمان : د حاجی
میرا جان زوی د کابل ولایت د
سروبی د تهزین اوسیدونکی ؤ په
اسلام مین او مخلص مجاهد ؤ ،
د ملحد حکومت په ضدیې په
ډیرو جګړو کی برخه او اخیسته
بالاخره په ۱۳۶۲-۳-۱۸ھ ش
نیټه د کابل جلال آباد ترمنځ
سړک په یوه سخته نښته کی د
شهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

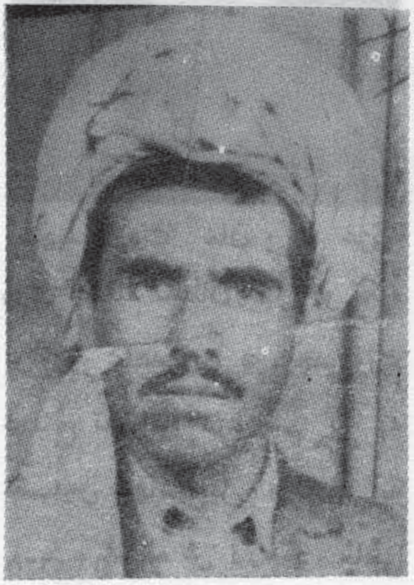

شهید جلات خان : د خان
زوی د دنکی علاقه داری دمردک
کلی اوسیدونکی ؤ ، شهید جلات
خان یو زړور او ننګیالی مجاهد ؤ.
د کمونستی حکومت د منځ ته
راتلو سره سم یې په وسله وال
جهاد پیل وکړ ، په ډیرو جګړو
او نښتوکی یې ګډون درلود ،
بالاخره د ۱۳۶۲-۶-۲۰ھ ش نیټه
دلیژی د فتحی په جګړه کی د
شهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید انځرګل : په باغ مشهور
د محمد اعظم زوی د کابل ولایت
د سروبی ولسوالی د خاص تهزین
اوسیدونکی ؤ په ۱۳۵۸ھ ش کال
یې په وسله وال جهاد پیل وکړ
په ډیروجګړوکی یې برخه و اخیسته
بالاخر په ۱۳۶۲-۵-۷ھ ش نیټه
د شهید فیصل د انتقام اخستو په
جګړه کی په شهادت ورسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)
شهید بهرام خان : د سادیرخان
زوی په قام مسعود د میر انشا
اوسیدونکی ؤ د ۱۳۶۲-۲-۶ نیټه
د پنځوس کالو په عمر د شهادت

لوړ مقام ته ورسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)

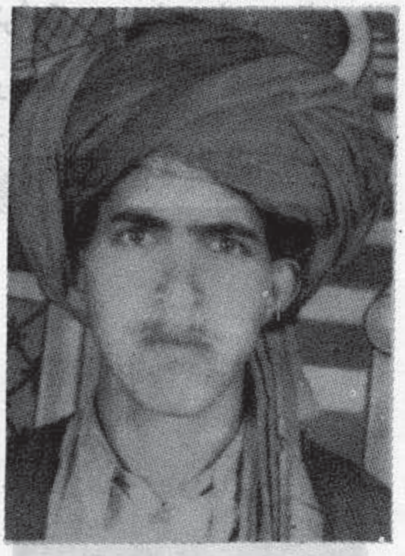

شهید ولی خان : د لعل خان
زوی د پکتیا ولایت اوسیدونکی ؤ
په ډیر و جګړوکی یې برخه درلوده
بالاخره په ۱۳۶۲-۵-۱۰ نیټه د
شلو کالو په عمر د ډبګی تهانی
په جګړه کی شهید شو.
(انا لله و انا الیه راجعون)
شهید میا ګل : د شیرا ګل زوی
دننګرهار ولایت دښیوی ولسوالی
د بډیالی د بر کلی اوسیدونکی ؤ
د وه کاله پرله پسې یې د سرې
خورو روسانو په ضد جهاد کی

برخه واخیسته بالاخره د بدیالی
په سیمه د یوې سختې نښتې په
ترڅ کې د شهادت لوړ مقام ته
ورسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید ناظم گل : د نبی گل زوی
د ننگرهار ولایت د چپرهار علاقه
داری د دولت زیودکلی اوسیدونکی
ؤ . ډیر مخلص اوزړور مجاهد ؤ
ددهری دښمن په مقابل کې په
ډیره میړانه و جنگید . چې د خپلې
میړانې لـه برکته یې د خپلو
ملگرو په منځ کې د ضد ټانګ
لقب گټلی ؤ ډیر ټانکونه یې له
منځه وړی هم ؤ په ۱۳۶۱ هـ ش

کال کې د چپرهار د بی بی مهرو
په کلی د یوې روسی قوی سره
په مخامخ جگړه کې د شهادت لوړ
مقام ته ورسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید کمال الدین : د بهار زوی
د جوز جان ولایت د سر پل
ولسوالی د خارکش اوسیدونکی ؤ
افغانستان ته د روسانو له راتگ
سره سم یې په مقدس جهاد پیل
وکړ . په ۶-۵-۱۳۶۲ نیټه
د چار باغ په سیمه کې د شهادت
لوړ مقام ته ورسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید مستری محمد انور : د
محمد زمان زوی د ننگرهار ولایت
د سره رود ولسوالی د احمد
زیود کلی اوسیدونکی ؤ په ۱۳۵۷
هـ ش کال یې په کنړ کې په مقدس
جهاد پیل وکړ. په ۱۳۵۸ هـ ش
کال د شهید ادم خان سره دسره
رود او خوگیانیو سیمې ته د

مقدس جهاد لپاره ولاړ ، ډیر مخلص
سپیڅلی اوزړور مجاهد ؤ په ډیرو
سختو نښتوکې برخه و اخیسته
بالاخره په ۹-۸-۱۳۶۰ هـ ش نیټه
د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله و انا الیه راجعون)

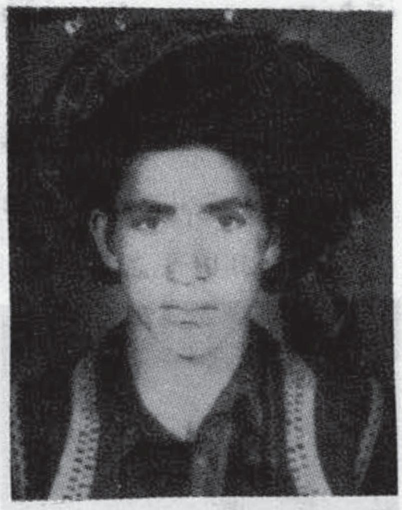

شهید مروت خان : د غزنی
زوی په قام سلطان خیل یو تکړه
او زړور مجاهد ؤ ، د ملحد رژیم
د منځ ته راتلو سره سم یې په
مقـدس جهاد پیل وکړ . په
۸-۶-۱۳۶۲ هـ ش نیټه د څاخی
میدان په سیمه په یوه سخته نښته
کې د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل‌الله اموات بل احیاء ولکن لا تشعرون.

شهید نورالله جان:

شهادت د خدای(ج) په لارکی او د اعلای کلمةالله او د قرانکریم د حاکمیت نپاره یو له هغو لویو نعمتو څخه دی چه دمخه نعمت د هغه چا په نصیب کیږی چه د خدای(ج) دلاری صالح بندگان وی او په خپل عهد او پیمان کی تر تولو بنده‌گانو دمخه او د خپل حقیقی څښتن له دیدار سره چه د هر مسلمان ارزوده زروصل شی او د خپلو وینو او د سر په قربانی سره د اسلامی بڼ مړاوی گلونه او بیا د ظلم فساد توره تیاره رناکړی او د اسلامی تاریخ ، تمدن باب و پرانی او د اسلامی انقلاب او بده پړا ونه رالنه کړی او دا د شهادت برکت دی چی د شرقی استعمار پلیته خیره رسوا او د تولی نړی څخه د همدی استعمار د هیبت نه ډکه پرده پورته او استعماری جال ئی ونړاوه او نن ورځ دنړی دغه کوچنی تاتوبی د هجرت او جهاد مدرسه ده او د خپل شهادت په

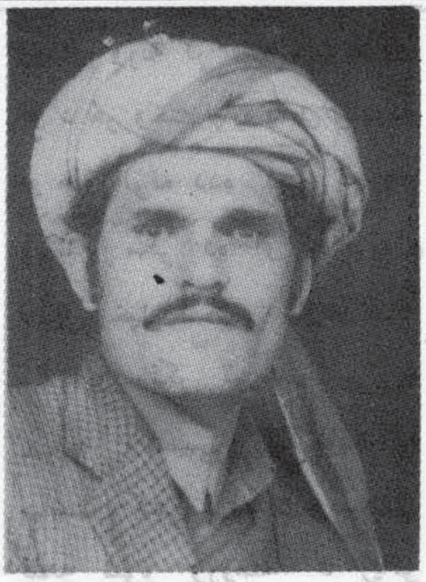

واسطه دنړی د خونخوار بلاکونو تول استعماری پلانونه شنډ او په اسلامی نړی کښی، اسلامی روح ژوندی کړه او یو ځل بیانړی والوته د اسلامی انقلاب پلوشی خپری کړی او نن ورځ زمونږ ـ په گران تاتوبی کښی د شهادت مدرسه ډیره گرمه او د شهادت د مدرسی په زر ها و شاگردان د خپل څښتن دیدار ته په انتظار او د شهادت رسیدو ته په لبیک ویلو مصروف دی.

د شهید انو کاروان په دی لړی کښی یو نیمه خوا شهید نورالله جان دی چی خپل اسلامی مسئولیت ادا او له څښتن حقیقی سره وصل شو ـ شهید نورالله جان د غلام جان زوی د پکتیا د ولایت د زرمت د ولسوالی او سیدونکی په ۱۳۲۶ هـ ش کال دا وریا خیلو په قریه کښی پیدا شوی او په یوه دینداره او متوسطه کورنی کښی لوی شوی دی چی له کوچنی والی څخه ترزلمی توب پوری په نیکو اخلاقو مشهور وو اودکور له څنگ سره یوه دینی مدرسه درلوده چی تول فامیل د همدی مدرسی له برکته له علماو او نورو خلکو سره علاقه درلوده.

شهید نورالله جان که څه هم دفامیلی مشکلاتو له کبله په په کومه رسمی مدرسه کښی لیک او لوست نه وُکړی او په خصوصی تو گه سره له دینی تحصیلاتو څخه بهره مندوو او له علما و او له اسلامی مبارز و ځوانانو سره زیاته ناسته اوو ولاړه درلوده او خپل تول ژوند ئی د خدای(ج) لاری ته وقف کړی وو. ـ د ښه استعداد خاوند وو.

او خپلی شا و خوا ماحول کښی دا اسلامی سنگر زیات ملگری پیدا کړه او د ۱۳۵۷ کال د غوایی د رسوا کود تاله منځ ته راتلو سره سم ده خپل ارتباط له اسلامی تنظیمو نو سره تینگ کړ او خپل ځان او فامیل ئی د خدای(ج) د رضا په خاطر وقف کړ او د زرمت دو لسوالی د زیاتو خلکو سره ئی لیدنه او

کتنه شروع کړه او د کمونستي
ملحد دولت له کفره ډک تبلیغات
بې رسوا کول - او د ژوند دهري
دندې له در لو دونکو خلکو
سره ئې په زیاته اندازه ارتباط
ټینګ وساتل د مجاهدینو
مشکلات به ئې د اعاني له لارې
و رحل کول او خپلو ارتباطو
ته به ئې پرا خوالي ور کاوو -
خوله دې سره سره د مجاهدینو
په ټولو چریکي عملیاتو کښې
مستقیمه برخه اخسته تر څوچې
په ۱۳۵۸ کال نوموړی شهید
نورالله جان خپل کور د مجاهدینو
مرکز و گر ځاوه په دا سې حال
کې چې د ملحد دولت دفـاع
او ملیشه ، کلي په کلي ولا ړه وه
چریکي مجاهدین به دنوموړي کور
ته د شپې له خوا ور تلل خو
کله چې وضعه انقلابي شوه ټول
مجاهدین به دو رځې او شپې له
خوا د ده په کور کښې او
سیدل خوراک او څښاک به ئې
په دې کور کښې کاوو - د نو
موړي کور ډیر ښه موقیعت در
لود او د زرمت و لسوالي ته
په نږ دې فاصله کښې پروت
وو خلقیان «دهري حکومت»
چې له دغې وضعې څخه خبر
شول د شهید- نورالله جان دکان
ته چې دزرمت په ولسوالي کښې

وو اور ورته کړ او وئې سوځاوو
او نه هر وخت لپاره به يې تو پونه
او هاوا نونه دده کور ته ور
ویشتل مگر ده او د ده ټول
فامیل خپل اسلامي غیرت له لا
سه ور نکړ تر څو چې په
۱۳۵۸ شمسي کال داسد په
میاشت کښې د زرمت ولسوالي
فتحه شوه وروسته د زیاتو
بمباریو له کبله پاکستان ته سره
له خپله کوره مهاجر شو
د خپل کور د خوندي کیدونه
وروسته نوموړي شهید بیر ته
خپل وطن ته د مقدس جهاد لپاره
ولاړ او دغاز یکوټ د جبهې له
خوا څخه د تعارضي گروپ د
قوماندان په حیث و ټاکل شو او
د هر وخت لپاره په بې په
کمونستانـو بـاندې سخت
گوزارونه کول او زیات مالي او
جاني تـاوانونـه ئې ور اړول او
د مقدس جهاد په سلسله کښې
چې نظامي تحصیلات تر لاسه
کړل - د سلاح په استعمال او د
جنگ په تکتیک کښې زیات
بصیرت در لود او همدا رنگه
د مجاهدینو او ملگرو په منځ
کښې زیات محبوبیت پیدا کړیوو
ترڅو په دې اواخرو کښې
ملحد دښمن دې ته مجبور شو
چې د خپلو جاسوسانو په واسطه

د شهید نورالله جان د تگ او
راتگ لارې تعقیب کړې او ورو
سته له زیاتو کوښښونو مادي
مصارفو څخه هغه وو - چې
شهید نورالله جان سره له څو
نور و مجاهدینو چې په منطقه
کې گر ځیده او په د ښمن باندې
د گزار لار لټول - د کمونستي
حکومت له ملیشي سره مخامخ
شو و روسته له زیات مقاومت
څخه د کوچنی اختر په لمړی
ورځ په ۱٤٠٣ هـ ق د شهادت
لوړ مقام ته ورسیده.

«اناالله واناالیه راجعون»

شهید حاجي ساعت : د مولاداد
زوی د پکتیا ولایت د خرادک
اوسیدونکی و تکړه او زړور مجاهد
و د خپل جهاد په موده کې ډیر
په اخلاص و جنگید بالاخره د
۱ ۲-۶-۱۳۶۳ هـ ش نیټه دشهادت
لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله و انا الیه راجعون)

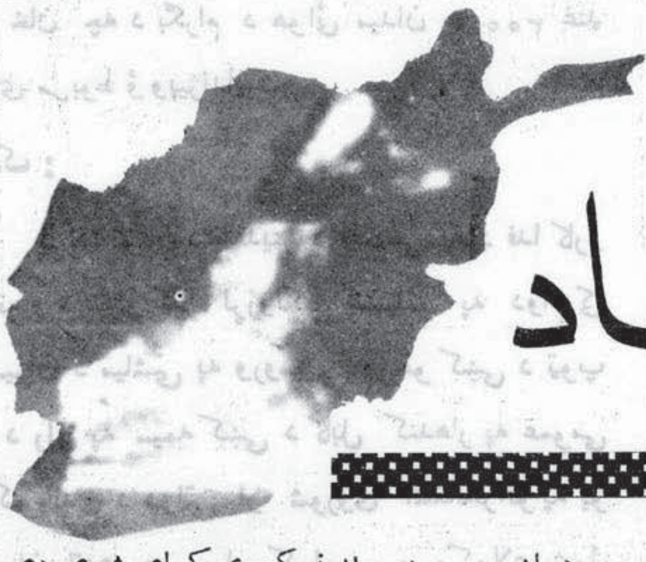

اخبار جهاد

لنگرهار :

دننگرهار دولایت دمرکزی محکمی (قاضی محمد زمان سرمرخلورتنو عسکرو ژوندیونیول‌شو) دمجاهدینو د اسلامی یووالی قهرمانو ننگالیو سپاهیانو د میزان په ۲۲ نیټه د ننگرهار ولایت دستری محکمی په ودانی باندی د سختی جگړی په نتیجه کی ۳ کسه کارملی عسکر هلاک او نوموړی قاضی د څلور تنو افرادو سره ژوندی دستگیر کړل چی فعلاً د مجاهدینو تر تحقیق لاندی دی او مجاهدینو ته د خدای په فضل کوم زیان ندی رسیدلی.

کابل :

د افغانستان د اسلامی انقلاب زړورو غازیانو د میزان په ۳ نیټه د کابل ولایت د سنجد دری په سیمه کی د تجاوزکر روسی فوځ یوه جیټ الوتکه را وغورځوله.

همدارنگه د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد قهرمانو غازیانو په همدی نیټه د کابل د میربچه کوټ د دهکو په سیمه کی د استعمار گرو روسانو یو فروند جیټ الوتکه را غورځولی، ویل شویدی چه نوموړی الوتکی د گلدری او میر بچه کوټ سیمو ته د مجاهدینو د کورونو او مرکزونو د ورانولو په غرض پورته شوی وی خو د مجاهدینو د دافع هواد مرمیو پوسیله نسکوری کړای شوی دی.

کونړ :

د کونړ په ولایت کی یو هلیکوپټر الوتکه را نسکور شوه زمونږ نماینده کونړ ولایت د ناړی د جبهی څخه خبر را کوی چی د نوموړی جبهی قهرمانو مجاهدینو په ۵-۸-۶۲ نیټه د ملحدانو په هغه لویـه قوه حمله وکړه چی بـریکوټ ته راغلی وه د دی قوی سره د مجاهدینو د مسلسلی جگړی په نتیجه کی د ملحد دولت یوه هلیکوپټر الوتکه را نسکوره، (۶۰) تنه ملیشه او عسکر هلاک او یو زیات شمیر ټپیان شوی دی.

پکتیا :

د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد قهرمانو سپاهیانو تیره هفته د پکتیا پـه مرکز گردیز کی د دهشکو د مرمیو په وسیله د روسی قواؤ ۲ فروند ۲۱ دوله میگ الوتکی را وغورځولی او سپرلی ئی په هلاکت رسیدلی دی.

نوموړی الوتکی په دی سیمه کی د مجاهدینو د مرکزونو د کشف او نابودی په خاطر پرواز کړی ؤ.

د واقعی په اخر کی په ئیو الوتکه کی د یو کارت د پیدا کیدو پوسیله د دی الوتکی پیلوټ

آدم خان چه د بګرام د هوائی میدان د ۳۰۰ غنډ پوری مربوط ؤ وپیژندل شو.

وردک :

د افغانستان دمجاهدینو د اسلامی اتحاد فدا کارو سرتیرو د خپلو کفر لړزونکو عملیاتو په دوام کی د میزان د میاشتی په وروستیو ورځو کښی د توپ او د راني په سیمه کښی د کابل کندهار په عمومی سړک باندی د دولتی او شوروی اشغالګرانو په یو کاروان باندی په حملی کولو سره وکولای شول د دښمن د قواؤ څخه ۱۰۰ تنه په هلاکت ورسوی او د هغوی (۲۰) عرادی تیلر او (۱۵) عرادی زرهی ټانکونه له منځه یو سی.

د بلی خوا نه مجاهدینو د سنبلی د میاشتی په (۲۸) نیټه کابل او کندهار په عمومی سړک باندی د شش قلعه په سیمه کښی د شوروی د اشغالګرانو سره د نښتی په ترڅ کی وکولای شول د دښمن الغرادی ټانکونه او دوه عرادی نقلیه وسیلی سره له سپرلیو له منځه یوسی په دغه بریالی حمله کښی د مجاهدینو څخه یو تن د شهادت لوړ مقام ته ورسیـد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

بغلان

د شکری فابریکی تەنزدی: د ملیشەووقوماندان او دری تنه مزدور ضابطان ژوندی ونیول شول. زمونږ نماینده د بغلان د ولا یت د(مصنف) حوزی څخه خبر را کوی چه د عقرب په (۲۱) نیټه د نوموړی حوزی مجاهدینو عمومی بندیزو لګاوه او په خپله ئی دفا بریکی منطقه ترتلاشی لاندی ونیوله په نتیجه کی څوتنه روسی مزدوران ژوندی ونیول‌شول او د شرعی محکمی د فیصلی سره سم د خپلو شومواعمالو په سزا ورسول شول او همدا رنګه د بغلان ولایت پوری مربوط د قهرمانو مجاهدینو یو ګروپ د ملحد دولت(٦) عرادی زرهدار ټانګونه او(۹) عرادی موټر تخریب او تقریباً د سلوپه شاوخوکی کمونستان ئی د دوزخ کندی ته لیږلی دی.

دانښتی د میزان په (۲۹،۱۷،۲۷)نیټو دګرداب او خان اباد په څوځایوکی شوی دی د مجاهدینو له جملی څخه صوفی سرور او اختر محمد د شهادت لوړ مقام ګټلی دی.

(انا لله وانا الیه راجعون)

لـغـمـان

۲ عرادی زرهدار ټانکونه او(٦) عرادی موټر تخریب(۳۹) تنه روس او کارملی‌عسکرپه هلاکت‌رسول شوی‌دی زمونږ نماینده‌دلغمان ولایت‌د قرغیودولسوالی څخه خبررا کوی چی د هغه ځای مجاهدینو په (۲۱،٦،٦۲) نیټه په هغه روسی اوکارملی قطار حمله وکړه چی د کابل څخه د جلال اباد په لور روان وه د دری ورځی جنګ په نتیجه کی چی د تنګی په علاقه کی بی صورت نیولی وه روس او کارملی‌فوځونو ته پورتنی مالی او ځانی تاوان اوښتی دی او.

د مجاهدینو له جملی څخه یوورور ټپی شوی.

کابـل

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد پیاوړ و سربازانو تیره میاشت د کابل ولایت شکردری د ولسوالی د قلعه مراد بیګ په سیمه کی د روس او کارمل قواؤ سره د سخت جنګ په نتیجه کی یودستګاه روسی نوپدار ټانک د راکټ پوسیله نابود اوسپرلی ئی په هلاکت ورسولی.

همد راز قهرمانو مجاهدینو تیره میاشت کابل د قره باغ ولسوالی د باغ عارک او نو پله پوستی سره نژدی په عموسی سرک د ملحد رژیم یو عراده تقنیه موټر ته اورو اچاوه او سپرلی ئی په هلاکت ورسولی د یویل رپوټ په اساس زړورو مجاهدینو دشکردری په ولسوالی کی د ملحدینو څخه د تیلویوتا تکر په غنیمت نیولی دی .

کـ ـونړ

د حق او باطل په یوه نښته کی د باطل دپلویانو څخه(۷) تنه هلاک او(۱٤) تنه نورئی سخت ټپیان شوی دی زمونږ نماینده دکونړ د ولایت د خاکار د حوزی څخه خبررا کوی چه ددی حوزی قهرمانو سپاهیانو په(۱۳، ۸، ٦۲) نیټه د ملحدانو په یوه لویه قوه حمله وکړه چی په نتیجه کی د ښمن ته پوره تلفات واوښتل مجاهدینو ته د خدای په فضل کوم زیان ندی رسیدلی .

او همدا رنګه زمونږ نماینده د دیوه ګل دجبهی څخه خبررا کوی چه دنوموړی جبهی قهرمانو مجاهدینو په اتحاد پوری مربوط ټولوګروپونو دلعل شاه د قلعه په پرسته باندی په (۲۱، ٦، ۱۳٦۲) نیټه حمله وکړه د دوساعته جګړی په نتیجه کی د پوستی قلعه د مجاهدینو د راکټونو په ذریعه تخریب ، دری تنه ملیشه سرزدوران هلاک او څلور میله کلا شینکوف مجاهدینو ته په لاس ورغلی دی د مجاهدینو له جملی څخه دوه تنه د شهادت لوړ مقام ګټلی دی .

(انا لله وانا الیه راجعون)

اعلان

را د یوی صدای افغانستان ممثل ارمانهائی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان همه روزه - انتشارات خود را بصورت ذیل برای شنوندګان عزیز پخش میکند:

۱- پروګرام اول از ساعت شش و نیم الی هفت ونیم صبح بوقت کابل روی امواج کوتاه ۸ ر ۷ میګاهارتس مطابق ٤۱ مترو ۲ ر ٦ میګاهرتس مطابق (۷٥) متر

۲- پروګرام دوم از ساعت دوازده ونیم بعد از ظهر الی یک‌ونیم بجه بوقت کابل روی امواج کوتاه ۸ ر ۳ - میګاهارتس مطابق ۷٥ متر

۳- پروګرام سوم از ساعت سه ونیم الی چهار ونیم عصر بوقت کابل روی امواج کوتاه ۸ ر ۷ میګاهارتس مطابق ٤۱ متر و ۲ ر ٦ میګاهارتس مطابق ٤۹ متر .

٤- پروګرام چهارم از ساعت هفت و چهل و پنج شب بوقت کابل روی امواج کوتاه ۸ ر ۷ میګاهارتس مطابق (٤۱) متر و ۲ ر ٦ میګاهارتس مطابق (٤۹) متر و ۸ ر ۳ میګاهارتس مطابق ۷٥ متر. شنوندګان محترم مطلع باشند.

تصحیح لازم : خوانندګان ارجمند !

در صفحهٔ ٥۷ ستون (۳) سطر (۷)

شماره اول و دوم سال دوم ، «۱۱-۱-۱۳٥۳»

را به «۱۱-۱-۱۳٦۲» تصحیح کنید .

خوشحال

مناجات

زه مدد غواړم له تاله ای یوه خدایه احده
که مدد دی در سره وی چار به نشی زما بده
زه عاجز مري دستایم تابه ستایم ستا په فضل
ستا ثنا صفت به وایم څو زه توان لرم بی حده
ستا ثنا تر حده تیره، د بیابان تر شګو ډیره
هسی څوك دی چی خبر شی د ډیرو شګوله عدده
نه ته زوړیی نه ته ځوان یی لکه وی هسی یکسان یی
لکه وی هسی به وینه له ازله تر ابده
مزکه سبع سمواته د واړه کونه کائناته
واړه تا ګوښی پیدا کړل بی د نورو له مدده
دا همه واړه ملکونه تازو ول له کاف او نونه
هم والدی د ملکونو هم منکریی له ولده
که سپید دی که سیاه دی په وحدت د ستا ګواه دی
ته محیط له هره څیزه له سفید وله اسوده
د ستا کار واړه خوبی دی په خوبی او په نیکی دی
د او مونږ وته رسیږی که نیکه که بده
دا شامت زمونږه خپل دی چی موکار هسی مشکل دی
ګنه ته څه هسی نه یی چی خپل ورتړی له رده
هر چی نه دی وپه لګو ته تا لبیک ووی هغو ته
چی په یا صنم ویل کی دا غلط دی یا صمده
نه پوښتنه کړی له حاله چی یی حال ښه وتر قاله
د بلال (رض) اشهد قبول شه د دیو نورو له اشهده
د خوشحال ویل او سه دی لایق ستا د ویل نه دی
ستا په فضل به پخیږی دا اوسه ویل احده

بسم الله الرحمن الرحيم

عن ابن مسعود (رض) ان رسول الله (ص)

قال : ما من نبي بعثه الله في امة

قبلي الا كان له من امته حواريون

واصحاب ، يأخذون بسنته ويقتدون

بامره ، ثم انها تخلف من بعدهم خلوف

يقولون مالا يفعلون ويفعلون مالا يؤمرون

فمن جاهدهم بيده فهو مؤمن ، ومن

جاهدهم بلسانه فهو مؤمن ، ومن

جاهدهم بقلبه فهو مؤمن ، وليس وراء

ذالك من الايمان حبة خردل. (رواه مسلم)

ترجمه : از عبدالله بن مسعود (رض) روایت شده است که همانا گفت رسول الله (ص) : نیست هیچ پیامبری که قبل از من به امتی فرستاده شده باشد مگر بود برای آن پیامبر از امتش کمک گران و همراهان که به سنت آن پیامبر عمل میکردند، به امر او اقتدا مینمودند و پس بعد از آنها کسانی پیدا میشوند که چیزی میگویند که بدان عمل نمی کنند و به کارهایی دست میبرند که با آن مامور نیستند ۔ پس هر که با آنها با دست جهاد کرد مؤمن است ۔ وکسیکه با آنها با زبان جهاد کرد مؤمن است وکسیکه با آنها قلباً جهاد نمود مؤمن است و در غیر آن (کسیکه با آنها به دست و زبان و قلب جهاد نکرد) به اندازهٔ دانهٔ خردل در او ایمان نیست ۔